ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Ἰουλίου **1955**	**ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ**	Ἀριθμὸς φύλλου **176**

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΙ

Ν. 3295. Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως ἐνίων διατάξεων τοῦ Ν. Δ. 2730)1953 «περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἰταλίας Συμφωνίας διὰ τὸν ὁριστικὸν διακανονισμὸν τῶν ἀπορρεόντων ἐκ τῶν οἰκονομικῶν τῆς μεταξὺ τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων καὶ τῆς Ἰταλίας Συνθήκης Εἰρήνης ζητημάτων, ἅτινα παρέμειναν ἐκκρεμῆ μεταξὺ τῶν δύο Χωρῶν 1

Ν. 3296. Περὶ κυρώσεως Διεθνοῦς Συμφωνίας Σακχάρεως 2

ΝΟΜΟΙ

(1)

ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 3295.

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως ἐνίων διατάξεων τοῦ Ν. Δ. 2730)1953 «περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἰταλίας Συμφωνίας διὰ τὸν ὁριστικὸν διακανονισμὸν τῶν ἀπορρεόντων ἐκ τῶν οἰκονομικῶν τῆς μεταξὺ τῶν Συμμάχων καὶ Συνησπισμένων Δυνάμεων καὶ τῆς Ἰταλίας Συνθήκης Εἰρήνης ζητημάτων, ἅτινα παρέμειναν ἐκκρεμῆ μεταξὺ τῶν δύο Χωρῶν».

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Συνιστᾶται Ἐπιτροπὴ ἐδρεύουσα ἐν Ρόδῳ, συγκροτουμένη ὑπὸ τοῦ Προέδρου Ἐφετῶν Δωδεκανήσου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του, ὡς Προέδρου, ἑνὸς Παρέδρου τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας καὶ ἑνὸς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ὡς μελῶν, εἰς ἣν ἀνατίθεται ἡ ἐπανεξέτασις τῶν ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 4, ἐδάφιον 3, τοῦ Ν. Δ. 2730)1953 κριθεισῶν αἰτήσεων ἀποζημιώσεως, κατόπιν αἰτήσεως ὑποβαλλομένης, ἐντὸς προθεσίας τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ὑπὸ παντὸς ἔχοντος ἔννομον πρὸς τοῦτο συμφέρον.

Γραμματεὺς τῆς Ἐπιτροπῆς ὁρίζεται ὑπάλληλος τῆς Ναμαρχίας Δωδεκανήσου.

Τὰ μέλη καὶ ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπιτροπῆς διορίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ.

Ἄρθρον 2.

Παρέχεται προθεσμία τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, πρὸς ὑποβολὴν ἐκ νέου αἰτήσεων ἐκ μέρους προσώπων δικαιουμένων ἀποζημιώσεως κατὰ τὰ ὁριζόμενα ἐν ἄρθρῳ 2, παράγρ. 1, τοῦ Ν. Δ. 2730)1953, ἐν σχέσει πρὸς ζημίας προσγενομένας ἐν Δωδεκανήσῳ, ἐφ' ὅσον τοιαῦται αἰτήσεις εἶχον ὑποβληθῇ, ἐντὸς τῶν ταχθεισῶν προθεσμιῶν, εἰς διαφόρους ἀρχάς, δὲν εἶχον ὅμως περιέλθει εἰς τὴν Ἐπιτροπήν.

Ἡ ἐμπρόθεσμος ὑποβολὴ τῆς μὴ περιελθούσης εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν αἰτήσεως, ὡς καὶ ἡ μὴ περιέλευσις εἰς ταύτην οὐσιωδῶν συμπληρωματικῶν στοιχείων ἐμπροθέσμως ὑποβληθείσης αἰτήσεως, δύνανται ν' ἀποδειχθοῦν διὰ παντὸς ἀποδεικτικοῦ μέσου.

Ἄρθρον 3.

Ὁ χαρακτηρισμὸς τοῦ ὑπηκόου τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν συνεπείᾳ μεταχειρίσεως αὐτοῦ ὡς ἐχθροῦ, ὡς ἀναφέρεται ἐν ἄρθρῳ 78, παράγρ. 9α, τῆς μετὰ τῆς Ἰταλίας Συνθήκης Εἰρήνης, ἀποτελεῖ πραγματικὸν γεγονός, ἀποκείμενον εἰς τὴν ἐλευθέραν κατ' οὐσίαν κρίσιν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος Ἐπιτροπῆς, καθοριζούσης ἑκάστοτε καὶ τὴν ἔκτασιν τῆς ἀποζημιωτέας ζημίας.

Ἄρθρον 4.

Εἰς ἀποζημίωσιν δικαιοῦνται πρόσωπα δωδεκανησιακῆς καταγωγῆς ὑπηρετήσαντα ὡς ἐθελονταὶ εἰς τὰς ἑλληνικὰς ἐνόπλους δυνάμεις, ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ μετὰ τῆς Ἰταλίας πολέμου μέχρι τῆς 8ης Μαΐου 1945, ἡμέρας λήξεως τῆς ἐχθρικῆς κατοχῆς ἐν Δωδεκανήσῳ.

Δικαιοῦνται ὡσαύτως ἀποζημιώσεως καὶ οἱ κληρονόμοι τῶν δικαιουμένων προσώπων, τῶν ἀποβιωσάντων καὶ πρὸ τῆς κυρώσεως τῆς Συνθήκης ἐκ πολεμικῆς αἰτίας.

Ἄρθρον 5.

Ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος καθίσταται ἐπίσης ἁρμοδία ὅπως ἐπανεξετάσῃ τὰς ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 4, ἐδαφ. 2, τοῦ Ν. Δ. 2730)1953 ὡς ἐκπροθέσμους ἀπορριφθείσας αἰτήσεις δικαιούχων ὑποστάντων ζημίας ἐν Ἐρυθραίᾳ καὶ τέως Ἰταλικῇ Σομαλίᾳ, ἐφ' ὅσον τὸ ἐκπρόθεσμον τῶν ἐν λόγῳ αἰτήσεων δὲν ὀφείλεται εἰς ὑπαιτιότητα τῶν ἐνδιαφερομένων.

Ἄρθρον 6.

Ἡ Ἐπιτροπὴ δέον νὰ διεκπεραιώσῃ τὸ διὰ τοῦ παρόντος ἀνατιθέμενον αὐτῇ ἔργον ἐντὸς 4 μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς συγκροτήσεως αὐτῆς.

Ἐπὶ αἰτήσεων ἀκυρώσεως ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ὑποβαλλομένων ἢ ὑποβληθεισῶν κατ' ἀποφάσεων τῶν Ἐπιτροπῶν τοῦ Ν. Δ. 2730)1953, καὶ τοῦ παρόντος νόμου, χωρεῖ παρέκτασις τῆς 60ημέρου προθεσμίας τῆς ὁριζομένης ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 49 τοῦ Ν. 3713)1928 «περὶ Συμβουλίου Ἐπικρατείας» κατὰ ἑξήκοντα ἐπὶ πλέον ἡμέρας ἐφ' ὅσον οἱ αἰτοῦντες διαμένουσι μονίμως ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ.

Ἄρθρον 7.

Ἡ δαπάνη διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος, ὡς καὶ ἡ πέραν τοῦ ἐν ἄρθρῳ 7 τοῦ Ν. Δ. 2730)1953 ποσοῦ 25.000 δολλαρίων ὑπέρβασις δαπάνης λειτουργίας τῶν Ἐπιτροπῶν τοῦ ρηθέντος Ν. Διατάγματος βαρύνουν τὸ ἀπομεῖναν ὑπόλοιπον ἐκ τῶν δυνάμει τοῦ ἄρθρου 3, παράγρ. 2 καὶ 3, τοῦ Ν. Δ. 2730)1953 διατεθέντων ποσῶν.

Αἱ ἀποζημιώσεις, τὰ ὁδοιπορικὰ ἔξοδα, τὰ ἔξοδα κινήσεως τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τῶν προσληφθησομένων τυχὸν ἐμπειρογνωμόνων, τοῦ Γραμματέως καὶ τοῦ βοηθητικοῦ προσωπικοῦ, ὡς καὶ τὰ ἔξοδα γραφικῆς ὕλης κλπ. ὁρίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ἄρθρον 8.

Κατὰ τὰ λοιπά, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ Ν. Δ. 2730)1953.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Ἰουνίου 1955

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Ο ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Ἰουλίου 1955

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΚΛ. ΘΕΟΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

(2)

ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 3296.

Περὶ κυρώσεως Διεθνοῦς Συμφωνίας Σακχάρεως.

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Κυροῦται καὶ ἔχει πλήρη καὶ νόμιμον ἰσχὺν ἡ ἐν Λονδίνῳ ὑπογραφεῖσα Διεθνὴς Συμφωνία Σακχάρεως, ἧς τὸ κείμενον ἕπεται ἐν ἀγγλικῷ πρωτοτύπῳ καὶ ἑλληνικῇ μεταφράσει.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἰσχὺς τῆς κυρουμένης Συμφωνίας ἄρχεται ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1954.

Ἄρθρον 3.

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 38 τῆς κυρουμένης συμφωνίας προβλεπομένη δαπάνη βαρύνει τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου Ἐμπορίου.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ἰουνίου 1955

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΠΙ ΤΟΥ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ
ΠΑΝ. ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ

ΕΠΙ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ
ΛΕΩΝ ΜΑΚΚΑΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Ἰουλίου 1955

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΚΛ. ΘΕΟΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

INTERNATIONAL SUGAR AGREEMENT

The Governments party to this Agreement have agreed as follows :—

CHAPTER I.

General Objectives

Article 1

The objectives of this Agreement are to assure supplies of sugar to importing countries and markets for sugar to exporting countries at equitable and stable prices; to increase the consumption of sugar throughout the world; and to maintain the purchasing power in world markets of coutries or areas whose economies are largely dependent upon the production or export of sugar by providing adequate returns to producers and making it possible to maintain fair standards of labour conditions and wages.

CHAPTER II.

Definitions

Article 2

For the purposes of this Agreement—

1. «Ton» means a metric ton of 1,000 kilograms.

2. «Quota Year» means calendar year, that is, the period from January 1 to December 31, both inclusive.

3. «Sugar» means sugar in any of its recognised commercial forms derived from sugar cane or sugar beet including edible and fancy molasses, syrups and any other form of liquid sugar used for human consumption, except final molasses and low-grade types of non-centrifugal sugar produced by primitive methods.

Amounts of sugar specified in this Agreement are in terms of raw value, net weight, excluding the container. Except as provided in Article 16, the raw value of any amount of sugar means its equivalent in terms of raw sugar testing 96 sugar degrees by the polariscope.

4. »Net imports» means total imports of sugar after deducting total exports of sugar.

5. »Net exports» means total exports of sugar (excluding sugar supplied as ships' stores for ships victualling at domestic ports) after deducting total imports of sugar.

6. »Free market» means the total of net imports of the world market except those excluded under any provisions of this Agreement.

7. »Basic export tonnages» means the quantities of sugar specified in Article 14(1).

8. »Initial export quota» means the quantity of sugar allotted for any quota year under Article 18 to each country listed in Article 14 (1).

9. »Export quota in effect» means the initial export quota as modified by such adjustment as may be made from time to time.

10. «Stocks of Sugar,» for the purposes of Article 13, means either :—

1. All sugar in the country concerned either in factories, refineries, warehouses, or in the course of internal transportation for destinations within the country, but excluding bonded foreign sugar (which term shall be regarded as also covering sugar »en admission temporaire») and excluding sugar in factories, refineries and warehouses or in the course of internal transportation for destinations within the country, which is solely for distribution for internal consumption and on which such excise or other consumption duties as exist in the country concerned have been paid; or

2. All sugar in the country concerned either in factories, refineries, warehouses, or in the course of internal transportation for destinations within the country, but excluding bonded foreign sugar (which term shall be regarded as also covering sugar »en admission temporaire») and excluding sugar in factories, refineries and warehouses or in the course of internal transportation for destinations within the country which is solely for distribution for internal consumption;

according to the notification made to the Council by each Participating Government under Article 13.

11. »The Council» means the International Sugar Council established under Article 27.

12. »The Executive Committee» means the Committee established under Article 37.

13. »Importing Country» means one of the countries listed in Article 33, or any country which is a net importer of sugar, as the context requires.

14. »Exporting Country» means one of the countries listed in Article 34, or any country which is a net exproter of sugar, as the context requires.

CHAPTER III

General Undertakings by Participating Governments

1. Subsidies

Article 3

1. The Participating Governments recognise that subsidies on sugar may so operate as to impair the maintenance of equitable and stable prices in the free market and so endanger the proper functioning of this Agreement.

2. If any Participating Government grants or maintains any subsidy, including any form of income or price support, which operates directly or indirectly to increase exports of sugar from, or to reduce imports of sugar into its territory, it shall during each quota year notify the Council in writing of the extent and nature of the subsidisation, of the estimated effect of the subsidisation on the quantity of sugar exported from or imported into its territory and of the circumstances making the subsidisation necessary.

3. In any case in which a Participating Government considers that serious prejudice to its interests under this Agreement is caused or threatened by such subsidisation, the Participating Government granting the subsidy shall, upon request, discuss with the other Participating Government or Governments concerned, or with the Council, the possibility of limiting the subsidisation. In any case in which the matter is brought before the Council, the Council may examine the case with the Governments concerned and make such recommendations as it deems appropriate.

2. Programmes of Economic Adjustment

Article 4

Each Participating Government agrees to adopt such measures as it believes will be adequate to fulfil its obligations under this Agreement with a view to the achievement of the general objectives set forth in Article 1 and as will ensure as much progress as practicable within the duration of this Agreement towards the solution of the commodity problem involved.

3. Promotion of Increased Consumption of Sugar

Article 5

With the object of making sugar more freely available to consumers, each Participating Government agrees to take such action as it deems appropriate to reduce disproprortionate burdens on sugar, including those resulting from—

(i) private and public controls, including monopoly;

(ii) fiscal and tax policies.

4. Maintenance of Fair Labour Standards

Article 6

The Participating Governments declare that, in order to avoid the depression of living standards and the introduction of unfair competitive conditions in world trade, they will seek the maintenance of fair labour standards in the sugar industry.

CHAPTER IV

Special Obligations of the Participating Governments of Countries which import Sugar

Article 7

1.—(i) The Government of each participating importing country and the Government of each participating exporting country which imports sugar for re-export agrees that, to prevent non-participating contries from gaining advantage at the expense of participating countries, it will not permit the import from non-participating countries as a group during any quota year of a total quantity larger than was imported from those countries as a group during any one of the three calendar years preceding the year in which the Agreement entered into force, i.e., 1951, 1952, 1953; provided that the said total quantity shall not include imports purchased by a participating country from non-participating countries at any time when such country cannot meet its requirements from participating countries at prices not exceeding the maximum established in Article 20, and has so notified the Council.

(ii) The years referred to in sub-paragraph (i) of this paragraph may be varied by a determination of the Council on the application of any Participating Government which considers that there are special reasons for such variation.

2.—(i) If any Participating Government considers that the obligation it has assumed under paragraph (1) of this Article is operating in such a way that its country's re-export trade in refined sugar or trade in sugar-containing products is suffering damage therefrom, or is in imminent danger of being damaged, it may request the Council to take action to safeguard the trade in question, and the Council shall forthwith consider any such request and shall take such action, which may include the modification of the aforesaid obligation, as it deems necessary for that purpose. If the Council fails to deal with a request made to it under this sub-paragraph within 15 days of its receipt, the Government making the request shall be deemed to have been released from its obligation under paragraph (1) of this Article to the extent necessary to safeguard the said trade.

(ii) If in a particular transaction in the usual course of trade the delay resulting from the procedure provided for in sub-paragraph (i) of this paragraph might result in damage to a country's re-export trade in sugar, the Government concerned shall be released from the obligation in paragraph (1) of this Article in respect of that particular transaction.

3.—(i) If any Participating Government considers that it cannot carry out the obligation in paragraph (1) of this Article, it agrees to furnish the Council with all relevant facts and to inform the Council of the measures which it would propose to take, and the Council shall within 15 days examine the matter and may, in respect of such Government, modify the obligation laid down in paragraph (1).

(ii) If the Government of any participating exporting country considers that the interests of its country are being damaged by the operation of paragraph (1) of this Article, it may furnish the Council with all relevant facts and inform the Council of the measures which it would wish to have taken by the Government of the other participating country concerned, and the Council may, in agreement with the latter Government, modify the obligation laid down in paragraph (1).

4. The Government of each participating country which imports sugar agrees that as soon as practicable after its ratification of, acceptance of, or accession to this Agreement, it will notify the Council of the maximum quantities which could be imported from non-participating countries under paragraph (1) of this Article.

5. In order to enable the Council to make the redistributions provided for in Article 19(1) (ii), the Government of each participating country which imports sugar agrees to notify the Council, within a period fixed by the Council which shall not exceed eight months from the beginning of the quota year, of the quantity of sugar which it expects will be imported from non-participating countries in that quota year; provided that the Council may vary the aforesaid period in the case of any such country.

CHAPTER V.

Special Obligations of Governments of Participating Exporting Countries

Article 8

1. The Government of each participating exporting country agrees that exports from its country to the free market will be so regulated that net exports to that market will not exceed the quantities which such country may export each quota year in accordance with the export quotas established for it under the provisions of this Agreement.

2. The Government of each participating exporting country with a basic export tonnage in excess of 75.000 tons agrees not to permit the export during the first eight months of any quota year of more than 80 per cent of its initial export quota; provided that the Council may increase this percentage if it deems such increase to be justified by market conditions.

Article 9

The Government of each participating exporting country agrees that it will take all practicable action to ensure that the demands of participating countries which import sugar are met at all times. To this end, if the Council should determine that the state of demand is such that, notwithstanding the provisions of this Agreement, participating countries which import sugar are threatened with difficulties in meeting their requirements, it shall recommend to participating exporting countries measures designed to give effective priority to those requirements. The Government of each participating exporting country agrees that, on equal terms of sale, priority in the supply of available sugar, in accordance with the recommendations of the Council, will be given to participating countries which import sugar.

Article 10

The Government of each participating exporting country agrees to adjust the production of sugar in its

country during the term of this Agreement and in so far as practicable in each quota year of such term (by regulation of the manufacture of sugar or, when this is not possible, by regulation of acreage or plantings) so that the production does not exceed such amount of sugar as may be needed to provide for domestic consumption, exports permitted under this Agreement, and maximum stocks specified in Article 13.

Article 11

The Government of each participating exporting country agrees to advise the Council as soon as possible of such part of its country's initial export quota and export quota in effect as it expects will not be used and on receipt of such advice, the Council shall take action in accordance with Article 19 (1)(i).

Article 12

If the Government of a participating exporting country fails to give notice, within a period determined for the duration of this Agreement by the Council in agreement with that Government, but in any case not exceeding 8 months from the date on which initial export quotas were allocated, of such part of the initial export quota of its country as it expects will not be used, the initial export quota of that country for the following quota year shall be reduced by the difference between the actual exports and the initial export quota or latest export quota in effect, whichever is the less. The Council may decide not to impose this penalty if it is satisfied that a Government failed to give notice because its country's intended exports fell short by reason of force majeure or other circumstances beyond its control occuring after the date for notice established in accordance with this Article.

CHAPTER VI

Stocks

Article 13

1. The Governments of participating exporting countries undertake so to regulate production in their countries that the stocks in their respective countries shall not exceed for each country on a fixed date each year immediately preceding the start of the new crop, such date to be agreed with the Council, an amount equal to 20 per cent, of its annual production.

2. Nevertheless, the Council may, if it considers that such action is justified by special circumstances, authorise the holding of stocks in any country in excess of 20 per cent. of its production.

3. The Government of each participating country listed in Article 14(1) agrees :—

(i) that stocks equal to an amount of not less than 10 per cent. of its country's basic export tonnage shall be held in its country at a fixed date each year immediately preceding the start of the new crop, such date to be agreed with the Council, unless drought, flood or other adverse conditions prevent the holding of such stocks; and

(ii) that such stocks shall be earmarked to fill increased requirements of the free market and used for no other purpose without the consent of the Council, and shall be immediately available for export to that market when called for by the Council.

4. The Council may increase the amount of the minimum stoks to be carried under paragraph (3) of this Article up to 15 per cent.

5. The Government of each participating country, in which stocks are held under the provisions of paragraph (3) as they may be modified by the provisions of paragraph (4) of this Article, agrees that unless otherwise authorised by the Council, stocks held under those provisions shall be used neither for meeting priorities under Article 14 B, nor for meeting increases n quotas in effect under Article 22 while such quotas are lower than its country's basic export tonnage, unless the stocks so used can be replaced before the beginning of its country's crop in the ensuing quota year.

6. For the purposes of this Agreement the Cuban Stabilisation Reserve shall not be considered part of the stocks available for the free market nor shall it be included in the computation of stocks under paragraph (1) of this Article.

The Cuban Government, however, agrees to consider making such reserve available for the free market on the request of the Council if the Council considers that market conditions make such action advisable.

7. The Government of each participating exporting country agrees that, so far as possible, it will not permit the disposal of stocks held under this Article, following its withdrawal from this Agreement or following the expiration of this Agreement, in such a manner as to create undue disturbance in the free market for sugar.

8. Not later than three months after the date of signature of this Agreement the Government of each participating country shall inform the Council which of the two definitions of »stocks of sugar» in Article 2 it accepts as applicable to its country.

CHAPTER VII

Regulation of Exports

Article 14

A.—Basic Export Tonnages

1. For each of the quota years during which this Agreement is in force the exporting countries or areas named below shall have the following basic export tonnages for the free market :—

	(in thousands of tons)
Belgium (including Belgian Congo)	50
Brazil	175
China (Taiwan)	600
Colombia	5
Cuba	2.250
Czechoslovakia	275
Denmark	70
Dominican Republic	600
France (and the countries France represents internationally)	20
Germany, Eastern	150
Haiti	45
Hungary	40
Indonesia	250
Mexico	75
Netherlands (including Surinam)	40*
Peru	280
Philippines	25
Poland	220
U.S.S.R.	200
Yugoslavia	20

2. The export quotas of the Czechoslovak Republic and the People's Republic of Poland do not include their exports of sugar to the U.S.S.R. and these exports are outside this Agreement. The USSR export

(*) The Kingdon of the Netherlands undertake not to export over the years 1954, 1955 and 1956, taken as a whole, a greater amount of sugar then they import during the same period.

quota is therefore calculated without taking into account imports of sugar from the above-mentioned countries.

3. The present Agreement does not apply to movements of sugar between France and the countries which France represents internationally, and the Associated States of Cambodia Laos and Vietnam.

4. Costa Rica, Ecuador and Nicaragua, to which no basic export tonnages have been allotted under this Article, may each export to the free market up to 5,000 tons raw value a year.

5. This Agreement does not ignore and does not have the purpose of nullifying Indonesia's aspiration as a Sovereign State for its rehabilitation to its historical position as a sugar exporting country to the extent that may be practicable within the possibilities of the free market.

6. India shall have the status of an exporting country but has not requested that an export quota be allotted to her.

B.—Priorities on Shortfalls and on Increased Free Market Requirements

7. In determining export quotas in effect the following priorities shall be applied in accordance with the provisions of paragraph (8) of this Article:—

a) The first 50,000 tons will be alloted to Cuba.

b) The next 15,000 tons will be alloted to Poland.

c) The next 5,000 tons will be alloted to Haiti in the first and second year, this being increased to 10,000 tons in the third year.

d) The next 25,000 tons will be alloted to Czechoslovakia.

e) The next 10,000 tons will be allotted to Hungary.

8.—(i) In redistributions resulting from the provisions of Articles 19 (1) (i) and 19 (2), the Council shall give effect to the priorities listed in paragraph (7) of this Article.

(ii) In distributions resulting fron the provisions of Articles 18, 19 (1) (ii) and 22, the Council shall not give effect to the said priorities until the exporting countries listed in paragraph (1) of this Article have been offered export quotas equal to the total of their basic export tonnages, subject to any reductions applied under Articles 12 and 21 (3) and thereafter shall give effect to the said priorities only in so far as the said priorities have not already been brought into effect in accordance with sub-paragraph (i) of this paragraph.

(iii) Reductions resulting from the application of the provisions of Article 21 shall be applied pro rata to the basic export tonnages until the export quotas in effect have been reduced to the total of the basic export tonnages plus the total of the priorities allotted due to increases in free market requirements for that year, after which the priorities shall be deducted in the reverse order and thereafter reductions shall be applied again pro rata to basic export tonnages.

Article 15

This Agreement does not apply to movements of sugar between the Belgo-Luxembourg Economic Union (including the Belgian Congo) France and the countries which France represents internationally, the Federal Republic of Germany, and the Kingdom of the Netherlands (including Surinam).

These countries undertake to restrict the movements referred to in this Article to a net amount of 175,000 tons of sugar per year.

Article 16

1. The Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland (on behalf of the British West Indies and British Guiana, Mauritius and Fiji), the Government of the Commonwealth of Australia and the Government of the Union of South Africa undertake that net exports of sugar by the exporting territories covered by the Commonwealth Sugar Agreement of 1951 (excluding local movements of sugar between adjoining Commonwealth territories, or islands, in such quantities as can be authenticated by custom) shall not together exceed the following total quantities :—

(i) in the calendar years 1954 and 1955—2,413,793 tons (2.375.000 English long tons) tel quel per year;

(ii) in the calendar year 1956—2,490,018 tons (2,450,000 English long tons) tel quel.

Subject to contractual obligations assumed by the Governments concerned under the Commonwealth Sugar Agreement of 1951, the quantitative limits for the calendar years 1954 1955 and 1956 specified above shall not be varied and the provisions of all other articles of this Agreement shall be construed accordingly,

2. These limitations have the effect of leaving available to the free market a share in the sugar markets of Commonwealth countries. The Governments aforementioned would, however, regard themselves as released from their obligation thus to limit exports of Commonwealth sugar if a Government or Governments of a participating exporting country or of participating countries having a basic export tonnage or tonnages under Article 14 (1) should enter into a special trading arrangement with an importing country of the Commonwealth which would guarantee the exporting country a specified portion of the market of that Commonwealth country.

3. The Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland with the concurrence of the Government of the Commonwealth of Australia and the Government of the Union of South Africa, undertakes to provide the Council sixty days in advance of the beginning of each quota year with an estimate of total net exports from the exporting territories covered by the Commonwealth Sugar Agreement in such year and to inform the Council promtly of any changes in such estimate during that year. The information supplied to the Council by the United Kingdom pursuant to this undertaking shall be held to discharge fully the obligations in Articles 11 and 12 so far as the aforementioned territories are concerned.

4. The provisions of paragraphs (3) and (4) of Article 13 shall not apply to the exporting territories covered by the Commonwealth Sugar Agreement.

5. Nothing in this Article shall be held to prevent any participating country exporting to the free market from exporting sugar to any country within the British Commonwealth nor, within the quantitative limits set out above, to prevent any Commonwealth country from exporting sugar to the free market.

Article 17

Exports of sugar to the United States of America for consumption therein shall not be considered exports to the free market and shall not be charged against the export quotas established under this Agreement.

Article 18

1. Before the beginning of each quota year the

Council shall cause an estimate to be made of the net import requirements of the free market during such year for sugar from exporting countries listed in Article 14 (1). In the preparation of this estimate, there shall be taken into account among other factors the total amount of sugar which the Council is notified could be imported from non-participating countries under the provisions of Article 7 (4).

2. At least 30 days before the beginning of each quota year the Council shall consider the estimate of the net import requirements of the free market prepared in accordance with paragraph (1) of this Article. If the Council adopts that estimate, it shall forthwith assign an initial export quota for the free market for such year to each of the exporting countries listed in Article 14 (1) by distributing that estimate among the exporting countries pro rata to their basic export tonnages, subject to the provisions of Article 14 B, to such penalities as may be imposed in accordance with the provisions of Article 12 and to such reductions as may be made under Article 21 (3).

3. If there is disagreement in the Council upon the estimate of the net import requirements of the free market prepared in accordance with paragraph (1) of this Article, the question shall be put to a Special Vote. If as a result of that vote, an estimate is adopted, the Council shall thereupon assign initial export quotas in accordance with paragraph (2) of this Article; but if an estimate is not so adopted, then the initial export quotas for the new quota year shall be fixed by distributing the total of the export quotas in effect at the end of the current quota year on the same basis and in the same manner as is provided in paragraph (2) of this Article.

4. The Council shall have power by Special Vote to set aside in any quota year up to 20,000 tons of the net import requirements of the free market as a reserve from which it may allot additional export quotas to meet proved cases of special hardship.

Article 19

1. The Council shall cause export quotas in effect for participating countries listed in Article 14 (1) to be adjusted, subject to the provisions of Article 14 B, as follows :—

(i) Within 10 days after the Government of any exporting country has given notice pursuant to Article 11 that a part of the initial export quota or export quota in effect will not be used, to reduce accordingly the export quota in effect of such country and to increase the export quotas in effect of other exporting countries by redistributing an amount of sugar equal to the part of the quota so renounced pro rata to their basic export tonnages. The Secretary of the Council shall forthwith notify Governments of exporting countries of such increases, and those Governments shall, within 10 days of receipt of such notification, inform the Secretary of the Council whether or not they are in a position to use the increase in quota allotted to them, and on receipt of such information, a subsequent redistribution of the quantity involved shall be made, and Governments of exporting countries concerned shall be notified forthwith by the Secretary of the Council of the increases made in their countries' export quotas in effect.

(ii) From time to time to take into account variations in the estimates of the quantities of sugar which the Council is notified will be imported from non-participating countries under Article 7; provided however, that such quantities need not be redistributed until they reach a total of 5,000 tons. Redistributions under this sub -paragraph shall be made on the same basis and in the same manner as is provided in paragraph (1) (i) of this Article.

2. Notwthstanding the provisions of Article 11, if the Council, after consultation with the Government of any participating exporting country, determines that such country will be unable to use all or part of its export quota in effect, the Council may increase pro rata the export quotas of other participating exporting countries on the same basis and in the same manner as is provided for in paragraph (1) (i) of this Article; provided, however, that such action by the Council shall not deprive the country concerned of its right to fill its export quota which was in effect before the Council made its determination.

CHAPTER VIII

Stabilisation of Prices

Article 20

1. For the purposes of this Agreement the price of sugar shall be considered equitable both to consumers and producers if it is maintained within a zone of stabilised prices between a minimum of 3.25 cents and a maximum of 4.35 cents United States currency per pound avoirdupois, free alongside steamer Cuban port; the price of sugar shall be the spot price established by the New York Coffee and Sugar Exchange in relation to sugar covered by Contract No 4, or any other price which may be established under paragrapgh (2) of this Article.

2. In the event of the price referred to in paragraph (1) of this Article not being available at a material period, the Council shall use such other criteria as it sees fit.

3. The minimum and maximum limits of the zone of stabilised prices referred to in paragraph (1) of this Article may be modified by the Council by a Special Vote.

Article 21

1.—(i) If at any time the Council decides that market conditions make it advisable to reduce the export quotas in effect with a view to preventing the price of sugar from falling below the minimum price established under Article 20, it may make such reduction in the export quotas in effect as it deems necessary pro rata to the basic export tonnages, subject to the provisions of Article 14 B.

(ii) Nothwithstanding the provisions of paragraph (1) (i) of this Article, whenever the average daily spot price of sugar for anyone period of fifteen consecutive market days, has averaged less than the minimum price established under Article 20, the Council shall, within ten days of the end of such fifteen-day period, make such reduction as it deems necessary in the export quotas in effect, pro rata to the basic export tonnages and subject to the provisions of Article 14 B; provided that no further alteration in the export quotas in effect shall be made under this sub-paragraph within a period of fifteen consecutive market days from the date of any adjustment in quotas in effect, pursuant to the provisions of this sub-paragraph and of Article 22.

(iii) If the Council cannot agree within the said period of ten days upon the amount of the reduction under paragraph (1) (ii) of this Article, the export quotas in effect shall be reduced each time by 5 per cent. of the basic export tonnages, subject to the provisions of Article 14 B.

(iv) Notwithstanding the provisions of paragraphs (1) (i), (1) (ii) and (1) (iii) of this Article, if any country's export quota in effect has been reduced under Article 19 (1) (i), such reduction shall be deemed to form part of reductions made in the same quota year under the terms of the aforesaid sub-paragraphs.

2. The Secretary of the Council shall notify the Governments of participating countries of each reduction made under this Article in the export quotas in effect.

3. If any of the reductions provided for in the preceding paragraphs of this Article cannot be fully applied to the export quota in effect of an exporting country because, at the time the reduction is made, that country has already exported all or part of the amount of such reduction, a corresponding amount shall be deducted from the initial export quota of that country for the following quota year.

Article 22

1. If, at any time, the Council decides that market conditions make it advisable to increase the export quotas in effect with a view to preventing the price of sugar from rising above the maximum price established under Article 20, it may make such increase in the export quotas in effect as it deems necessary pro rata to the basic export tonnages subject to the provisions of Article 14 B.

2.—(i) Notwithstanding the provisions of paragraph (1) of this Article, whenever the average daily spot price of sugar for any one period of fifteen consecutive market days has averaged more than the maximum price established under Article 20, the Council shall, within ten days of the end of such fifteen-day period, make such increases as it deems necessary in the export quotas in effect, pro rata to the basic export tonnages and subject to the provisions of Article 14B; provided that no further alteration in the export quotas in effect shall be made under this sub-paragraph within a period of fifteen consecutive market days from the date of any adjustment in quotas in effect, pursuant to the provisions of this sub-paragraph and of Article 21.

(ii) If the Council cannot agree within the said period of ten days upon the amount of the increase under paragraph (2) (i) of this Article, the export quotas in effect shall be increased each time by 7 1)2 per cent, of the basic export tonnages, subject to the provisions of Article 14 B.

3. The Secretary of the Council shall notify the Governments of participating countries of each increase made under this Article in the export quotas in effect.

CHAPTER IX

General Limitation of Reductions in Export Quotas

Article 23

1. Except in respect of penalties imposed under Article 12 and reductions made under Article 19 (1)(i), the export quota in effect of any participating exporting country listed in Article 14 (1) shall not be reduced below 80 per cent of its basic export tonnage and all other provisions of this Agreement shall be construed accordingly: provided, however, that the export quota in effect of any participating exporting country having a basic export tonnage under Article 14 (1) of less than 50,000 tons shall not be reduced below 90 per cent, of its basic export tonnage.

2. A reduction of quotas under Article 21 shall not be made within the last forty-five calendar days of the quota year.

CHAPTER X

Sugar Mixtures

Article 24

Should the Council at any time be satisfied that as the result of a material increase in the exportation or use of sugar mixtures, those products are taking the place of sugar to such an extent as to prevent full effect being given to the purpose of this Agreement it may resolve that such products or any of them shall be deemed to be sugar, in respect of their sugar content, for the purposes of the Agreement; provided that the Council shall, for the purpose of calculating the amount of sugar to be charged to the export quota of any participating country, exclude the sugar equivalent of any quantity of such products which has normally been exported from that country prior to the coming into force of this Agreement.

CHAPTER XI

Monetary Difficulties

Article 25

1. If, during the term of this Agreement the Government of a participating importing country considers that it is necessary for it to forestall the imminent threat of, or to stop or to correct a serious decline in its monetary reserves, it may request the Council to modify particular obligations of this Agreement.

2. The Council shall consult fully with the International Monetary Fund on questions raised by such request and shall accept all findings of statistical and other facts made by the Fund relating to foreign exchanges, monetary reserves and balance of payments, and shall accept the determination of the Fund as to whether the country involved has experienced or is imminently threatened with a serious deterioration in its monetary reserves. If the country in question is not a member of the International Monetary Fund and requests that the Council should not consult the Fund, the issues involved shall be examined by the Council without such consultation.

3. In either event, the Council shall discuss the matter with the Gonvernment of the importing country. If the Council decides that the representations are well founded and that the country is being prevented from obtaining a sufficient amount of sugar to meet its consumption requirements consistently with the terms of this Agreement, the Council may modify the obligations of such Government or of the Government of any exporting country under this Agreement in such manner and for such time as the Council deems necessary to permit such importing country to secure a more adequate supply of sugar with its available resources.

CHAPTER XII

Studies by the Council

Article 26

1. The Council shall consider and make recommendations to the Governments of participating countries

concerning ways and means of securing appropriate expansion in the consumption of sugar, and may undertake studies of such matters as :—

(i) The effects of (a) taxation and restrictive measures and (b) economic, climatic and other conditions on the consumption of sugar in the various countries;

(ii) Means of promoting consumption, particularly in countries where consumption per caput is low;

(iii) The possibility of co-operative publicity programmes with similar agencies concerned with the expansion of consumption of other foodstuffs;

(iv) Progress of research into new uses of sugar, its by-products and the plants from which it is derived.

2. Furthermore, the Council is authorised to make and arrange for other studies, including studies of the various forms of special assistance to the sugar industry, for the purpose of assembling comprehensive information and for the formulation of proposals which the Council deems relevant to the attainment of the general objectives set forth in Article 1 or relevant to the solution of the commodity problem involved. Any such studies shall relate to as wide a range of countries as practicable and shall take into consideration the general social and economic conditions of the countries concerned.

3. The studies undertaken pursuant to paragraphs (1) and (2) of this Article shall be carried out in accordance with such terms as may be laid down by the Council, and in consultation with the Participating Governments.

4. The Governments concerned agree to inform the Council of the results of their consideration of the recommendations and proposals referred to in this Article.

CHAPTER XIII

Administration

Article 27

1. An International Sugar Council is hereby established to administer this Agreement.

2. Each Participating Government shall be a voting member of the Council and shall have the right to be represented on the Council by one delegate and may designate alternate delegates. A delegate or alternate delegates may be accompanied at meetings of the Council by such advisers as each Participating Government deems necessary.

3. The Council shall elect a non-voting Chairman who shall hold office for one quota year and shall serve without pay. He shall be selected alternately from among the delegations of the importing and exporting participating countries.

4. The Council shall elect a Vice-Chairman who shall hold office for one quota year and shall serve without pay. He shall be selected alternately from among the delegations of the exporting and importing participating countries.

5. The Council is authorised, after consultation with the International Sugar Council established under the International Agreement regarding the Regulation of Production and Marketing of Sugar signed in London, May 6, 1937, to accept the records, assets and liabilities of that body.

6. The Council shall have in the territory of each Participating Government, and to the extent consistent with its laws, such legal capacity as may be necessary n discharging its functions under this Agreement.

Article 28

1. The Council shall adopt rules of procedure which shall be consistent with the terms of this Agreement, and shall keep such records as are required to er able it to discharge its functions under this Agreement and such other records as it considers desirable. In the case of inconsistency between the rules of procedure so adopted and the terms of this Agreement the Agreement shall prevail.

2. The Council shall publish at least once a year a report of its activities and of the operation of this Agreement.

3. The Council shall develop, prepare and publish such reports, studies, charts, analyses and other data as it may deem desirable and helpful.

4. The Participating Governments undertake to make available and supply all such statistics and information as are necessary to the Council or the Executive Committee to enable it to discharge its functions under this Agreement.

5. The Council may appoint such permanent or temporary Committees as it considers advisable in order to assist it in performing its functions under this Agreement.

6. The Council may, by a Special Vote, delegate to the Executive Committee set up under Article 37 the exercise of any of its powers and functions other than those requiring a decision by Special Vote under this Agreement. The Council may, at any time, revoke such a delegation by a majority of the votes cast.

7. The Council shall perform such other functions as are necessary to carry out the terms of this Agreement.

Article 29

The Council shall appoint an Executive Director, who shall be its senior full-time paid officer, a Secretary and such staff as may be required for the work of the Council and its Committees. It shall be a condition of employment of these officers and of the staff that they do not hold or shall cease to hold financial interest in the sugar industry or in the trade in sugar and that they shall not seek or receive instructions regarding their duties under this Agreement from any Government or from any other Authority external to the Council.

Article 30

1. The Council shall select its seat. Its meeting shall be held at its seat unless the Council decides to hold a particular meeting elsewhere.

2. The Council shall meet at least once a year. It may be convened at any other time by its Chairman.

3. The Chairman shall convene a session of the Council if so requested by

(i) Five Participating Governments, or

(ii) Any Participating Government or Governments holding not less than 10 per cent. of the total votes, or

(iii) The Executive Committee.

Article 31

The presence of delegates holding 75 per cent. of the total votes of the Participating Governments shall be necessary to constitute a quorum at any meeting of the Council, but if no such quorum is present on the day fixed for a meeting of the Council which has been called pursuant to Article 30, such meeting shall be held seven days later and the presence of delegates holding 50 per cent. of the total votes of the Participating Governments shall then constitute a quorum.

Article 32

The Council may make decisions, without holding a meeting, by correspondence between the Chairman and the Participating Governments prodided that no Participating Government makes objection to this procedure. Any decision so taken shall be communicated to all the Participating Governments as soon as possible and shall be set forth in the minutes of the next meeting of the Council.

Article 33

The votes to be exercised by the respective delegations of importing countries on the Council shall be as follows :—

Austria	20
Canada	80
Ceylon	30
Federal Republic of Germany	60
Greece	25
Israel	20
Japan	100
Jordan	15
Lebanon	20
Norway	30
Portugal	30
Saudi Arabia	15
Spain	20
Switzerland	45
United Kingdom	245
United States	245
Total	1.000

Article 34

The votes to be exercised by the respective delegations of exporting countries on the Council shall be as follows :

Australia	45
Belgium	20
Brazil	50
China	65
Cuba	245
Czechoslovakia	45
Denmark	20
Dominican Republic	65
France (and the countries which France represents internationally)	35
Haiti	20
Hungary	20
India	30
Indonesia	40
Mexico	25
Netherlands	20
Nicaragua	15
Peru	40
Philippines	25
Poland	40
South Africa	20
U.S.S.R.	100
Yugoslavia	15
Total	1.000

Article 35

Whenever the membership of this Agreement changes or when any country is suspended from voting or recovers its votes under any provision of this Agreement, the Council shall redistribute the votes within each group (importing countries and exporting countries), having regard in respect of importing countries to their average imports over the two preceding years, and in respect of exporting countries having regard to the ratio 40 to 60 to their average production over the two preceding years and to the basic export tonnages alloted to them; provided that in no case shall any country have less than 15 or more than 245 votes and that there shall be no fractional votes.

Article 36

1. Except where otherwise specifically provided for in this Agreement, decisions of the Council shall be by a majority of the votes cast by the exporting countries and a majority of the votes cast by the importing countries provided that the latter majority shall consist of votes cast by not less than one-third in number of the importing countries present and voting.

2. When a Special Vote is required, decisions of the Council shall be by at least two-thirds of the votes cast, which shall include a majority of the votes cast by the exporting countries and a majority of the votes cast by the importing countries; provided that the latter majority shall consist of votes cast by not less than one-third in number of the importing countries present and voting.

3. Notwithstanding the provisions of paragraphs (1) and (2) of this Article, at any session of the Council convened in accordance with Article 30 (3) (i) or Article 30 (3) (ii) to deal with any question relating to Articles 21 and 22, decisions of the Council on action taken by the Executive Committee under the said Articles shall be by a simple majority of the votes cast by the participating countries present and voting taken as a whole.

4. The Government of any participating exporting country may authorise the voting delegate of any other exporting country and the Government of any participating importing country may authorise the voting delegate of any other importing country to represent its interests and to exercise its votes at any meeting or meetings of the Council. Evidence of such authorisation satisfactory to the Council shall be submitted to the Council.

5. Each Participating Government undertakes to accept as binding all decisions of the Council under the provisions of this Agreement.

Article 37

1. The Council shall establish an Executive Committee, which shall be composed of representatives of the Governments of five participating exporting countries which shall be selected for a quota year by a majority of the votes held by the exporting countries and of representatives of the Governments of five participating importing countries which shall be selected for a quota year by a majority of the votes held by the importing countries.

2. The Executive Committee shall exercise such powers and functions of the Council as are delegated to it by the Council.

3. The Executive Director of the Council shall be ex-officio Chairman of the Executive Committee but shall have no vote. The Committee may elect a Vice-Chairman and shall establish its Rules of Procedure subject to the approval of the Council.

4. Each member of the Committee shall have one vote. In the Executive Committee, decisions shall be by a majority of the votes cast by the exporting countries and a majority of the votes cast by the importing countries.

5. Any Participating Government shall have the right of appeal to the Council under such conditions as may be prescribed by the Council, against any decision of the Executive Committee. In so far as the decision of the Council does not accord with the decision of the Executive Committee the latter shall be modified as of the date on which the Council makes its decision.

CHAPTER XIV

Finance

Article 38

1. Expenses of delegations to the Council and members of the Executive Committee shall be met by their respective Governments. The other expenses necessary for the administration of this Agreement, including remuneration which the Council pays, shall be met by annual contributions by the Participating Governments. The contribution of each Participating Government for each quota year shall be proportionate to the number of votes held by it when the budget for that quota year is adopted.

2. At its first session the Council shall approve its budget for the first quota year and assess the contributions to be paid by each Participating Government.

3. The Council shall, each quota year, approve its budget for the following quota year and assess the contribution to be paid by each Participating Government for such quota year.

4. The initial contribution of any Participating Government acceding to this Agreement under Article 41 shall be assessed by the Council on the basis of the number of votes to be held by it and the period remaining in the current quota year, but the assessments made upon other Participating Governments for the current quota year shall not be altered.

5. Contributions shall become payable at the beginning of the quota year in respect of which the contribution is assessed and in the currency of the country where the seat of the Council is situated. Any Participating Government failing to pay its contribution by the end of the quota year in respect of which such contribution has been assessed shall be suspended of its voting rights until its contribution is paid, but, except by Special Vote of the Council, shall not be deprived of any of its other rights nor relieved of any of its obligaitons Under this Agreement.

6. To the extent consistent with the laws of the co untry where the seat of the Council is situated, the Government of that country shall grant exemption from taxation on the funds of the Council and on remuneration paid by the Council to its employees.

7. The Council shall, each quota year, publish an audited statement of its receipts and expenditures during the previous quota year.

8. The Council shall, prior to its dissolution, provide for the settlement of its liabilities and the disposal of its records and assets upon the termination of this Agreement.

CHAPTER XV

Co-operation with other Organisatiors

Article 39

1. The Council, in exercising its functions under this Agreement, may make arrangements for consultation and co-operation with appropriate organisations and institutions and may also make such provisions as it deems fit for representatives of those bodies to attend meetings of the Council.

2. If the Council finds that any terms of this Agreement are materially inconsistent with such requirements as may be laid down by the United Nations or through its appropriate organs and specialised agencies regarding intergovernmental commodity agreements, the inconsistency shall be deemed to be a circumstance affecting adversely the operation of this Agreement and the procedure prescribel in Article 43 shall be applicable.

CHAPTER XVI

Disputes and Complaints

Article 40

1. Any dispute concerning the interpretation or application of this Agreement, which is not settled by negotiation, shall at the request of any Participating Government party to the dispute, be referred to the Council for decision.

2. In any case where a dispute has been referred to the Council under paragraph (1) of this Article, a majority of Participating Governments or Participating Governments holding not less than one-third of the total votes may require the Council, after full discussion, to seek the opinion of the advisory panel referred to in paragraph (3) of this Article on the issues in dispute before giving its decision.

3. —(i) Unless the Council unanimously agrees otherwise, the panel shall consist of—

a) two persons, one having wide experience in matters of the kind in dispute and the other having legal standing and experience, nominated by the exporting countries;

b) two such persons nominated by the importing countries; and (c) a chairman selected unanimously by the four persons nominated under (a) and (b). or, if they fail to agree, by the Chairman of the Council.

(ii) Persons from countries whose Governments are parties to this Agreement, shall be eligible to serve on the advisory panel.

(iii) Persons appointed to the advisory panel shall act in their personal capacities and without instructions from any Government.

(iv) The expenses of the advisory panel shall be paid by the Council.

4. The opinion of the advisory panel and the reasons therefor shall be submitted to the Council which, after considering all the relevant information, shall decide the dispute.

5. Any complaint that any Participating Government has failed to fulfil its obligations under this Agreement shall. at the request of the Participating Government making the complaint, be referred to the Council which shall make a decision on the matter.

6. No Participating Government shall be found to have committed a breach of this Agreement except by a majority of the votes held by the exporting countries and a majority of the votes held by the importing countries. Any finding that a Participating Government is in breach of the Agreement shall specify the nature of the breach.

7. If the Council finds that a Participating Government has committed a breach of this Agreement, it may by a majority of the votes held by the exporting countries and a majority of the votes held by the importing countries suspend the Government concerned

of its voting rights until it fulfils its obligations or expel that Government from this Agreement.

CHAPTER XVII

Signature, Acceptance, Entry into Force and Accession

Article 41

1. This Agreement shall be open for signature from September 15 to October 31, 1953, by the Governments represented by delegates at the Conference at which this Agreement was negociated.

2. This Agreement shall be subject to ratification or acceptance by the signatory Governments in accordance with their respective constitutional procedures and the instruments of ratification or acceptance shall be deposited with the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland.

3. This Agreement shall be open for accession by any of the Governments referred to in paragraph (1) of this Article and accession shall be effected by the deposit of an instrument of accession with the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland.

4. The Council may approve accession to this Agreement by any Government not referred to in paragraph (1) of this Article provided that the conditions of such accession shall first be agreed upon with the Council by the Government desiring to effect it.

5. The effective date of a Government's participation in this Agreement shall be the date on which the instrument of ratification, acceptance or accession is deposited with the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland.

6.—(i) This Agreement shall come into force on December 15, 1953, as regards Articles 1, 2, 18 and 27 -46 inclusive,and on January 1, 1954, as regards Articles 3—17 and 19—26 inclusive, if on December 15, 1953, instruments of ratification, acceptance or accession have been deposited by Governments holding 60 per cent. of the votes of importing countries and 75 per cent. of the votes of exporting countries under the distribution set out in Articles 33 and 34; provided that notifications to the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland by Governments which have been unable to ratify, accept or accede to this Agreement by December 15, 1953, containing an undertaking to seek to obtain as rapidly as possible under their constitutional procedure, and during a period of four months from December 15, 1953, ratification, acceptance or accession, will be considered as equivalent to ratification, acceptance or accession. If, however, such a notification is not followed by the deposit of an instrument of ratification, acceptance or accession by May 1, 1954, the Government concerned shall then no longer be regarded as an observer. In any event the obligations under this Agreement of Governments of exporting countries which have ratified, accepted or acceded to this Agreement by May 1, 1954, for the first quota year will run as from January 1, 1954.

(ii) If at the end of the period of four months mentioned in subparagraph (i) the percentage of votes of importing countries or of exporting countries which have ratified, accepted or acceded to this Agreement is less than the percentage provided for in sub-paragraph (i), the Governments which have ratified, accepted or acceded to this Agreement may agree to put it into force among themselves.

(iii) The Council may determine the conditions under which the Governments which have not ratified, accepted or acceded to this Agreement by December 15th, 1953, but who have made known their intention to obtain as rapidly as possible a decision on ratification acceptance or accession may take part in the work of the Council as non -voting observers if they so wish.

7. The Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland will notify all signatory Governments of each signature, ratification, acceptance of, or accession to this Agreement, and shall inform all signatory Governments of any reservation or condition attached thereto.

CHAPTER XVIII

Duration, Amendment, Suspension, Withdrawal, Termination

Article 42

1. The duration of this Agreement shall be five years from January 1, 1954. The Agreement shall not be subject to denunciation.

2. Without prejudice to Articles 43 and 44, the Council shall in the third year of this Agreement examine the entire working of the Agreement, especially in regard to quotas and prices and shall take into account any amendment to the Agreement which in connection with this examination any Participating Government may propose.

3. Not less than three months before the last day of the third quota year of this Agreement the Counil shall submit a report on the results of the examination referred to in paragraph (2) of this Article to Participating Governments.

4. Any Participating Government may within a period of not more than two months after the receipt of the Council's report referred to in paragraph (3) of this Article withdraw from this Agreement by giving notice of withdrawal to the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland. Such withdrawal shall take effect on the last day of the third quota year.

5. —(i) If, after the two months referred to in paragraph (4) of this Article, any Government which has not withdrawn from this Agreement under that paragraph considers that the number of Governments which have withdrawn under the said paragraph, or the importance of those Governments for the purposes of this Agreement, is such as to impair the operation of this Agreement, such Government may, within thirty days following the expiration of the said period, request the Chairman of the Council to call a special meeting of the Council at which the Governments party to this Agreement shall consider whether or not they will remain party to it.

(ii) Any special meeting called pursuant to a request made under subparagraph (i) shall be held within one month of the receipt by the Chairman of such request and Governments represented at such meeting may withdraw from the Agreement by giving notice of withdrawal to the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland within thirty days from the date on wihch the meeting was held. Any such notice of withdrawal shall become effective

thirty days from the date of its receipt by that Government.

(iii) Governments not represented at a special meeting held pursuant to sub-paragraphs (i) and (ii) may not withdraw from this Agreement under the provisions of those sub-paragraphs.

Article 43

1. If circumstances arise which, in the opinion of the Council, affect or threaten to affect adversely the operation of this Agreement, the Council may, by a Special Vote, recommend an amendment of this Agreement to the Participating Governments.

2. The Council shall fix the time within which each Participating Government shall notify the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland whether or not it accepts an amendment recommended under paragraph (1) of this Article.

3. If, within the time fixed under paragraph (2) of this Article, all Participating Governments accept an amendment it shall take effect immediately on the receipt by the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland of the last acceptance.

4. If, within the time fixed under paragraph (2) of this Article, an amendment is not accepted by the Governments of exporting countries which hold 75 per cent. of the votes of the exporting countries and by the Governments of importing countries which hold 75 per cent. of the votes of the importing countries it shall not take effect.

5. If, by the end of the time fixed under paragraph (2) of this Article, an amendment is accepted by the Governments of exporting countries which hold 75 per cent. of the votes of the exporting countries and by the Governments of importing countries which hold 75 per cent. of the votes of the importing countries but not by the Governments of all the exporting countries and the Governments of all the importing countries—

(i) the amendment shall become effective for the Participating Governments which have signified their acceptance under paragraph (2) of this Article at the beginning of the quota year next following the end of the time fixed under that paragraph;

(ii) the Council shall determine forthwith whether the amendment is of such a nature that the Participating Governments which do not accept it shall be suspended from this Agreement from the date upon which it becomes effective under sub-paragraph (i) and shall inform all Participating Governments accordingly. If the Council determines that the amendment is of such a nature, Participating Governments which have not accepted that amendment shall inform the Council by the date on which the amendment is to become effective under sub-paragraph (i) whether it is still unacceptable and those Participating Governments which do so shall automatically be suspended from this Agreement; provided that if any such Participating Government satisfies the Council that it has been prevented from accepting the amendment by the time the amendment becomes effective under sub-paragraph (i) by reason of constitutional difficulties beyond its control, the Council may postpone suspension until such difficulties have been overcome and the Participating Government has notified its decision to the Council.

6. The Council shall establish rules with respect to the reinstatement of a Participating Government suspended under paragraph (5) (ii) of this Article and any other rules required for carrying out the provisions of this Article.

Article 44

1. If any Participating Government considers its interests to be seriously prejudiced by the failure of any signatory Government to ratify or accept this Agreement, or by conditions or reservations attached to any signature, ratification or acceptance, it shall notify the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland. Immediately on the receipt of such notification, the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland shall inform the Council, which shall, either at its first meeting, or at any subsequent meeting held not later than one month after receipt of the notification, consider the matter. If, after the Council has considered the matter, the Participating Government still considers its interests to be seriously prejudiced, it may withdraw from this Agreement by giving notice of withdrawal to the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland within thirty days after the Council has concluded its consideration of the matter.

2. If any Participating Government demonstrates that, notwithstanding the provisions of this Agreement, its operation has resulted in an acute shortage of supplies or in prices on the free market not being stabilised within the range provided for in this Agreement, and the Council fails to take action to remedy such situation, the Government concerned may give notice of withdrawal from this Agreement.

3. If, during the period of this Agreement, by action of a non-participating country, or by action of any participating country inconsistent with this Agreement such adverse changes occur in the relation between supply and demand on the free market as are held by any Participating Government seriously to prejudice its interests such Participating Government may state its case to the Council. If the Council declares the case to be well-founded the Government concerned may give notice of withdrawal from this Agreement.

4. If any Participating Government considers that its interests will be seriously prejudiced by reason of the effects of the basic export tonnage to be allotted to a non-participating exporting country seeking to accede to this Agreement pursuant to Article 41 (4) such Government may state its case to the Council which shall take a decision upon it. If the Government concerned considers that, notwithstanding the decision by the Council, its interests continue to be seriously prejudiced, it may give notice of withdrawal from this Agreement.

5. The Council shall take a decision within thirty days on any matters submitted to it in accordance with paragraphs (2), (3) and (4) of this Article; and if the Council fails to do so within that time the Government which has submitted the matter to the Council may give notice of withdrawal from this Agreement.

6. Any Participating Government may, if it becomes involved in hostilities, apply to the Council for the suspension of some or all of its obligations under this Agreement. If the application is denied such Government may give notice of withdrawal from this Agreement.

7. If any Participating Government avails itself of the provisions of Article 16 (2), so as to be released from its obligations under that Article, any other Participating Government may at any time during the

ensuing three months give notice of withdrawal after explaining its reasons to the Council.

8. In addition to the situations envisaged in the preceding paragraphs of this Agreement, when a Participating Government demonstrates that circumstances beyond its control prevent it from fulfilling its obligations under this Agreement it may give notice of withdrawal from this Agreement subject to a decision of the Council that such withdrawal is justified.

9. If any Participating Government considers that a withdrawal from this Agreement notified in accordance with the provisions of this Article by any other Participating Government, in respect of either its metropolitan territory or all or any of the non-metropolitan territories for whose international relations it is responsible, is of such importance as to impair the operation of this Agreement, that Government may also give notice of withdrawal from this Agreement at any time during the ensuing three months.

10. Notice of withdrawal under this article shall be given to the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland and shall become effective thirty days from the date of its receipt by that Government.

Article 45

The Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland shall promptly inform all signatory and acceding Governments of each notification and notice of withdrawal received under Articles 42, 43, 44, and 46.

CHAPTER XIX

Territorial Application

Article 46

1. Any Government may at the time of signature, ratification, acceptance of, or accession to this Agreement or at any time thereafter, declare by notification given to the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland that the Agreement shall extend to all or any of the non-metropolitan territories for whose international relations it is responsible and the Agreement shall from the date of the receipt of the notification extend to all the territories named therein.

2. Any Participating Government may by giving notice of withdrawal to the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland in accordance with the provisions for withdrawal in Articles 42, 43 and 44 withdraw from this Agreement separately in respect of all or any of the non-metropolitan territories for whose international relations it is responsible.

In witness whereof the undersigned, having been duly authorised to this effect by their respective Governments, have signed this Agreement on the dates appearing opposite their signatures.

The texts of this Agreement in the Chinese, English, French, Russian and Spanish languages are all equally authentic, the originals being deposited with the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, which shall transmit certified copies thereof to each signatory and acceding Government.

The delegations mentioned below have informed the Conference that if their Governments sign the Agreement reservations will be made on the following lines:—

1. Cuba

It is understood that the shipment after 1 January 1954 of the balance of the sugar sold by Cuba to the United Kingdom under the 1953 transaction covering one million tons is not charged against the export quotas for 1954 established for Cuba under the provisions of this Agreement.

2. Czechoslovakia

The Czechoslovak delegation declares that, in view of the fact that Czechoslovak Economy is a full scale planned Economy Article 3 relating to the subsidisation of exports of sugar and Articles 10 and 13 relating to limitations of production and stocks of sugar are not applicable to Czechoslavakia.

3. Hungary

The delegation of the Hungarian People's Republic declares that, in view of the fact that Hungarian Economy is a full scale planned Economy, Article 3 relating to the subsidisation of exports of sugar, and Articles 10 and 13 relating to limitations of production and stocks of sugar, are not applicable to the Hungarian People's Republic.

4. Poland

Considering the fact that the Polish People's Republic is a country of a planned economy, the provisions of the present Agreement concerning production and stocks, especially Article 10, 13 and 3 do not apply to the Polish People's Republic.

5. Union of Soviet Socialist Republics

It is understood that in view of the social and economic structure of the U.S.S.R. and its planned economy Articles 10 and 13, relating to limitations of production and to stocks of sugar, and Article 3 relating to the subsidisation of exports of suggar, are not applicable to the U.S.S.R.

ΔΙΕΘΝΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΣΑΚΧΑΡΕΩΣ

Αί συμβαλλόμεναι εἰς τὴν παροῦσαν Συμφωνίαν Κυβερνήσεις συνεφώνησαν ὡς ἀκολούθως :

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι.

Γενικοὶ Ἀντικειμενικοὶ Σκοποί.

Ἄρθρον 1.

Οἱ ἀντικειμενικοὶ σκοποὶ τῆς παρούσης Συμφωνίας εἶναι : Ἡ ἐξασφάλισις ἐφοδίων σακχάρεως διὰ τὰς εἰσαγούσας χώρας καὶ ἀγορῶν διὰ τὰς ἐξαγούσας χώρας εἰς δικαίας καὶ σταθερὰς τιμάς. Ἡ αὔξησις τῆς καταναλώσεως σακχάρεως εἰς ὅλον τὸν κόσμον καὶ ἡ διατήρησις τῆς ἀγοραστικῆς δυνάμεως εἰς τὴν παγκόσμιον ἀγορὰν τῶν χωρῶν ἢ τῶν περιοχῶν τῶν ὁποίων ἡ οἰκονομία ἐξαρτᾶται κατὰ μέγα μέρος ἐκ τῆς παραγωγῆς ἢ τῆς ἐξαγωγῆς σακχάρεως διὰ τῆ; παροχῆς ἐπαρκῶν ἐσόδων εἰς τοὺς παραγωγοὺς καὶ διὰ τῆς διατηρήσεως δικαίων συνθηκῶν ἐργασίας καὶ ἡμερομισθίων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙ.

Ὁρισμοί.

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὴν Συμφωνίαν αὐτὴν οἱ ὅροι :

1. «Τόννος» σημαίνει ἕνα μετρικὸν τόννον 1000 χιλιογράμμων.

2. «Ἔτος κατανομῆς» σημαίνει τὸ ἡμερολογιακὸν ἔτος, ἤτοι τὴν περίοδον ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου μέχρι 31ης Δεκεμβρίου, ἀμφοτέρων συμπεριλαμβανομένων.

3. «Σάκχαρις» σημαίνει σάκχαριν, εἰς οἱανδήποτε ἀνεγνωρισμένην ἐμπορικὴν μορφήν, προερχομένη ἐκ σακχαροκαλάμου ἢ σακχαροτεύτλου, συμπεριλαμβανομένης τῆς εὐγεύστου καὶ καταλλήλου πρὸς βρῶσιν μελάσσης, τῶν σιροπίων καὶ οἱασδήποτε ἄλλης μορφῆς ὑγρᾶς σακχάρεως πρὸς ἀνθρωπίνην κατανάλωσιν, ἐκτὸς τῆς τελικῶς πυραγομένης μ λάσσης καὶ τῶν κατωτέρων ποιοτήτων σακχάρεως ὡς τῆς παραγομένης διὰ μὴ κεντροφυγισμοῦ καὶ τῆς παραγομένης διὰ πρωτογόνων μεθόδων.

Τὰ ποσὰ σακχάρεως εἰς τὴν παροῦσαν Συμφωνίαν ἀντιπροσωπεύουσιν τὴν ἀκαθάριστον ἀξίαν καὶ τὸ καθαρὸν βάρος, ἀφαιρουμένης τῆς συσκευασίας. Ἡ ἀκαθάριστος ἀξία οἱασδήποτε ποσότητος σακχάρεως σημαίνει τὸ ἰσόποσον τῆς εἰς ἀκατέργαστον σάκχαριν 96 βαθμῶν μετρήσεως διὰ τοῦ πολοσκοπίου, ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸ ἄρθρον 16.

4. «Καθαραὶ εἰσαγωγαὶ» σημαίνει τὸ σύνολον εἰσαγωγῶν σαχκάρεως μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ συνόλου τῶν ἐξαγωγῶν

5. «Καθαραὶ ἐξαγωγαὶ» σημαίνει τὸ σύνολον τῶν ἐξαγωγῶν σακχάρεως (ἐκτὸς τῆς σακχάρεως ἡ ὁποία παρέχεται πρὸς τροφοδότησιν πλοίων. εἰς ἐγχωρίους λιμένας) μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ συνόλου τῶν εἰσαγωγῶν σακχάρεως.

6. «Ἐλευθέρα Ἀγορὰ» σημαίνει τὸ σύνολον τῶν καθαρῶν εἰσαγωγῶν τῆς παγκοσμίου ἀγορᾶς ἐκτὸς ἐκείνων αἱ ὁποῖαι ἀποκλείονται δυνάμει οἱωνδήποτε διατάξεων τῆς παρούσης Συμφωνίας.

7. «Βασικαὶ ἐξακτέαι ποσότητες »σημαίνει τὰς ποσότητας τῆς σακχάρεως τὰς καθοριζομένας εἰς τὸ ἄρθρον 14(1)

8. «Ἀρχικὴ κατανομὴ ἐξαγωγῶν» σημαίνει τὴν ποσότητα σακχάρεως ἡ ὁποία διετέθη δι' οἱονδήποτε ἔτος κατα νομῆς δυνάμει τοῦ Ἄρθρου 18 εἰς ἑκάστην χώραν ἐκ τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸ Ἄρθρον 14(1).

9. «Πραγματικὴ κατανομὴ ἐξαγωγῶν» σημαίνει τὴν ἀρχικὴν κατανομὴν ἐξαγωγῶν ὡς τροποποιεῖται αὕτη διὰ τῶν μεταβολῶν αἱ ὁποῖαι ἐνδέχεται νὰ γίνωνται ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν.

10. «Ἀποθέματα σακχάρεως» διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ ἄρθρου 13 σημαίνει συμφώνως πρὸς τὴν ἀνακοίνωσιν ἡ ὁποία ἐγένετο πρὸς τὸ Συμβούλιον ἀπὸ ἑκάστην Συμμετέχουσαν Κυβέρνησιν δυνάμει τοῦ ἄρθρου 13 εἴτε (Α) ὁλόκληρον τὴν ποσότητα σακχάρεως τὴν εὑρισκομένην εἰς τὴν ἐν λόγῳ χώραν εἴτε εἰς ἐργοστάσια, δυϊλιστήρια, ἀποθήκας, ἢ ὑπὸ μεταφορὰν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν δι' ἐγχώριον προορισμὸν μὴ συμπεριλαμβανομένης ὅμως τῆς προοριζομένης διὰ ξένην ἀγορὰν σακχάρεως . (Εἰς τὴν ἔννοιαν ταύτην θεωρεῖται ὅτι περιλαμβάνεται καὶ ἡ ποσότης σακχάρεως ἡ εὑρισκομένη ὑπὸ διαμετακόμισιν.) ὡς καὶ ἐκείνης ἡ ὁποία εὑρίσκεται εἰς ἐργοστάσια ,διυλιστήρια καὶ ἀποθήκας ἢ ὑπὸ μεταφορὰν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν δι' ἐγχώριον προορισμόν, ἡ ὁποία προορίζεται μόνον διὰ διανομὴν πρὸς ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν καὶ διὰ τὴν ὁποίαν δασμοὶ ἢ ἄλλοι φόροι καταναλώσεως κατὰ τὰ ἰσχύοντα εἰς τὴν ὑπ' ὄψιν χώραν κατεβλήθησαν ἢ (Β)ὁλόκληρον τὴν ποσότητα σακχάρεως τὴν εὑρισκομένην εἰς ἐργοστάσια, διυλιστήρια, ἀποθήκας ἢ ὑπὸ μεταφορὰν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν δι' ἐγχώριον προορισμόν, μὴ συμπεριλαμβανομένης ὅμως τῆς προοριζομένης διὰ ξένην ἀγορὰν σακχάρεως. (Εἰς τὴν ἔννοιαν ταύτην θεωρεῖται ὅτι περιλαμβάνεται ἡ ποσότης σακχάρεως ἡ εὑρισκομένη ὑπὸ διαμετακόμισιν) ὡς καὶ τῆς σακχάρεως ἡ ὁποία εὑρίσκεται εἰς ἐργοστάσια, διυλιστήρια καὶ ἀποθήκας ἢ ὑπὸ μεταφορὰν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν μὲ τόπον προορισμοῦ ἐντὸς τῆς χώρας καὶ ἡ ὁποία εἶναι μόνον διὰ διανομὴν πρὸς ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν.

11. «Τὸ Συμβούλιον» σημαίνει τὸ Διεθνὸς Συμβούλιον Σακχάρεως τὸ συσταθὲν δυνάμει τοῦ Ἄρθρου 27.

12. «Ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ» σημαίνει τὴν συσταθεῖσαν Ἐπιτροπὴν δυνάμει τοῦ ἄρθρου 37.

13. «Εἰσάγουσα Χώρα» σημαίνει μίαν ἐκ τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸ Ἄρθρον 33 Χωρῶν ἢ οἱανδήποτε χώραν ἡ ὁποία εἶναι σαφῶς εἰσαγωγεὺς σακχάρεως, συμφώνως πρὸς τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος κειμένου.

14. «Ἐξάγουσα Χώρα σημαίνει μίαν ἐκ τῶν χωρῶν αἱ ὁποῖαι παρατίθενται εἰς τὸ ἄρθρον 34, ἢ οἱανδόποτε χώραν ἡ ὁποία σαφῶς εἶναι ἐξαγωγεὺς σακχάρεως, συμφώνως πρὸς τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος κειμένου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙΙ.

Γενικαὶ Ὑποχρεώσεις τῶν Συμμετεχουσῶν Κυβερνήσεων.

1. Ἐπιδοτήσεις.

Ἄρθρον 3.

1. Αἱ Συμμετέχουσαι Κυβερνήσεις ἀναγνωρίζουν ὅτι αἱ ἐπὶ τῆς σακχάρεως ἐπιδοτήσεις δυνατὸν νὰ παρεμποδί-

ζουν τὴν διατήρησιν δικαίων καὶ σταθερῶν τιμῶν εἰς τὴν ἐλευθέραν ἀγοράν καὶ τοιουτοτρόπως νὰ θέτουν εἰς κίνδυνον τὴν ὁμαλὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης Συμφωνίας.

2. Ἐὰν οἱαδήποτε Συμμετέχουσα Κυβέρνησις ἐγκρίνει ἢ διατηρεῖ οἱανδήποτε ἐπιδότησιν, περιλαμβανομένης οἱασδήποτε μορφῆς ἐσόδου ἢ ὑποστηρίξεως τῶν τιμῶν, ἡ ὁποία συντείνει ἀμέσως ἢ ἐμμέσως εἰς τὴν αὔξησιν τῶν ἐξαγωγῶν σακχάρεως ἐκ τῆς χώρας της ἢ εἰς τὴν μείωσιν τῶν εἰσαγωγῶν εἰς αὐτήν, καθ' ἕκαστον ἔτος κατανομῆς ὑποχρεοῦται νὰ εἰδοποιῇ τὸ Συμβούλιον ἐγγράφως περὶ τῆς ἐκτάσεως καὶ τῆς φύσεως τῆς ἐπιδοτήσεως, περὶ τῶν προβλεπομένων συνεπειῶν αὐτῆς ἐπὶ τῆς ποσότητος τῆς ἐξαγομένης σακχάρεως ἐκ τῆς χώρας της ἢ τῆς εἰσαγομένης εἰς αὐτήν, καὶ περὶ τῶν συνθηκῶν αἱ ὁποῖαι καθιστοῦν τὴν ἐπιδότησιν ἀναγκαίαν.

3. Εἰς οἱανδήποτε περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν μία Συμμετέχουσα Κυβέρνησις φρονεῖ ὅτι μία τοιαύτη ἐπιδότησις, θὰ ἐπιφέρῃ ἢ ἀπειλεῖ νὰ ἐπιφέρῃ σοβαρὰν ζημίαν εἰς τὰ δυνάμει τῆς παρούσης Συμφωνίας συμφέροντά της, ἡ Συμμετέχουσα Κυβέρνησις ἡ χορηγοῦσα τὴν ἐπιδότησιν κατόπιν αἰτήσεως θὰ συζητῇ μετὰ τῆς ἄλλης Συμμετεχούσης Κυβερνήσεως ἢ τῶν ἐνδιαφερομένων Κυβερνήσεων, ἢ μετὰ τοῦ Συμβουλίου ,ἐπὶ τῆς δυνατότητος περιορισμοῦ τῆς ἐπιδοτήσεως.

Εἰς ἣν περίπτωσιν τὸ θέμα ἀχθῇ πρὸ τοῦ Συμβουλίου δυνατὸν νὰ ἐξετάσῃ τὸ Συμβούλιον τὴν περίπτωσιν μετὰ τῶν ἐνδιαφερομένων Κυβερνήσεων καὶ νὰ κάμῃ τὰς δεούσας ὑποδείξεις .

2) Προγράμματα Οἰκονομικῆς Προσαρμογῆς.

Ἄρθρον 4.

Ἑκάστη Συμμετέχουσα Κυβέρνησις δέχεται νὰ υἱοθετῇ τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα θεωρεῖ ὡς κατάλληλα διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν δυνάμει τῆς παρούσης Συμφωνίας ὑποχρεώσίν της, μὲ σκοπὸν τὴν ἐπίτευξιν τῶν γενικῶν ἀντικειμενικῶν σκοπῶν οἱ ὁποῖοι ἐκτίθενται εἰς τὸ ἄρθρον 1 καὶ διὰ τὴν ἐξασφάλισιν κατὰ τὸ δυνατὸν μεγαλυτέρας προόδου ἐντὸς τοῦ χρόνου ἰσχύος τῆς παρούσης Συμφωνίας πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐπιλύσεως τοῦ ὑπάρχοντος προβλήματος τοῦ ἐμπορεύματος.

3) Προώθησις πρὸς Αὔξησιν τῆς Καταναλώσεως Σακχάρεως.

Ἄρθρον 5.

Πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως ἡ σάκχαρις διατίθεται πλέον ἐλευθέρως εἰς τοὺς καταναλωτάς, ἑκάστη Συμμετέχουσα Κυβέρνησις συμφωνεῖ νὰ ἐνεργῇ δεόντως ὥστε νὰ μειοῦνται αἱ δυσανάλογοι ἐπιβαρύνσεις ἐπὶ τῆς σακχάρεως, συμπεριλαμβανομένων καὶ ἐκείνων αἱ ὁποῖαι προέρχονται (ι) ἐκ τῶν ἰδιωτικῶν καὶ δημοσίων ἐλέγχων, ὡς καὶ τοῦ μονοπωλίου (κ) ἐκ τῆς δημοσιονομικῆς καὶ φορολογικῆς πολιτικῆς.

4) Διατήρησις Καλῶν Συνθηκῶν Ἐργασίας.

Ἄρθρον 6.

Αἱ Συμμετέχουσαι Κυβερνήσεις δηλοῦν ὅτι, πρὸς ἀποφυγὴν ὑποβιβάσεως τοῦ βιωτικοῦ ἐπιπέδου καὶ τῆς εἰσαγωγῆς ἀδίκων συνθηκῶν συναγωνισμοῦ εἰς τὸ παγκόσμιον ἐμπόριον, θὰ ἐπιδιώξουν τὴν διατήρησιν καλῶν συνθηκῶν ἐργασίας εἰς τὴν βιομηχανίαν τῆς σακχάρεως .

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ IV.

Εἰδικαὶ Ὑποχρεώσεις τῶν Συμμετεχουσῶν Κυβερνήσεων τῶν Εἰσαγουσῶν Σάκχαριν Χωρῶν.

Ἄρθρον 7.

(Ι)—(ι) Ἡ Κυβέρνησις ἑκάστης συμμετεχούσης εἰσαγούσης χώρας καὶ ἡ Κυβέρνησις ἑκάστης συμμετεχούσης ἐξαγούσης ἡ ὁποία εἰσάγει σάκχαριν πρὸς ἐπανεξαγωγὴν συμφωνεῖ ὅπως, πρὸς ἀποφυγὴν κέρδους τῶν μὴ συμμετεχουσῶν χωρῶν εἰς βάρος τῶν συμμετεχουσῶν, μὴ ἐπιτραπῇ ἡ εἰσαγωγὴ ἐκ τῶν μὴ συμμετεχουσῶν χωρῶν λαμβανομένων ἐν συνόλῳ κατὰ τὴν διάρκειαν οἱουδήποτε ἔτους κατανομῆς, συνολικῆς ποσότητος μεγαλυτέρας ἐκείνης ἡ ὁποία εἰσήχθη ἐκ τῶν χώρων τούτων ἐν συνόλῳ κατὰ τὴν διάρκειαν οἱουδήποτε ἐκ τῶν τριῶν ἡμερολογιακῶν ἐτῶν τὰ ὁποῖα προηγοῦνται τοῦ ἔτους κατὰ τὸ ὁποῖον ἤρχισεν ἰσχύουσα ἡ Συμφωνία. Ἤτοι 1951, 1952, 1953, τοῦτο ἰσχύει ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι εἰς τὴν συνολικὴν ποσότητα δὲν περιλαμβάνονται εἰσαγωγαὶ ἀγορασθεῖσαι ὑπὸ συμμετεχούσης χώρας ἀπὸ μὴ συμμετεχούσας τοιαύτας, ὁσάκις ἡ ἐν λόγῳ χώρα δὲν δύναται νὰ καλύψῃ τὰς ἀνάγκας αὐτῆς ἀπὸ τὰς συμμετεχούσας χώρας εἰς τιμὰς μὴ ὑπερβαινούσας τὰς ἀνωτάτας τοιαύτας ὡς καθορίζονται εἰς τὸ ἄρθρον 20 καὶ ἔχει γνωστοποιήσει τοῦτο εἰς τὸ Συμβούλιον.

(ιι) Τὰ εἰς τὸ ἐδάφιον (ι) τῆς παρούσης παραγράφου ἀναφερόμενα ἔτη δύνανται νὰ μεταβάλλωνται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου τῇ αἰτήσει οἱασδήποτε Συμμετεχούσης Κυβερνήσεως ἥτις φρονεῖ ὅτι ὑπάρχουν εἰδικοὶ λόγοι διὰ τοιαύτην μεταβολήν.

2—(ι) Ἐὰν οἱαδήποτε Συμμετέχουσα Κυβέρνησις θεωρήσῃ ὅτι ἡ δυνάμει τῆς παραγράφου (1) τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀναληφθεῖσα ὑποχρέωσις ἐφαρμόζεται κατὰ τοιοῦτον τρόπον ὥστε αἱ ἐπανεξαγωγαὶ ἐπεξειργασμένης σακχάρεως τῆς χώρας ἢ τὸ ἐμπόριον σακχαρωδῶν προϊόντων ὑφίσταται ζημίας ἢ διατρέχει ἄμεσον κίνδυνον νὰ ζημιωθῇ δύναται νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὸ Συμβούλιον ὅπως λάβῃ μέτρα διὰ τὴν προστασίαν τοῦ ἐν λόγῳ ἐμπορίου, τὸ δὲ Συμβούλιον θὰ κρίνῃ ἀμέσως τὴν τοιαύτην αἴτησιν καὶ θὰ προβῇ εἰς τοιαύτας ἐνεργείας, αἱ ὁποῖαι δυνατὸν νὰ συνεπάγωνται τὴν τροποποίησιν τῆς προμνησθείσης ὑποχρεώσεως, ὡς ἤθελεν κρίνει ἀναγκαῖον πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τούτου. Ἐὰν τὸ Συμβούλιον παραλείψῃ νὰ ἀσχοληθῇ μὲ τὴν δυνάμει τοῦ ἐν λόγῳ ἐδαφίου ὑποβληθεῖσαν αἴτησιν ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς, ἡ ὑποβάλλουσα τὴν αἴτησιν ταύτην Κυβέρνησις ἀπαλλάσσεται ἐκ τῆς ὑποχρεώσεως της ἥτις ἀπορρέει ἐκ τῆς παραγράφου (1) τοῦ παρόντος ἄρθρου, καθ' ὅ μέτρον ἤθελεν ἀπαιτηθῇ διὰ τὴν προστασίαν τοῦ περὶ οὗ πρόκειται ἐμπορίου.

(ιι) Ἐὰν ἐν σχέσει μὲ συναλλαγήν τινα κατὰ τὴν συνήθη διεξαγωγὴν τοῦ ἐμπορίου, ἡ καθυστέρησις ἥτις προκαλεῖται ἐκ τῆς διαδικασίας τοῦ ἐδαφίου (ι) τῆς παρούσης παραγράφου ἤθελεν ἐπιφέρει ζημίαν εἰς τὰς ἐπανεξαγωγὰς σακχάρεως μιᾶς χώρας, ἡ ἐνδιαφερομένη Κυβέρνησις ἀπαλλάσσεται ἐκ τῆς ὑπὸ τῆς παραγράφου (1) τοῦ παρόντος ἄρθρου προβλεπομένης ὑποχρεώσεως, εἰδικῶς ὅσον ἀφορᾷ τὴν τοιαύτην συναλλαγήν.

(3)—(ι) Ἐὰν οἱαδήποτε συμμετέχουσα Κυβέρνησις κρίνῃ ὅτι δὲν δύναται νὰ ἐκτελέσῃ τὴν ὑπὸ τῆς παραγράφου (1) τοῦ παρόντος ἄρθρου προβλεπομένην ὑποχρέωσιν, συμφωνεῖ ὅπως γνωστοποιήσῃ εἰς τὸ Συμβούλιον ἅπαντα τὰ σχετικὰ αἴτια καὶ νὰ πληροφορήσῃ αὐτὸ περὶ τῶν προτεινομένων πρὸς λῆψιν μέτρων, τὸ δὲ Συμβούλιον θέλει προβῇ ἐντὸς 15 ἡμερῶν εἰς τὴν ἐξέτασιν τῆς ὑποθέσεως, δυνάμενον ὡς πρὸς τὴν ἐν λόγῳ Κυβέρνησιν νὰ τροποποιήσῃ τὴν ὑποχρέωσιν, ἥτις καθορίζεται ἐν τῇ παραγράφῳ (1).

(ιι) Ἐὰν ἡ Κυβέρνησις οἱασδήποτε συμμετεχούσης ἐξαγούσης χώρας κρίνῃ ὅτι τὰ συμφέροντα τῆς χώρας παραβλάπτονται ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παραγράφου (1) τοῦ παρόντος ἄρθρου, δύναται νὰ γνωστοποιήσῃ εἰς τὸ Συμβούλιον ἅπαντα τὰ σχετικὰ γεγονότα καὶ νὰ πληροφορήσῃ αὐτὸ περὶ τῶν μέτρων τὰ ὁποῖα θὰ ἐπεθύμῃ νὰ ληφθοῦν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τῆς ἑτέρας ἐνδιαφερομένης Κυβερνήσεως τῆς συμμετεχούσης χώρας, ὁπότε τὸ Συμβούλιον δύναται ἐν συνεννοήσει μετὰ τῆς τελευταίας Κυβερνήσεως νὰ τροποποιήσῃ τὴν ὑπὸ τῆς παραγράφου (1) προβλεπομένην ὑποχρέωσιν.

4, Ἡ Κυβέρνησις ἑκάστης συμμετεχούσης χώρας ἥτις προβαίνει εἰς τὴν εἰσαγωγὴν σακχάρεως, συμφωνεῖ ὅπως τὸ ταχύτερον δυνατὸν μετὰ τὴν κύρωσιν, ἀποδοχήν, ἢ προσχώρησιν εἰς τὴν παροῦσαν Συμφωνίαν, γνωστοποιήσῃ εἰς τὸ Συμβούλιον τὰς δυναμένας νὰ εἰσαχθοῦν μεγίστας πο-

σότητας ἐκ τῶν μὴ συμμετεχουσῶν χωρῶν, δυνάμει τῆς παραγράφου (1) τοῦ παρόντος ἄρθρου.

5. Πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως τὸ Συμβούλιον δυνηθῇ νὰ προβῇ εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 19 (1) (ιι) προβλεπομένην ἀνακατανομήν, ἡ Κυβέρνησις ἑκάστης συμμετεχούσης χώρας, ἥτις εἰσάγει σάκχαριν συμφωνεῖ νὰ γνωστοποιήσῃ εἰς τὸ Συμβούλιον καὶ ἐντὸς χρονικῆς περιόδου ἥτις θὰ καθορισθῇ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου καὶ δὲν θὰ ὑπερβαίνῃ ὀκτὼ μῆνας ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἔτους κατανομῆς, τὴν ποσότητα σακχάρεως τὴν ὁποίαν ὑπολογίζει ὅτι θὰ εἰσαχθῇ ἐκ τῶν μὴ συμμετεχουσῶν χωρῶν κατὰ τὸ ἐν λόγῳ ἔτος, ἐφ' ὅσον τὸ Συμβούλιον δύναται νὰ τροποποιήσῃ τὴν εἰρημένην χρονικὴν περίοδον εἰς τὴν περίπτωσιν οἱασδήποτε τοιαύτης χώρας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ V.

Εἰδικαὶ Ὑποχρεώσεις τῶν Κυβερνήσεων τῶν Συμμετεχουσῶν Ἐξαγουσῶν Χωρῶν.

Ἄρθρον 8.

(1) Ἡ Κυβέρνησις ἑκάστης συμμετεχούσης ἐξαγούσης χώρας συμφωνεῖ ὅτι αἱ ἐκ τῆς χώρας αὐτῆς ἐξαγωγαὶ εἰς τὴν ἐλευθέραν ἀγορὰν θὰ κανονισθοῦν κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε αἱ καθαραὶ ἐξαγωγαὶ εἰς τὴν ἐν λόγῳ ἀγορὰν δὲν θὰ ὑπερβαίνουν ἐκείνας τὰς ὁποίας ἤθελεν κάμει ἡ χώρα αὕτη ἕκαστον ἔτος κατανομῆς, συμφώνως μὲ τὰς κατανομὰς ἐξαγωγῆς αἵτινες καθωρίσθησαν αὐτῇ δυνάμει τῶν διατάξεων τῆς παρούσης Συμφωνίας.

(2) Ἡ Κυβέρνησις ἑκάστης συμμετεχούσης χώρας διαθέτουσα βασικὴν ποσότητα πρὸς εἰσαγωγὴν εἰς τόννους πλέον τῶν 75.000 τόν. συμφωνεῖ ὅπως μὴ ἐπιτραπῇ ἡ ἐξαγωγὴ κατὰ τοὺς πρώτους ὀκτὼ μῆνας οἱουδήποτε ἔτους κατανομῆς πλέον τοῦ 80 ο]ο τῆς ἀρχικῆς της κατανομῆς ἐξαγωγῆς, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι τὸ Συμβούλιον θὰ αὐξήσῃ τὸ ποσοστὸν τοῦτο ἐὰν κρίνῃ τὴν τοιαύτην αὔξησιν δικαιολογημένην ἐκ τῶν συνθηκῶν τῆς ἀγορᾶς.

Ἄρθρον 9.

Ἡ Κυβέρνησις ἑκάστης συμμετεχούσης ἐξαγούσης χώρας συμφωνεῖ ὅπως πράττῃ πᾶν τὸ δυνατὸν ὥστε νὰ ἀντιμετωπίζεται πάντοτε ἡ ζήτησις τῶν συμμετεχουσῶν χωρῶν αἱ ὁποῖαι εἰσάγουν σάκχαριν.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, ἐὰν τὸ Συμβούλιον καθορίζει ὅτι ἡ κατάστασις τῆς ζητήσεως εἶναι τοιαύτη ὥστε, παρὰ τὰς διατάξεις τῆς παρούσης Συμφωνίας, αἱ συμμετέχουσαι χῶραι αἱ ὁποῖαι εἰσάγουν σάκχαριν ἀπειλοῦνται νὰ συναντήσουν δυσχερείας κατὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ἀναγκῶν των θὰ ὑποδείξῃ εἰς τὰς συμμετεχούσας ἐξαγούσας χώρας μέτρα προοριζόμενα διὰ τὸν καθορισμὸν προτεραιότητος εἰς τὰς ἀνάγκας αὐτάς. Ἡ Κυβέρνησις ἑκάστης συμμετεχούσης ἐξαγούσης χώρας συμφωνεῖ ὅπως, ὑπὸ ἴσους ὅρους πωλήσεως, δοθῇ προτεραιότης προμηθείας τῆς διαθεσίμου σακχάρεως, συμφώνως πρὸς τὰς ὑποδείξεις τοῦ Συμβουλίου εἰς τὰς συμμετεχούσας χώρας αἱ ὁποῖαι εἰσάγουν σάκχαριν.

Ἄρθρον 10.

Ἡ Κυβέρνησις ἑκάστης συμμετεχούσης ἐξαγούσης χώρας συμφωνεῖ ὅπως ρυθμίζῃ τὴν παραγωγὴν σακχάρεως εἰς τὴν χώραν της κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συμφωνίας καὶ ἐφ' ὅσον τοῦτο εἶναι κατορθωτὸν καθ' ἕκαστον ἔτος κατανομῆς τοῦ χρονικοῦ τούτου διαστήματος (διὰ ρυθμίσεως τῆς βιομηχανίας σακχάρεως, ἤ, ὅταν τοῦτο δὲν εἶναι δυνατόν, διὰ ρυθμίσεως τῆς εἰς στρέμματα ἐκτάσεως ἢ τῆς καλλιεργείας) οὕτως ὥστε ἡ παραγωγὴ νὰ μὴ ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν σακχάρεως τὸ ὁποῖον χρειάζεται δι' ἐγχωρίαν κατανάλωσιν, δι' ἐξαγωγὰς ἐπιτρεπομένας δυνάμει τῆς παρούσης Συμφωνίας καὶ διὰ τὸ ἀνώτατον ὅριον ἀποθεμάτων καθοριζόμενον εἰς τὸ ἄρθρον 13.

Ἄρθρον 11.

Ἡ Κυβέρνησις ἑκάστης συμμετεχούσης ἐξαγούσης χώρας συμφωνεῖ ὅπως πληροφορῇ τὸ Συμβούλιον τὸ ταχύτερον δυνατὸν περὶ τῆς ποσότητος τῆς ἀρχικῆς κατανομῆς ἐξαγωγῆς τῆς χώρας της καὶ τῆς πραγματικῆς κατανομῆς ἐξαγωγῆς ἡ ὁποία προβλέπεται ὅτι δὲν θὰ χρησιμοποιηθῇ ἅμα δὲ τῇ λήψει τῆς πληροφορίας αὐτῆς, τὸ Συμβούλιον θὰ ἐνεργῇ συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 19 (1) (ι).

Ἄρθρον 12.

Ἐὰν ἡ Κυβέρνησις μιᾶς συμμετεχούσης ἐξαγούσης χώρας δὲν εἰδοποιήσῃ ἐντὸς περιόδου καθοριζομένης διὰ τὴν διάρκειαν τῆς παρούσης Συμφωνίας ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου ἐν συνεννοήσει μετὰ τῆς Κυβερνήσεως αὐτῆς, ἀλλὰ πάντως ὄχι πέραν τῶν ὀκτὼ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας κατὰ τὴν ὁποίαν διετέθησαν αἱ ἀρχικαὶ κατανομαὶ ἐξαγωγῆς, διὰ τὴν ποσότητα τῆς ἀρχικῆς κατανομῆς ἐξαγωγῆς τῆς χώρας της ἡ ὁποία προβλέπεται ὅτι δὲν θὰ χρησιμοποιηθῇ, ἡ ἀρχικὴ κατανομὴ ἐξαγωγῆς τῆς χώρας ἐκείνης διὰ τὸ ἑπόμενον ἔτος κατανομῆς θὰ μειωθῇ κατὰ ποσὸν ἴσον πρὸς τὴν διαφοράν ἡ ὁποία ὑφίσταται μεταξὺ τῶν γενομένων ἐξαγωγῶν καὶ τῶν ἀρχικῶν κατανομῶν ἐξαγωγῆς ἢ τῶν τελευταίων πραγματικῶν κατανομῶν ἐξαγωγῆς, οἱαιδήποτε εἶναι αἱ μικρότεραι.

Τὸ Συμβούλιον δύναται νὰ ἀποφασίζῃ νὰ μὴ ἐπιβληθοῦν αἱ κυρώσεις αὐταὶ ἐὰν λάβῃ τὴν ἱκανοποιητικὴν δικαιολογίαν ὅτι μία Κυβέρνησις δὲν εἰδοποίησεν διότι αἱ μελετώμεναι ἐξαγωγαὶ τῆς χώρας της ὑπελείφθησαν λόγῳ ἀνωτέρας βίας ἢ ἄλλων συνθηκῶν ἀνεξαρτήτων τῆς θελήσεώς των παρουσιασθεισῶν μετὰ τὴν καθορισθεῖσαν πρὸς εἰδοποίησιν συμφώνως πρὸς τὸ παρὸν ἄρθρον ἡμερομηνίαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ VI.

Ἀποθέματα.

Ἄρθρον 13.

(1) Αἱ Κυβερνήσεις τῶν συμμετεχουσῶν ἐξαγουσῶν χωρῶν ἀναλαμβάνουν νὰ ρυθμίσουν τὴν ἐν ταὶς χώραις αὐτῶν παραγωγὴν κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε τὰ ἀντίστοιχα αὐτῶν ἀποθέματα νὰ μὴ ὑπερβαίνουν ἐν ἑκάστῃ χώρᾳ καὶ εἰς ὡρισμένην ἡμερομηνίαν ἑκάστου ἔτους ἀμέσως προηγουμένου, τῆς ἐνάρξεως τῆς νέας ἐσοδείας, τῆς ἡμερομηνίας ταύτης συμφωνουμένης μετὰ τοῦ Συμβουλίου, ποσότητα ἴσην πρὸς 20 ο]ο τῆς ἐτησίας αὐτῆς παραγωγῆς.

(2) Ἐν τούτοις τὸ Συμβούλιον δύναται, ἐφ' ὅσον κρίνει ὅτι ἡ τοιαύτη ἐνέργεια δικαιολογεῖται ὑπὸ εἰδικῶν συνθηκῶν νὰ ἐγκρίνῃ τὴν τήρησιν ἀποθεμάτων εἰς οἱανδήποτε χώραν κατὰ ποσοστὸν ἀνώτερον τοῦ 20 ο]ο τῆς παραγωγῆς της.

(3) Ἡ Κυβέρνησις ἑκάστης συμμετεχούσης χώρας ἀναφερομένης εἰς τὸ ἄρθρον 14 (1) συμφωνεῖ:

(ι) Ὅπως ἀποθέματα ἴσα πρὸς ποσὸν ὄχι μικρότερον τοῦ 10 ο]ο τῆς βασικῆς ποσότητος πρὸς ἐξαγωγὴν τηρηθοῦν εἰς τὴν χώραν της εἰς ὡρισμένην ἡμερομηνίαν καθ' ἕκαστον ἔτος ἀμέσως προηγουμένην τῆς ἐνάρξεως τῆς νέας ἐσοδείας, τῆς ἡμερομηνίας ταύτης συμφωνουμένης μετὰ τοῦ Συμβουλίου, ἐκτὸς ἐὰν ἀνομβρία, πλημμῦραι ἢ ἄλλαι δυσμενεῖς συνθῆκαι ἐμποδίζουν τὴν τήρησιν τοιούτων ἀποθεμάτων καὶ

(ιι) Ὅπως τὰ τοιαῦτα ἀποθέματα προορισθοῦν διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ηὐξημένων ἀναγκῶν τῆς ἐλευθέρας ἀγορᾶς καὶ μὴ χρησιμοποιηθοῦν δι' ἄλλον σκοπὸν ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ Συμβουλίου. διατεθοῦν δὲ ἀμέσως δι' ἐξαγωγὴν εἰς τὴν ἀγορὰν αὐτὴν ὅταν κληθοῦν πρὸς τοῦτο ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου.

(4) Τὸ Συμβούλιον δύναται νὰ αὐξήσῃ τὸ ποσὸν τοῦ κατωτάτου ὁρίου ἀποθεμάτων τῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν παράγραφον (3) τοῦ παρόντος ἄρθρου μέχρι 15 ο]ο.

(5) Ἡ Κυβέρνησις ἑκάστης συμμετεχούσης χώρας, εἰς τὴν ὁποίαν τηροῦνται ἀποθέματα δυνάμει τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου (3) ὡς δύνανται νὰ τροποποιηθοῦν ὑπὸ τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου (4) τοῦ παρόντος ἄρθρου, συμφωνεῖ ὅτι, ἐὰν δὲν καθορίζει ἄλλως τὸ Συμβούλιον, τὰ τηρούμενα δυνάμει τῶν διατάξεων τούτων ἀποθέματα δὲν θὰ χρησιμοποιηθοῦν οὔτε διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν κατὰ προτεραιότητα ἀναγκῶν δυνάμει τοῦ ἄρθρου 14β, οὔτε διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν αὐξήσεως τῶν πραγματικῶν κατανομῶν δυνάμει τοῦ ἄρθρου 22, ὅταν τοιαῦται κατανομαὶ εἶναι κατώτεραι τῆς βασικῆς ποσότητος πρὸς ἐξαγωγὴν τῆς χώρας της, ἐκτὸς ἐὰν τὰ οὕτω χρησιμοποιούμενα ἀποθέματα δύνανται νὰ ἀντικατασταθοῦν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐσοδείας κατὰ τὸ ἑπόμενον ἔτος κατανομῆς.

(6) Διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς παρούσης Συμφωνίας τὸ Ἀπόθεμα Σταθεροποιήσεως (Τιμῶν) τῆς Κούβας δὲν θὰ θεωρηθῇ μέρος τῶν διαθεσίμων διὰ τὴν ἐλευθέραν ἀγορὰν ἀποθεμάτων οὔτε θὰ συμπεριληφθῇ εἰς τὸν ὑπολογισμὸν τῶν ἀποθεμάτων δυνάμει τῆς παραγράφου (1) τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἡ Κυβέρνησις τῆς Κούβας, ἐν τούτοις δέχεται νὰ ἐξετάσῃ τὸ ζήτημα τῆς διαθέσεως τῶν τοιούτων ἀποθεμάτων διὰ τὴν ἐλευθέραν ἀγορὰν κατόπιν αἰτήσεως τοῦ Συμβουλίου ἐὰν τὸ Συμβούλιον κρίνῃ ὅτι αἱ συνθῆκαι τῆς ἀγορᾶς ἐπιτρέπουν τοιαύτην ἐνέργειαν.

(7) Ἡ Κυβέρνησις ἑκάστης συμμετεχούσης ἐξαγούσης χώρας δέχεται ὅπως, ἐφ' ὅσον εἶναι δυνατόν, μὴ ἐπιτρέψῃ τὴν διάθεσιν ἀποθεμάτων τηρουμένων δυνάμει τοῦ παρόντος ἄρθρου, κατόπιν τῆς ἀποχωρήσεώς της ἐκ τῆς παρούσης Συμφωνίας ἢ μετὰ τὴν ἐκπνοὴν ταύτης, κατὰ τοιοῦτον τρόπον ὥστε νὰ δημιουργήσῃ ἄτοπον ἀνωμαλίαν εἰς τὴν ἐλευθέραν ἀγορὰν σακχάρεως.

(8) Ὄχι βραδύτερον τῶν τριῶν μηνῶν μετὰ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς ὑπογραφῆς τῆς παρούσης Συμφωνίας, ἡ Κυβέρνησις ἑκάστης συμμετεχούσης χώρας θὰ πληροφορήσῃ τὸ Συμβούλιον ποῖον ἐκ τῶν δύο ὁρισμῶν τοῦ ὅρου «ἀποθέματα σακχάρεως», τῶν περιλαμβανομένων εἰς τὸ ἄρθρον 2 δέχεται νὰ ἐφαρμόσῃ εἰς τὴν χώραν της.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ VII.

Ρύθμισις τῶν ἐξαγωγῶν.

Ἄρθρον 14.

Α'. Βασικὴ ποσότης πρὸς ἐξαγωγήν.

(1) Δι' ἕκαστον τῶν ἐτῶν κατανομῆς κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ὁποίων ἰσχύει ἡ παροῦσα Συμφωνία αἱ ἐξάγουσαι χῶραι ἢ αἱ περιοχαὶ ἀπαριθμούμεναι κατωτέρω θὰ ἔχουν τὰς κατωτέρω βασικὰς ποσότητας πρὸς ἐξαγωγὴν διὰ τὴν ἐλευθέραν ἀγοράν:

	Εἰς χιλιάδ. τόννους	
Βέλγιον (συμπεριλαμβανομένου τοῦ Βελγικοῦ Κογκό)	50	
Βραζιλία	175	
Κίνα (TAIWAN)	600	
Κολομβία	5	
Κούβα	2.250	
Τσεχοσλοβακία	275	
Δανία	70	
Δημοκρατία τοῦ Ἁγίου Δομινικανοῦ	600	
Γαλλία (καὶ αἱ χῶραι τὰς ὁποίας ἡ Γαλλία ἐκπροσωπεῖ διεθνῶς)	20	
Γερμανία Ἀνατολική	150	
Ἀϊτή	45	
Οὐγγαρία	40	
Ἰνδονησία	250	
Μεξικό	75	
Κάτω Χῶραι (συμπεριλαμβανομένου τοῦ SURINAM)	40	(*)
Περοῦ	280	
Φιλιππῖναι	25	
Πολωνία	220	
Ε.Σ.Σ.Δ.	200	
Γιουγκοσλαβία	20	

(*) Τὸ Βασίλειον τῶν Κάτω Χωρῶν ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ μὴ ἐξάγῃ κατὰ τὰ ἔτη 1954, 1955 καὶ 1956, λαμβανομένων ἐν συνόλῳ ποσὸν σακχάρεως μεγαλύτερον ἐκείνου τὸ ὁποῖον θὰ εἰσάγῃ κατὰ τὴν αὐτὴν περίοδον.

(2) Αἱ κατανομαὶ ἐξαγωγῆς τῆς Δημοκρατίας τῆς Τσεχοσλοβακίας καὶ τῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας τῆς Πολωνίας, δὲν συμπεριλαμβάνουν τὰς πρὸς τὰς Ε.Σ.Σ.Δ. ἐξαγωγάς των σακχάρεως, αἱ ἐξαγωγαὶ δὲ αὗται δὲν προβλέπονται εἰς τὴν παροῦσαν Συμφωνίαν. Συνεπῶς κατὰ τὴν κατανομὴν ἐξαγωγῆς τῶν Ε.Σ.Σ.Δ. δὲν ὑπελογίσθησαν αἱ εἰσαγωγαὶ σακχάρεως ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀναφερομένων χωρῶν.

(3) Ἡ παροῦσα Συμφωνία δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν ὡς πρὸς τὴν κίνησιν τῆς σακχάρεως μεταξὺ τῆς Γαλλίας καὶ τῶν χωρῶν τὰς ὁποίας ἡ Γαλλία ἐκπροσωπεῖ διεθνῶς ὡς καὶ τῶν Συνησπισμένων Κρατῶν τῆς ΚΑΜΒΟΔΙΑΣ τοῦ Λάος καὶ τοῦ Βιετνάμ.

(4) Ἡ Κόστα Ρίκα, ἡ Δημοκρατία τοῦ Ἰσημερινοῦ καὶ ἡ Νικαράγουα εἰς τὰς ὁποίας δὲν ἔχουν κατανεμηθῇ δυνάμει τοῦ ἄρθρου τούτου βασικαὶ πρὸς ἐξαγωγὴν ποσότητες, δύνανται καθ' ἕκαστον νὰ ἐξάγουν πρὸς τὴν ἐλευθέραν ἀγορὰν μέχρι 5.000 τόννους σάκχαριν ἐτησίως.

(5) Ἡ παροῦσα Συμφωνία δὲν ἀγνοεῖ καὶ δὲν ἔχει πρόθεσιν νὰ παραγνωρίσῃ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς Ἰνδονησίας ὡς κυριάρχου Κράτους νὰ ἀποκατασταθῇ εἰς τὴν ἱστορικήν της θέσιν ὡς χώρα ἐξάγουσα σάκχαριν ἐφ' ὅσον τοῦτο εἶναι κατορθωτὸν ἐντὸς τῶν δυνατοτήτων τῆς ἐλευθέρας ἀγορᾶς.

(6) Αἱ Ἰνδίαι θὰ ἔχουν τὴν θέσιν ἐξαγούσης χώρας ἀλλὰ δὲν ἐζήτησαν νὰ τοὺς καθορισθῇ κατανομὴ ἐξαγωγῆς.

Β', Προτεραιότητες ἐν περιπτώσει μειωμένων καὶ ηὐξημένων ἀναγκῶν τῆς ἐλευθέρας ἀγορᾶς.

(7) Κατὰ τὸν καθορισμὸν τῶν πραγματικῶν κατανομῶν ἐξαγωγῆς ἡ κατωτέρω σειρὰ προτεραιότητος θὰ τηρηθῇ συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου (8) τοῦ παρόντος ἄρθρου.

α) Οἱ πρῶτοι 50.000 τόννοι θὰ διατεθοῦν ὑπὸ τῆς Κούβας.

β) Οἱ ἑπόμενοι 15.000 τόννοι θὰ διατεθοῦν ὑπὸ τῆς Πολωνίας.

γ) Οἱ ἑπόμενοι 5.000 τόννοι θὰ διατεθοῦν ὑπὸ τῆς Ἀϊτῆς κατὰ τὸ πρῶτον καὶ δεύτερον ἔτος, κατὰ τὸ τρίτον ἔτος δὲ θὰ αὐξηθοῦν εἰς 10.000 τόννους.

δ) Οἱ ἑπόμενοι 25.000 τόννοι θὰ διατεθοῦν ὑπὸ τῆς Τσεχοσλοβακίας.

ε) Οἱ ἑπόμενοι 10.000 τόννοι θὰ διατεθοῦν ὑπὸ τῆς Οὐγγαρίας.

8, (i) Εἰς νέας διανομὰς κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 19(I) (i) καὶ 19(2), τὸ Συμβούλιον θὰ ἐφαρμόσῃ τὴν σειρὰν προτεραιότητος ὡς ἐκτίθεται εἰς τὴν παράγραφον (7) τοῦ παρόντος ἄρθρου.

(ii) Εἰς διανομὰς κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 18, 19(I) (ii), καὶ 22, τὸ Συμβούλιον δὲν θὰ ἐφαρμόσῃ τὴν ἀναφερθεῖσαν σειρὰν προτεραιότητος μέχρις ὅτου αἱ ἀναφερόμεναι εἰς τὴν παράγραφον (I) τοῦ ἄρθρου τούτου ἐξάγουσαι χῶραι θὰ ἔχουσι διαθέσει ποσότητας πρὸς ἐξαγωγὴν ἴσας πρὸς τὸ σύνολον τῶν βασικῶν αὐτῶν ποσοτήτων πρὸς ἐξαγωγήν, ὑποκειμένων εἰς οἱασδήποτε μειώσεις ἐφαρμοζομένας δυνάμει τῶν ἄρθρων 12 καὶ 21 (3) καὶ συνεπῶς θὰ ἐφαρμόσῃ τὴν ἀναφερθεῖσαν σειρὰν προτεραιότητος μόνον

ἐφ' ὅσον αὕτη δὲν ἐπραγματοποιήθη συμφώνως πρὸς τὸ ἐδάφιον (ι) τῆς παρούσης παραγράφου.

(ιιι) Μειώσεις ὀφειλόμεναι εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 21 θὰ ἐφαρμοσθοῦν κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὰς βασικὰς πρὸς ἐξαγωγὴν ποσότητας μέχρις ὅτου μειωθοῦν αἱ πραγματικαὶ κατανομαὶ ἐξαγωγῆς μέχρι τοῦ συνόλου τῶν βασικῶν πρὸς ἐξαγωγὴν ποσοτήτων πλέον τοῦ συνόλου τῶν κατὰ προτεραιότητα κατανομῶν αἱ ὁποῖαι ἐχορηγήθησαν λόγῳ αὐξήσεων εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς ἐλευθέρας ἀγορᾶς διὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο· κατόπιν δὲ τούτου αἱ κατὰ προτεραιότητα κατανομαὶ θὰ ἀφαιρεθοῦν κατ' ἀντίστροφον σειρὰν καὶ συνεπῶς αἱ μειώσεις θὰ ἐφαρμοσθοῦν καὶ πάλιν κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὰς βασικὰς ποσότητας ἐξαγωγῆς.

Ἄρθρον 15.

Ἡ παροῦσα Συμφωνία δὲν ἰσχύει ἐπὶ τοῦ ἐμπορίου σακχάρεως μεταξὺ τῆς Οἰκονομικῆς Ἑνώσεως Βελγίου–Λουξεμβούργου (συμπεριλαμβανομένου τοῦ Βελγικοῦ Κογκό), τῆς Γαλλίας καὶ τῶν χωρῶν τὰς ὁποίας ἀντιπροσωπεύει διεθνῶς, τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Δημοκρατίας τῆς Γερμανίας καὶ τοῦ Βασιλείου τῶν Κάτω Χωρῶν (συμπεριλαμβανομένου τοῦ SURINAM.

Αἱ χῶραι αὐταὶ ἀναλαμβάνουν νὰ περιορίσουν τὴν ἀναφερομένην εἰς τὸ παρὸν ἄρθρον ἐμπορικὴν κίνησιν εἰς τὸ καθαρὸν ποσὸν τῶν 175.000 τόννων σακχάρεως κατ' ἔτος.

Ἄρθρον 16.

(1) Ἡ Κυβέρνησις τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρεττανίας καὶ τῆς Βορείου Ἰρλανδίας (διὰ λογαριασμὸν τῶν Βρεττανικῶν Δυτικῶν Ἰνδιῶν καὶ τῆς Βρεττανικῆς Γουϊάνας, τῶν Νήσων MAURITIUS καὶ FIJI) ἡ Κυβέρνησις τῆς Κοινοπολιτείας τῆς Αὐστραλίας καὶ ἡ Κυβέρνησις τῆς Ἑνώσεως τῆς Νοτίου Ἀφρικῆς ἀναλαμβάνουν ὅπως αἱ καθαραὶ ἐξαγωγαὶ ζακχάρεως ὑπὸ τῶν ἐξαγουσῶν περιοχῶν αἱ ὁποῖαι περιλαμβάνονται εἰς τὴν Συμφωνίαν Σακχάρεως τῆς Κοινοπολιτείας τοῦ 1951 (μὴ συμπεριλαμβανομένων τῶν τοπικῶν διακινήσεων σακχάρεως μεταξὺ τῶν γειτνιαζουσῶν χωρῶν ἢ νήσων τῆς Κοινοπολιτείας εἰς ποσότητας ἐξακριβουμένας ὑπὸ τοῦ Τελωνείου) μὴ ὑπερβοῦν ὅλαι μαζὺ τὰς κατωτέρω συνολικὰς ποσότητας.

(ι) Κατὰ τὰ ἡμερολογιακὰ ἔτη 1954 καὶ 1955 – 2,413,793 τόννοι (2,375.000 Ἀγγλικοὶ τόνοι) ὡς ἔχουν κατ' ἔτος.

(ιι) Κατὰ τὸ ἡμερολογιακὸν ἔτος 1956 – 2,490,018 τόννοι (2,450,000 Ἀγγλικοὶ τόννοι) ὡς ἔχουν. Ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι θὰ τηροῦνται αἱ ἀναληφθεῖσαι συμβατικαὶ ὑποχρεώσεις ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων Κυβερνήσεων δυνάμει τῆς Συμφωνίας τῆς Κοινοπολιτείας περὶ Σακχάρεως τοῦ 3951, οἱ ποσοτικοὶ περιορισμοὶ διὰ τὰ ἡμερολογιακὰ ἔτη 1954 1955 καὶ 1956 ὡς καθορίζονται ἀνωτέρω δὲν θὰ ποικίλλουν αἱ δὲ διατάξεις ὅλων τῶν ἄλλων ἄρθρων τῆς παρούσης Συμφωνίας θὰ ἑρμηνεύωνται ἀναλόγως.

(2) Οἱ περιορισμοὶ αὐτοὶ ἔχουν ὡς ἀποτέλεσμα νὰ ἀφήσουν διαθέσιμον εἰς τὴν ἐλευθέραν ἀγορὰν ἕν μέρος τῶν ἀγορῶν σαχχάρεως τῶν χωρῶν τῆς Κοινοπολιτείας. Αἱ προμνημονευθεῖσαι Κυβερνήσεις, ἐν τούτοις, θὰ ἐθεώρουν ἑαυτὰς ἀπαλλασσομένας τῆς ὑποχρεώσεως των πρὸς περιορισμὸν τῶν ἐξαγωγῶν σακχάρεως τῆς Κοινοπολιτείας ἐὰν μία Κυβέρνησις ἢ Κυβερνήσεις μιᾶς συμμετεχούσης ἐξαγούσης χώρας ἢ συμμετεχουσῶν χωρῶν αἱ ὁποῖαι διαθέτουν μίαν βασικὴν πρὸς ἐξαγωγὴν ποσότητα ἢ ποσότητας δυνάμει τοῦ ἄρθρου 14 (1) ἐλάμβανον μέρος εἰς εἰδικὸν ἐμπορικὸν διακανονισμὸν μετ' εἰσαγούσης χώρας τῆς Κοινοπολιτείας, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον θὰ ἠγγυᾶτο εἰς τὴν ἐξάγουσαν χώραν καθωρισμένην μερίδα τῆς ἀγορᾶς αὐτῆς τῆς χώρας τῆς Κοινοπολιτείας.

(3) Ἡ Κυβέρνησις τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρεταννίας καὶ τῆς Βορείου Ἰρλανδίας ἐν συμφωνίᾳ μετὰ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Κοινοπολιτείας τῆς Αὐστραλίας καὶ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Νοτιοαφρικανικῆς Ἑνώσεως ἀναλαμβάνει νὰ ἐφοδιάζῃ τὸ Συμβούλιον ἑξήκοντα ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως ἑκάστου ἔτους κατανομῆς μὲ ὑπολογισμὸν περὶ τοῦ συνόλου τῶν καθαρῶν ἐξαγωγῶν ἐκ τῶν ἐξαγουσῶν χωρῶν αἱ ὁποῖαι συμμετέχουν εἰς τὴν Συμφωνίαν Σακχάρεως τῆς Κοινοπολιτείας κατὰ τὸ ἔτος αὐτὸ ὡς καὶ νὰ πληροφορήσῃ τὸ Συμβούλιον ἀμέσως περὶ οἱωνδήποτε μεταβολῶν εἰς τὸν ἐν λόγῳ ὑπολογισμὸν κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο. Αἱ πληροφορίαι τας ὁποίας παρέχει τὸ Ἡνωμένον Βασίλειον συμφώνως πρὸς τὴν ὑποχρέωσιν αὐτὴν πρὸς τὸ Συμβούλιον θὰ τηρηθοῦν διὰ τὴν πλήρη ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεων τῶν ἀναφερομένων εἰς τὰ ἄρθρα 11 καὶ 12 καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς προαναφερθείσας χώρας.

(4) Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων (3) καὶ (4) τοῦ ἄρθρου 13 δὲν θὰ ἀφαρμοσθοῦν προκειμένου περὶ τῶν ἐξαγουσῶν χωρῶν αἱ ὁποῖαι συμμετέχουν εἰς τὴν Συμφωνίαν Σακχάρεως τῆς Κοινοπολιτείας.

(5) Ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει θὰ ἐμποδισθῇ διὰ τοῦ παρόντος ἄρθρου οἱαδήποτε συμμετέχουσα ἐξάγουσα πρὸς τὴν ἐλευθέραν ἀγορὰν χώρα νὰ ἐξάγῃ σάκχαριν πρὸς οἱανδήποτε χώραν ἐντὸς τῆς Βρεταννικῆς Κοινοπολιτείας. Ἐπίσης δὲν θὰ ἐμποδισθῇ οἱαδήποτε χώρα τῆς Κοινοπολιτείας νὰ ἐξάγῃ σάκχαριν πρὸς τὴν ἐλευθέραν ἀγοράν, ἐντὸς τῶν ἐκτεθέντων ἀνωτέρω ποσοσικῶν περιορισμῶν.

Ἄρθρον 17.

Αἱ ἐξαγωγαὶ σακχάρεως πρὸς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς δι' ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν δὲν θὰ θεωρηθοῦν ὡς ἐξαγωγαὶ πρὸς τὴν ἐλευθέραν ἀγορὰν καὶ δὲν θὰ ὑπολογισθοῦν εἰς τὰς κατανομὰς ἐξαγωγῆς αἱ ὁποῖαι καθωρίσθησαν εἰς τὴν παροῦσαν Συμφωνίαν.

Ἄρθρον 18.

(1) Πρὸ τῆς ἐνάρξεως ἑκάστου ἔτους κατανομῆς τὸ Συμβούλιον θὰ ζητήσῃ τὸν καταρτισμὸν ὑπολογισμοῦ τῶν καθαρῶν εἰσαγωγικῶν ἀναγκῶν σακχάρεως τῆς ἐλευθέρας ἀγορᾶς διὰ τὸ ἔτος τοῦτο, ἐκ τῶν ἐξαγουσῶν χωρῶν τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸ ἄρθρον 14 (1).

Κατὰ τὸν καταρτισμὸν τοῦ ὑπολογισμοῦ τούτου, μεταξὺ ἄλλων παραγόντων, θὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν τὸ συνολικὸν ποσὸν σακχάρεως τὸ ὁποῖον κατὰ τὰς πληροφορίας τοῦ Συμβουλίου θὰ ἠδύνατο νὰ εἰσαχθῇ ἐκ μὴ συμμετεχουσῶν χωρῶν δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 7 (4).

(2) Τοὐλάχιστον 30 ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως ἑκάστου ἔτους κατανομῆς τὸ Συμβούλιον θὰ ἐξετάσῃ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν καθαρῶν εἰσαγωγικῶν ἀναγκῶν τῆς ἐλευθέρας ἀγορᾶς ὁ ὁποῖος θὰ ἔχῃ καταρτισθῇ συμφώνως μὲ τὴν παράγραφον (1) τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἐὰν τὸ Συμβούλιον υἱοθετήσῃ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦτον, θὰ καθορίσῃ ἀμέσως ἀρχικὴν κατανομὴν ἐξαγωγῆς διὰ τὴν ἐλευθέραν ἀγορὰν διὰ τὸ ἔτος τοῦτο πρὸς ἑκάστην τῶν ἐξαγουσῶν χωρῶν αἱ ὁποῖαι ἀναφέρονται εἰς τὸ ἄρθρον 14 (1) κατανέμον τὴν ὑπολογισθεῖσαν ταύτην ποσότητα μεταξὺ τῶν ἐξαγουσῶν χωρῶν ἀναλόγως πρὸς τὰς βασικὰς πρὸς ἐξαγωγὴν ποσότητάς των, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 14 β, καὶ λαμβάνον ὑπ' ὄψιν τὰς κυρώσεις αἱ ὁποῖαι δυνατὸν νὰ ἐπιβληθοῦν συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 12 καὶ τὰς μειώσεις αἱ ὁποῖαι δυνατὸν νὰ γίνουν δυνάμει τοῦ ἄρθρου 21 (3).

(3) Ἐὰν τὸ Συμβούλιον δὲν συμφωνήσῃ ἐπὶ τοῦ ὑπολογισμοῦ τῶν καθαρῶν εἰσαγωγικῶν ἀναγκῶν τῆς ἐλευθέρας ἀγορᾶς ὁ ὁποῖος κατηρτίσθη συμφώνως πρὸς τὴν παράγραφον (1) τοῦ παρόντος ἄρθρου, τὸ ζήτημα θὰ τεθῇ εἰς εἰδικὴν ψηφοφορίαν. Ἐὰν κατόπιν τῆς ψηφοφορίας αὐτῆς υἱοθετηθῇ ἕνας ὑπολογισμός, τὸ Συμβούλιον θὰ καθορίσῃ ἐπ' αὐτοῦ ἀρχικὰς κατανομὰς ἐξαγωγῆς συμφώνως πρὸς τὴν παράγραφον (2) τοῦ ἄρθρου τούτου, ἀλλὰ ἐὰν δὲν υἱοθετηθῇ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ὁ ὑπολογισμός, τότε αἱ ἀρχικαὶ κατανομαὶ ἐξαγωγῆς διὰ τὸ νέον ἔτος κατονομῆς θὰ καθορισθοῦν διὰ τῆς διανομῆς τοῦ συνόλου τῶν πραγματικῶν κατανομῶν ἐξαγωγῆς εἰς τὸ τέλος τοῦ τρέχοντος ἔτους κατανομῆς ἐπὶ τῆς αὐτῆς βάσεως καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, ὡς προβλέπεται εἰς τὴν παράγραφον (2) τοῦ παρόντος ἄρθρου.

(4) Τὸ Συμβούλιον θὰ ἔχῃ τὴν ἰσχὺν δι' εἰδικῆς ψηφοφορίας νὰ θέσῃ κατὰ μέρος καθ' οἱονδήποτε ἔτος κατανομῆς μέχρι 20.000 τόννους ἐκ τῶν καθαρῶν εἰσαγωγικῶν ἀναγκῶν

τῆς ἐλευθέρας ἀγορᾶς ὡς ἀπόθεμα ἐκ τοῦ ὁποίου θὰ δύναται νὰ διαθέσῃ προσθέτους κατανομὰς ἐξαγωγῆς διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν ἀποδεδειγμένων περιπτώσεων εἰδικῶς δυσμενῶν συνθηκῶν.

Ἄρθρον 19.

(1) Τὸ Συμβούλιον θὰ ἐνεργήσῃ ὅπως αἱ πραγματικαὶ διὰ τὰς συμμετεχούσας χώρας τὰς ἀναφερομένας εἰς τὸ ἄρθρον 14 (1) κατανομαὶ ἐξαγωγῆς ρυθμισθοῦν συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 14 β, ὡς κατωτέρω:

(ι) Ἐντὸς 10 ἡμερῶν μετὰ τὴν ἀνακοίνωσιν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως οἱασδήποτε ἐξαγούσης χώρας, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 11, ὅτι μέρος τῆς ἀρχικῆς κατανομῆς ἐξαγωγῆς ἢ τῆς πραγματικῆς τοιαύτης δὲν θὰ χρησιμοποιηθῇ, θὰ μειωθῇ ἀντιστοίχως ἡ πραγματικὴ κατανομὴ ἐξαγωγῆς τῆς χώρας αὐτῆς καὶ θὰ αὐξηθοῦν αἱ πραγματικαὶ κατανομαὶ ἐξαγωγῆς ἄλλων ἐξαγουσῶν χωρῶν διὰ τῆς ἀναδιανομῆς ποσότητος σακχάρεως ἴσης πρὸς τὸ μέρος τῆς κατανομῆς τὸ ὁποῖον δὲν ἐχρησιμοποιήθη ἀναλόγως πρὸς τὰς βασικὰς ποσότητας ἐξαγωγῆς. Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Συμβουλίου θὰ εἰδοποιήσῃ ἀμέσως τὰς Κυβερνήσεις τῶν ἐξαγουσῶν χωρῶν περὶ τῶν αὐξήσεων τούτων, αἱ Κυβερνήσεις δὲ αὗται, ἐντὸς 10 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήψεως τῆς εἰδοποιήσεως αὐτῆς, θὰ πληροφορήσουν τὸν Γραμματέα τοῦ Συμβουλίου περὶ τοῦ ἐὰν εἶναι ἢ ὄχι εἰς θέσιν νὰ χρησιμοποιήσουν τὴν παρασχεθεῖσαν εἰς αὐτοὺς αὔξησιν κατανομῆς καὶ ἅμα τῇ λήψει τῆς τοιαύτης πληροφορίας μία μεταγενεστέρα ἀνακατανομὴ τῆς ἐν λόγῳ ποσήτητος θὰ γίνῃ, καὶ αἱ Κυβερνήσεις τῶν ἐνδιαφερομένων ἐξαγουσῶν χωρῶν θὰ εἰδοποιηθοῦν εὐθὺς ὑπὸ τοῦ Γραμματέως τοῦ Συμβουλίου περὶ τῶν γενομένων εἰς τὰς πραγματικὰς κατανομὰς ἐξαγωγῆς τῶν χωρῶν των αὐξήσεων.

(ιι) Ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν θὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν μεταβολαὶ εἰς τοὺς ὑπολογισμοὺς τῶν ποσοτήτων σακχάρεως διὰ τὰς ὁποίας εἰδοποιεῖται τὸ Συμβούλιον ὅτι θὰ εἰσαχθοῦν ἐκ μὴ συμμετεχουσῶν χωρῶν δυνάμει τοῦ ἄρθρου 7 ὑπὸ τὸν ὅρον πάντως ὅτι αἱ ποσότητες αὐταὶ δὲν χρειάζεται νὰ διανεμηθοῦν ἐκ νέου ἤτοι τὸ σύνολον αὐτῶν δὲν ὑπερβαίνει τοὺς 5.000 τόννους. Αἱ δυνάμει τοῦ ἐδαφίου τούτου νέαι διανομαὶ θὰ γίνουν ἐπὶ τῆς αὐτῆς βάσεως καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ὡς προβλέπεται εἰς τὴν παράγραφον (1) (ι) τοῦ παρόντος ἄρθρου.

(2) Παρὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 11, ἐὰν τὸ Συμβούλιον, κατόπιν συνεννοήσεως μετὰ τῆς Κ βερνήσεως οἱασδήποτε συμμετεχούσης ἐξαγούσης χώρας, ἀποφανθῇ ὅτι ἡ χώρα αὐτὴ δὲν δύναται νὰ χρησιμοποιήσῃ τὸ σύνολον ἢ μέρος τῆς πραγματικῆς κατανομῆς ἐξαγωγῆς, τὸ Συμβούλιον δύναται νὰ αὐξήσῃ ἀναλογικῶς τὰς κατανομὰς ἐξαγωγῆς ἄλλων συμμετεχουσῶν ἐξαγουσῶν χωρῶν ἐπὶ τῆς αὐτῆς βάσεως καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ὡς προβλέπεται εἰς τὴν παράγραφον 1 (ι) τοῦ παρόντος ἄρθρου ὑπὸ τὸν ὅρον πάντως ὅτι τοιαύτη ἐνέργεια τοῦ Συμβουλίου δὲν θὰ στερήσῃ τὴν ἐνδιαφερομένην χώραν τοῦ δικαιώματός της νὰ ἐκτελέσῃ τὴν ἰδικήν της κατανομὴν ἐξαγωγῆς ἡ ὁποία ἴσχυε προτοῦ τὸ Συμβούλιον λάβῃ τὴν ἀπόφασίν του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ VIII.

Σταθεροποίησις Τιμῶν.

Ἄρθρον 20.

(1) Διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς παρούσης Συμφωνίας ἡ ἰσχύουσα τιμὴ τῆς σακχάρεως εἶναι τόσον διὰ τοὺς καταναλωτὰς ὅσον καὶ διὰ τοὺς παραγωγούς, ἡ κυμαινομένη ἐντὸς ἐπιπέδου σταθερῶν τιμῶν μεταξὺ κατωτάτου ὁρίου 3,25 σέντς Ἀμερικανικοῦ νομίσματος κατὰ λίμπραν (μονὰς βάρους) ἐλευθέρα ἐπὶ τῆς προκυμαίας τοῦ λιμένος τῆς Κούβας, ἡ τιμὴ τῆς σακχάρεως θὰ εἶναι ἡ τιμὴ ἑτοιμοπαραδότου ἐμπορεύματος ἰσχύουσα εἰς τὸ χρηματιστήριον καφέδων καὶ σακχάρεως τῆς Νέας Ὑόρκης ἐν σχέσει πρὸς τὴν σάκχαριν ἡ ὁποία προβλέπεται εἰς τὸ Συμβόλαιον ἀρ. 4 ἢ οἱαδήποτε ἄλλη τιμὴ ἡ ὁποία θὰ καθορισθῇ δυνάμει τῆς παραγράφου (2) τοῦ παρόντος ἄρθρου.

(2) Εἰς ἣν περίπτωσιν δὲν ὑπάρχει ἡ τιμὴ ἡ ἀναφερομένη εἰς τὴν παράγραφον (1) τοῦ παρόντος ἄρθρου εἰς δεδομένην περίοδον, τὸ Συμβούλιον θὰ χρησιμοποιήσῃ ἐκεῖνα τὰ κριτήρια τὰ ὁποῖα κρίνει κατάλληλα.

(3) Τὰ κατώτατα καὶ ἀνώτατα ὅρια τοῦ ἐπιπέδου τῶν σταθερῶν τιμῶν αἱ ὁποῖαι ἀναφέρονται εἰς τὴν παράγραφον (1) τοῦ παρόντος ἄρθρου δυνατὸν νὰ τροποποιηθοῦν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου εἰς εἰδικὴν ψηφοφορίαν.

Ἄρθρον 21.

(1)—(ι)Ἐὰν ὁποτεδήποτε τὸ Συμβούλιον ἀποφασίσῃ ὅτι αἱ συνθῆκαι τῆς ἀγορᾶς καθιστοῦν σκόπιμον τὴν μείωσιν τῶν πραγματικῶν κατανομῶν ἐξαγωγῆς πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως ἀποφευχθῇ ἡ πτῶσις τῆς τιμῆς τῆς σακχάρεως κάτω τοῦ κατωτάτου ὁρίου τιμῆς, καθορισθείσης δυνάμει τοῦ ἄρθρου 20, δύναται τοῦτο νὰ προβῇ εἰς τὴν μείωσιν τῶν πραγματικῶν κατανομῶν ἐξαγωγῆς τὴν ὁποίαν ἤθελε κρίνει ἀπαραίτητον ἀναλόγως πρὸς τὰς βασικὰς ποσότητας πρὸς ἐξαγωγήν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 14 (β).

(ιι) Παρὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου (1) (ι) τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἐφ' ὅσον ἡ κατὰ μέσον ὅρον τιμὴ ἑτοιμοπαραδότου σακχάρεως δι' οἱανδήποτε περίοδον δεκαπέντε διαδοχικῶν ἐργασίμων ἡμερῶν ἦτο κατὰ μέσον ὅρον κατωτέρα τῆς ἐλαχίστης τιμῆς τῆς καθορισθείσης δυνάμει τοῦ ἄρθρου 20, ἐντὸς 10 ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ τέλους μιᾶς τοιαύτης δεκαπενθημέρου περιόδου, τὸ Συμβούλιον θὰ προβῇ εἰς μείωσιν τῶν πραγματικῶν κατανομῶν ἐξαγωγῆς, τὴν ὁποίαν θεωρεῖ ἀπαραίτητον κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὰς βασικὰς ποσότητας ἐξαγωγῆς καὶ ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 14β ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι δὲν θὰ γίνουν περαιτέρω τροποποιήσεις εἰς τὰς πραγματικὰς κατανομὰς ἐξαγωγῆς, δυνάμει τοῦ παρόντος ἐδαφίου, ἐντὸς περιόδου δεκαπέντε διαδοχικῶν ἐργασίμων ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας οἱασδήποτε διευθετήσεως τῶν πραγματικῶν κατανομῶν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἐδαφίου καὶ τοῦ ἄρθρου 22.

(ιιι) Ἐὰν τὸ συμβούλιον ἐντὸς τῆς ἐν λόγῳ περιόδου τῶν δέκα ἡμερῶν δὲν δύναται νὰ συμφωνήσῃ ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τῆς μειώσεως τῆς προβλεπομένης εἰς τὴν παράγραφον (1) (ιι) τοῦ παρόντος ἄρθρου, αἱ ἰσχύουσαι κατανομαὶ ἐξαγωγῆς θὰ μειοῦνται ἑκάστοτε κατὰ 5 ο]ο τῶν βασικῶν ποσοτήτων ἐξαγωγῆς, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 14β.

(ιν) Παρὰ τὰς διατάξεις τῶν παραγράφων (1) (ι), (1) (ιι) καὶ (1) (ιιι) τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἐὰν ἡ πραγματικὴ κατανομὴ ἐξαγωγῆς οἱασδήποτε χώρας ἐμειώθη δυνάμει τοῦ ἄρθρου (19) (1) (ι), ἡ τοιαύτη μείωσις θὰ θεωρηθῇ ὅτι ἀποτελεῖ μέρος τῶν μειώσεων τῶν γενομένων κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος κατανομῆς ὑπὸ τοὺς ὅρους τῶν προμνημονευθέντων ἐδαφίων.

(2) Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Συμβουλίου θὰ εἰδοποιῇ τὰς Κυβερνήσεις τῶν συμμετεχουσῶν χωρῶν περὶ ἑκάστης μειώσεως γενομένης δυνάμει τοῦ παρόντος ἄρθρου εἰς τὰς πραγματικὰς κατανομὰς ἐξαγωγῆς.

(3) Ἐὰν οἱαδήποτε ἐκ τῶν προβλεπομένων εἰς τὰς προηγουμένας παραγράφους τοῦ παρόντος ἄρθρου μειώσεων δὲν δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ πλήρως εἰς τὴν πραγματικὴν κατανομὴν ἐξαγωγῆς μιᾶς ἐξαγούσης χώρας, διότι καθ' ὃν χρόνον πραγματοποιεῖται ἡ μείωσις, ἡ χώρα αὕτη ἔχει ἤδη πραγματοποιήσει τὴν ἐξαγωγὴν ὁλοκλήρου τῆς ποσότητος ἢ μέρους τῆς ὑπὸ μείωσιν τοιαύτης ἀντίστοιχον ποσὸν θὰ ἐκπεσθῇ ἐκ τῆς ἀρχικῆς κατανομῆς ἐξαγωγῆς τῆς χώρας ταύτης κατὰ τὸ ἑπόμενον ἔτος κατανομῆς.

Ἄρθρον 22.

(1) Ἐάν, τὸ Συμβούλιον ἀποφασίζει ὅτι αἱ συνθῆκαι τῆς ἀγορᾶς καθιστοῦν σκόπιμον τὴν αὔξησιν τῶν πραγματικῶν κατανομῶν ἐξαγωγῆς πρὸς ἀποφυγὴν τῆς ὑψώσεως τῆς τιμῆς τῆς σακχάρεως ἄνω τοῦ ἀνωτάτου ὁρίου τιμῆς καθορισθείσης δυνάμει τοῦ ἄρθρου 20, δύναται νὰ προβαίνῃ εἰς τοιαύτην αὔξησιν τῶν πραγματικῶν κατανομῶν ἐξαγωγῆς, οἵαν ἤθελε κρίνει ἀναγκαίαν ἀναλόγως πρὸς τὰς βασικὰς ποσότητας ἐξαγωγῆς, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 14β.

(2) (ι) Παρὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου (1) τοῦ παρόντος ἄρθρου, ὁποτεδήποτε ἡ κατὰ μέσον ὅρον ἡμερησία τιμὴ ἑτοιμοπαραδότου σακχάρεως δι' οἱανδήποτε περίοδον δέκα πέντε διαδοχικῶν ἐργασίμων ἡμερῶν εἶναι κατὰ μέσον ὅρον ἀνωτέρα τῆς ἀνωτάτης τιμῆς τῆς καθορισθείσης δυνάμει τοῦ ἄρθρου 20, τὸ Συμβούλιον, ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τέλους τῆς τοιαύτης δεκαπενθημέρου περιόδου, θὰ προβῇ εἰς αὐξήσεις τῶν πραγματικῶν κατανομῶν τὰς ὁποίας θεωρεῖ ἀναγκαίας, ἀναλόγως πρὸς τὰς βασικὰς πρὸς ἐξαγωγὴν ποσότητας τόννων καὶ ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 14β ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι δὲν θὰ γίνουν περαιτέρω τροποποιήσεις εἰς τὰς πραγματικὰς κατανομὰς ἐξαγωγῆς δυνάμει τοῦ παρόντος ἐδαφίου, ἐντὸς περιόδου δεκαπέντε διαδοχικῶν ἐργασίμων ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας οἱασδήποτε διευθετήσεως τῶν πραγματικῶν κατανομῶν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἐδαφίου καὶ τοῦ ἄρθρου 21.

(ιι) Ἐὰν τὸ Συμβούλιον δὲν δύναται ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω περιόδου τῶν δέκα ἡμερῶν νὰ συμφωνήσῃ ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τῆς αὐξήσεως δυνάμει τῆς παραγράφου (2) (ι) τοῦ παρόντος ἄρθρου, αἱ πραγματικαὶ κατανομαὶ ἐξαγωγῆς θὰ αὐξάνωνται ἑκάστοτε κατὰ 7 1]2 ο]ο τῶν βασικῶν πρὸς ἐξαγωγὴν ποσοτήτων, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 14β.

(3) Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Συμβουλίου θὰ εἰδοποιεῖ τὰς Κυβερνήσεως τῶν συμμετεχουσῶν χωρῶν περὶ ἑκάστης αὐξήσεως γενομένης δυνάμει τοῦ παρόντος ἄρθρου εἰς τὰς πραγματικὰς κατανομὰς ἐξαγωγῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ IX.

Γενικοὶ Περιορισμοὶ τῶν Μειώσεων εἰς τὰς Κατανομὰς ἐξαγωγῆς.

Ἄρθρον 23.

(1) Ἐξαιρέσει τῆς περιπτώσεως κυρώσεων ἐπιβαλλομένων δυνάμει τοῦ ἄρθρου 12 καὶ μειώσεων γενομένων δυνάμει τοῦ ἄρθρου 19 (1) (ι), ἡ πραγματικὴ κατανομὴ ἐξαγωγῆς οἱασδήποτε συμμετεχούσης ἐξαγούσης χώρας ἀναφερομένης εἰς τδ ἄρθρο 14 (1) δὲν θὰ μειοῦται κάτω τοῦ 80 ο]ο τῆς βασικῆς της ποσότητος ἐξαγωγῆς καὶ ὅλαι αἱ ἄλλαι διατάξεις τῆς παρούσης συμβάσεως θὰ ἑρμηνεύωνται ἀναλόγως ὑπὸ τὸν ὅρον, πάντως, ὅτι ἡ πραγματικὴ κατανομὴ ἐξαγωγῆς οἱασδήποτε συμμετεχούσης ἐξαγούσης χώρας διαθετούσης βασικὴν ποσότητα πρὸς ἐξαγωγὴν δυνάμει τοῦ ἄρθρ. 14 (1) μικροτέραν τῶν 50.000 τόννων δὲν θὰ μειωθῇ κάτω τοῦ 90 ο]ο τῶν βασικῶν ποσοτήτων τῆς ἐξαγωγῆς.

(2) Μείωσις τῶν κατανομῶν δυνάμει τοῦ ἄρθρου 21 δὲν θὰ πραγματοποιεῖται ἐντὸς τῶν τελευταίων τεσσαράκοντα πέντε ἡμερολογιακῶν ἡμερῶν τοῦ ἔτους κατανομῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ X.

Μίγματα Σακχάρεως.

Ἄρθρον 24.

Εἰς ἣν περίπτωσιν τὸ Συμβούλιον πεισθῇ ὅτι συνεπείᾳ οὐσιώδους αὐξήσεως τῶν ἐξαξωγῶν ἢ τῆς χρησιμοποιήσεως μιγμάτων σακχάρεως, τὰ ὁποῖα λαμβάνουν τὴν θέσιν σακχάρεως μέχρι τοιούτου σημείου ὥστε νὰ ἐμποδίζεται ἡ πλήρης ἰσχὺς τῆς παρούσης Συμφωνίας, τὸ Συμβούλιον δύναται νὰ ἀποφασίζῃ ὅπως τὰ τοιαῦτα προϊόντα ἢ τινὰ ἐξ αὐτῶν θεωροῦνται ὡς σάκχαρις, ἀναλόγως πρὸς τὸ εἰς σάκχαριν περιεχόμενόν των, διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς Συμφωνίας ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι τὸ Συμβούλιον, πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως ὑπολογίσῃ τὸ ποσὸν σακχάρεως τὸ ὁποῖον θὰ προστεθῇ εἰς τὴν κατανομὴν ἐξαγωγῆς οἱασδήποτε συμμετεχούσης χώρας, θὰ ἐξαιρέσῃ τὴν σάκχαριν τὴν ἴσην πρὸς οἱανδήποτε ποσότητα τοιούτων προϊόντων ἡ ὁποία κανονικῶς ἐξήχθη ἐκ τῆς χώρας αὐτῆς πρὸ τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συμφωνίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ XI.

Νομισματικαὶ Δυσχέρειαι.

Ἄρθρον 25.

(1) Ἐάν, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συμφωνίας ἡ Κυβέρνησις μιᾶς συμμετεχούσης εἰσαγούσης χώρας κρίνῃ ὡς ἀναγκαῖον δι' αὐτὴν νὰ προλάβῃ τὴν ἐπικειμένην ἀπειλὴν μιᾶς σοβαρᾶς μειώσεως τῶν νομισματικῶν ἀποθεμάτων αὐτῆς ἢ νὰ σταματήσῃ ἢ νὰ ἐπανορθώσῃ αὐτήν, δύναται νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὸ Συμβούλιον ὅπως τροποποιήσῃ εἰδικὰς ὑποχρεώσεις ἀπορρεούσας ἐκ τῆς παρούσης Συμφωνίας.

(2) Τὸ Συμβούλιον θὰ συνεννοεῖται πλήρως μετὰ τοῦ Διεθνοῦς Νομισματικοῦ Ταμείου ἐπὶ ζητημάτων ἐγειρομένων κατόπιν τοιαύτης αἰτήσεως καὶ θὰ δέχεται πάντα τὰ στοιχεῖα ἐκ στατιστικῆς ἐρεύνης καὶ ἄλλων δεδομένων τοῦ Ταμείου σχετικῶς μὲ τὰ ἐξωτερικὰ συναλλάγματα, τὰ νομισματικὰ ἀποθέματα καὶ τὸ ἰσοζύγιον πληρωμῶν, καὶ θὰ δέχεται τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ταμείου περὶ τοῦ ἐὰν ἡ ἐν λόγῳ χώρα ἔχει ὑποστεῖ ἢ ἀπειλεῖται ἀμέσως μὲ σοβαρὰν μείωσιν τῶν νομισματικῶν της ἀποθεμάτων. Ἐὰν ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος χώρα δὲν εἶναι μέλος τοῦ Διεθνοῦς Νομισματικοῦ Ταμείου καὶ ζητήσῃ ὅπως τὸ Συμβούλιον μὴ συμβουλευθῇ τὸ Ταμεῖον, τὰ πρὸς ἐξέτασιν θέματα θὰ ἐξετασθοῦν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου ἄνευ τοιαύτης συνεννοήσεως.

(3) Ὁπωσδήποτε, τὸ Συμβούλιον, θὰ συζητήσῃ τὸ ζήτημα μετὰ τῆς Κυβερνήσεως τῆς εἰσαγούσης χώρας. Ἐὰν τὸ Συμβούλιον ἀποφασίσῃ ὅτι αἱ διαμαρτυρίαι εἶναι βάσιμοι καὶ ὅτι ἡ χώρα συνεχῶς ἐμποδίζεται νὰ λάβῃ ἐπαρκῆ ποσότητα σακχάρεως πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ἀναγκῶν τῆς καταναλώσεως συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τῆς παρούσης Συμφωνίας, τὸ Συμβούλιον δυνατὸν νὰ τροποποιήσῃ τὰς ὑποχρεώσεις τῆς τοιαύτης Κυβερνήσεως ἢ τῆς Κυβερνήσεως οἱασδήποτε ἐξαγούσης χώρας δυνάμει τῆς παρούσης Συμφωνίας κατὰ τοιοῦτον τρόπον καὶ διὰ χρόνον τὸν ὁποῖον τὸ Συμβούλιον ἤθελε κρίνει ἀναγκαῖον διὰ νὰ ἐπιτραπῇ εἰς τὴν εἰσάγουσαν χώραν νὰ ἐξασφαλίσῃ μίαν πλέον ἐπαρκῆ προμήθειαν σακχάρεως μὲ τοὺς διαθεσίμους πόρους της.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ XII.

Μελέται ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 26.

(1) Τὸ Συμβούλιον θὰ ἐξετάσῃ καὶ θὰ κάμῃ ὑποδείξεις πρὸς τὰς Κυβερνήσεις τῶν συμμετεχουσῶν χωρῶν ὅσον ἀφορᾷ τοὺς τρόπους καὶ τὰ μέσα ἐξασφαλίσεως ἐνδεδειγμένης ἐπεκτάσεως εἰς τὴν κατανάλωσιν σακχάρεως, καὶ δυνατὸν νὰ ἀναλάβῃ μελέτας ἐπὶ τοιούτων θεμάτων ὡς κατωτέρω :

(ι) Τῶν ἀποτελεσμάτων (α) φορολογίας καὶ περιοριστικῶν μέτρων καὶ (β) οἰκονομικῶν, κλιματολογικῶν καὶ ἄλλων συνθηκῶν ἐπὶ τῆς καταναλώσεως σακχάρεως εἰς τὰς διαφόρους χώρας.

(ιι) Τῶν μέσων προαγωγῆς τῆς καταναλώσεως, εἰδικῶς εἰς χώρας ὅπου ἡ κατανάλωσις κατὰ κεφαλὴν εἶναι χαμηλή.

(ιιι) Τῆς δυνατότητος συνεργασίας διὰ τὸν καταρτισμὸν προγραμμάτων δημοσιότητος μὲ ὑπηρεσίας ἐνδιαφερομένας διὰ τὴν ἐπέκτασιν τῆς καταναλώσεως ἄλλων τροφίμων.

(ιν) Τῆς προόδου ἐρεύνης διὰ νέας χρήσεις τῆς σακχάρεως, τῶν ὑποπροϊόντων της καὶ τῶν ἐργοστασίων ἐκ τῶν ὁποίων προέρχεται.

(2) Προσέτι, τὸ Συμβούλιον ἐξουσιοδοτεῖται ὅπως προβῇ καὶ ἐπεξεργασθῇ ἑτέρας μελέτας, ὡς καὶ μελετατῶν διαφόρων μορφῶν εἰδικῆς βοηθείας πρὸς τὴν βιομηχανίαν σακχάρεως, πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς συγκεντρώσεως σημαντικῶν πληροφοριῶν καὶ τῆς διατυπώσεως προτάσεων τὰς ὁποίας τὸ Συμβούλιον θεωρεῖ σχετικὰς πρὸς τὴν ἐπίτευξιν τῶν γενικῶν ἀντικειμενικῶν σκοπῶν τῶν ἐκτιθεμένων εἰς τὸ ἄρθρον 1 ἢ σχετικὰς πρὸς τὴν ἐπίλυσιν τῶν

προβλημάτων τοῦ βασικοῦ ὑπὸ μελέτην προϊόντος. Οἱαιδήποτε τοιαῦται μελέται θὰ ἀφοροῦν κατὰ τὸ δυνατὸν μεγαλύτερον ἀριθμὸν χωρῶν καὶ θὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν εἰς αὐτὰς αἱ γενικαὶ κοινωνικαὶ καὶ οἰκονομικαὶ συνθῆκαι τῶν ἐνδιαφερομένων χωρῶν.

(3) Αἱ μελέται αἱ ἀναλαμβανόμεναι συμφώνως πρὸς τὰς παραγράφους (1) καὶ (2) τοῦ παρόντος ἄρθρου θὰ ἐκτελοῦνται συμφώνως πρὸς ὅρους τοὺς ὁποίους ἤθελε καθορίσει τὸ Συμβούλιον καὶ ἐν συνεννοήσει μετὰ τῶν Συμμετεχουσῶν Κυβερνήσεων.

(4) Αἱ ἐνδιαφερόμεναι Κυβερνήσεις συμφωνοῦν νὰ πληροφοροῦν τὸ Συμβούλιον περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἐξετάσεως τῶν ἐπὶ τῶν ὑποδείξεων καὶ τῶν προτάσεων τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸ παρὸν ἄρθρον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ XIII.

Διοίκησις.

Ἄρθρον 27.

(1) Διὰ τῆς παρούσης ἱδρύεται Διεθνὲς Συμβούλιον Σακχάρεως πρὸς ἐφαρμογὴν τῆς Συμφωνίας ταύτης.

(2) Ἑκάστη συμμετέχουσα Κυβέρνησις θὰ εἶναι μέλος τοῦ Συμβουλίου μετὰ ψῆφου, θὰ δικαιοῦται νὰ ἀντιπροσωπεύηται εἰς τὸ Συμβούλιον ὑφ' ἑνὸς ἐκπροσώπου αὐτῆς, δύναται δὲ νὰ ὁρίσῃ καὶ ἐναλλασσομένους ἐκπροσώπους. Ὁ ἐκπρόσωπος ἢ οἱ ἐναλλασσόμενοι ἐκπρόσωποι δύνανται νὰ συνοδεύωνται εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ Συμβουλίου ὑφ' ὅσων συμβούλων κρίνει ἀναγκαῖον ἑκάστη Συμμετέχουσα Κυβέρνησις.

(3) Τὸ Συμβούλιον θὰ ἐκλέξῃ Πρόεδρον ἄνευ ψήφου ὅστις θὰ ἀσκῇ τὴν προεδρίαν δι' ἓν ἔτος κατανομῆς ἄνευ ἀμοιβῆς. Οὗτος θὰ ἐκλέγηται ἀλληλοδιαδόχως ἐκ τῶν ἀντιπροσωπειῶν τῶν εἰσαγουσῶν καὶ ἐξαγουσῶν συμμετεχουσῶν χωρῶν.

(4) Τὸ Συμβούλιον θὰ ἐκλέγῃ Ἀντιπρόεδρον ὅστις θὰ ἀσκῇ τὴν ἀντιπροεδρίαν ἐπὶ ἓν ἔτος κατανομῆς ἄνευ ἀμοιβῆς. Οὗτος θὰ ἐκλέγηται ἀλληλοδιαδόχως ἐκ τῶν ἀντιπροσωπειῶν τῶν ἐξαγουσῶν καὶ εἰσαγουσῶν συμμετεχουσῶν χωρῶν.

(5) Τὸ Συμβούλιον ἐξουσιοδοτεῖται, κατόπιν συνεννοήσεως μετὰ τοῦ Διεθνοῦς Συμβουλίου Σακχάρεως ἱδρυθέντος βάσει τῆς Διεθνοῦς Συμφωνίας τῆς ἀφορώσης τὸν Κανονισμὸν Παραγωγῆς καὶ Ἀγορᾶς Σακχάρεως, ἥτις ὑπεγράφη ἐν Λονδίνῳ τῇ 6ῃ Μαΐου 1937, νὰ δέχεται τὰ ἀρχεῖα καὶ τὸ ἐνεργητικὸν καὶ παθητικὸν τοῦ σώματος τούτου.

(6) Τὸ Συμβο.λιον θὰ ἔχῃ ἐντὸς τοῦ ἐδάφους ἑκάστης Συμμετεχούσης Κυβερνήσεως καὶ ἐφ' ὅσον οἱ νόμοι αὐτῆς τὸ ἐπιτρέπουν τὴν ἀπαραίτητον νομικὴν ἱκανότητα πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων του βάσει τῆς παρούσης Συμβάσεως.

Ἄρθρον 28.

(1) Τὸ Συμβούλιον θέλει υἱοθετήσει κανόνας διαδικασίας οἱ ὁποῖοι θὰ εἶναι σύμφωνοι πρὸς τοὺς ὅρους τῆς παρούσης Συμφωνίας, καὶ θὰ τηρῇ τὰ ἀναγκαῖα ἀρχεῖα διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων του, βάσει τῆς Συμφωνίας ταύτης ὡς καὶ πᾶν ἄλλο ἀρχεῖον θεωρεῖ σκόπιμον. Εἰς περίπτωσιν ἀσυμβιβάστου μεταξὺ τῶν οὕτω υἱοθετηθέντων κανόνων διαδικασίας καὶ τῶν ὅρων τῆς παρούσης Συμφωνίας, ἡ Συμφωνία θέλει εἶναι ἐπικρατεστέρα.

(2) Τὸ Συμβούλιον θὰ δημοσιεύῃ τουλάχιστον ἅπαξ τοῦ ἔτους ἔκθεσιν πεπραγμένων ὡς καὶ περὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς Συμφωνίας ταύτης.

(3) Τὸ Συμβούλιον θὰ μελετᾷ, θὰ καταρτίζῃ καὶ θὰ δημοσιεύῃ τὰς ἐκθέσεις, μελέτας, σχεδιαγράμματα, ἀναλύσεις καὶ ὅσα ἕτερα στοιχεῖα θεωρεῖ σκόπιμα καὶ χρήσιμα.

(4) Αἱ Συμμετέχουσαι Κυβερνήσεις ἀναλαμβάνουν νὰ θέτουν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Συμβουλίου καὶ νὰ παρέχουν τὰ ἀναγκαῖα στατιστικὰ στοιχεῖα καὶ πληροφορίας εἰς τὸ Συμβούλιον ἢ εἰς τὴν Ἐκτελεστικὴν Ἐπιτροπὴν διὰ νὰ δύναται τοῦτο νὰ ἐκτελῇ τὰ βάσει τῆς Συμφωνίας ταύτης καθήκοντα αὐτοῦ.

(5) Τὸ Συμβούλιον δύναται νὰ ὁρίζῃ ὅσας μονίμους ἢ προσωρινὰς Ἐπιτροπὰς θεωρεῖ σκοπίμους διὰ νὰ τὸ βοηθήσουν εἰς τὸ ἔργον του βάσει τῆς παρούσης Συμφωνίας.

(6) Τὸ Συμβούλιον δύναται, δι' Εἰδικῆς ψηφοφορίας, νὰ ἀναθέτῃ εἰς τὴν Ἐκτελεστικὴν Ἐπιτροπὴν τὴν ἱδρυθεῖσαν βάσει τοῦ ἄρθρου 37 τὴν ἄσκησιν οἱωνδήποτε ἐκ τῶν ἐξουσιῶν καὶ καθηκόντων αὐτοῦ πλὴν τῶν ἀπαιτούντων ἀπόφασιν δι' Εἰδικῆς Ψηφοφορίας βάσει τῆς παρούσης Συμφωνίας. Τὸ Συμβούλιον δύναται νὰ ἀνακαλέσῃ καθ' οἱανδήποτε στιγμήν, τὴν τοιαύτην ἀνάθεσιν διὰ πλειοψηφίας.

(7) Τὸ Συμβούλιον θὰ ἐκτελῇ πᾶσαν ἄλλην ὑπηρεσίαν ἀπαραίτητον διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ὅρων τῆς παρούσης Συμφωνίας.

Ἄρθρον 29.

Τὸ Συμβούλιον θὰ ὁρίσῃ Ἐκτελεστικὸν Διευθυντήν, ὁ ὁποῖος καὶ θὰ εἶναι ὁ ἀνώτερος ἀξιωματοῦχος αὐτοῦ ἀπασχολούμενος πλήρως καὶ ἀμειβόμενος, Γραμματέα, ὡς καὶ τὸ ἀναγκαῖον προσωπικὸν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν Ἐπιτροπῶν αὐτοῦ. Προϋπόθεσις τῆς προσλήψεως τῶν ἀνωτέρω τούτων ὑπαλλήλων καὶ λοιποῦ προσωπικοῦ θὰ εἶναι νὰ μὴ ἔχωσι ἢ νὰ παύσωσι νὰ ἔχωσι οἰκονομικὰ συμφέροντα εἰς τὴν βιομηχανίαν ἢ εἰς τὸ ἐμπόριον σακχάρεως καὶ ὅτι δὲν θὰ ζητοῦν ἢ δὲν θὰ λαμβάνουν ὁδηγίας ὡς πρὸς τὰ καθήκοντά των βάσει τῆς παρούσης Συμφωνίας, ἐξ οἱασδήποτε Κυβερνήσεως ἢ ἄλλης Ἀρχῆς ἐκτὸς τοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 30.

(1) Τὸ Συμβούλιον θέλει ἐκλέξῃ τὴν ἕδραν αὐτοῦ. Αἱ συνεδριάσεις αὐτοῦ θὰ λαμβάνουν χώραν εἰς τὴν ἕδραν του, ἐκτὸς ἂν τὸ Συμβούλιον ἤθελεν ἀποφασίσει νὰ συγκαλέσῃ εἰδικὴν τινὰ συνεδρίασιν ἀλλαχοῦ.

(2) Τὸ Συμβούλιον θὰ συνέρχεται ἅπαξ τοὐλάχιστον τοῦ ἔτους, δύναται δὲ νὰ συνέλθῃ ὁποτεδήποτε ἄλλοτε ἤθελε συγκληθῇ ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτοῦ.

(3) Ὁ Πρόεδρος θέλει συγκαλέσει σύνοδον τοῦ Συμβουλίου ἐφ' ὅσον αἰτηθῇ ὑπό :

I) Πέντε συμμετεχουσῶν Κυβερνήσεων ἢ

(II) Οἱασδήποτε Συμμετεχούσης Κυβερνήσεως ἢ Κυβερνήσεων διαθετουσῶν οὐχὶ ὀλιγωτέρας τοῦ 10 ο]ο τοῦ συνόλου τῶν ψήφων ἢ

(III) Τῆς ἐκτελεστικῆς ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 31.

Ἡ παρουσία ἀντιπροσώπων ἐχόντων τὸ 75 ο]ο τῶν συνολικῶν ψήφων τῶν Συμμετεχουσῶν Κυβερνήσεων θὰ εἶναι ἀπαραίτητος διὰ τὴν ἐξασφάλισιν ἀπαρτίας εἰς οἱανδήποτε σύνοδον τοῦ Συμβουλίου εἰς ἣν ὅμως περίπτωσιν δὲν ἤθελεν ἐξασφαλισθῇ ἀπαρτία κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν διὰ τὴν σύνοδον τοῦ Συμβουλίου ἡμέραν συγκληθεῖσαν βάσει τοῦ ἄρθρου 30, ἡ τοιαύτη συνεδρίασις θέλει λάβη χώραν ἑπτὰ ἡμέρας ἀργότερον καὶ ἡ παρουσία τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ἐχόντων τὸ 50 ο]ο τῶν συνολικῶν ψήφων τῶν Συμμετεχουσῶν Κυβερνήσεων θὰ ἐξασφαλίζῃ ἀπαρτίαν.

Ἄρθρον 32.

Τὸ Συμβούλιον δύναται νὰ προβαίνῃ εἰς τὴν λῆψιν ἀποφάσεων ἄνευ τῆς συγκλήσεως συνεδριάσεως, δι' ἀλληλογραφίας μεταξὺ τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Συμμετεχουσῶν Κυβερνήσεων ἐφ' ὅσον οὐδεμία Συμμετέχουσα Κυβέρνησις δὲν ἤθελεν ἔχει ἀντιρρήσεις ὡς πρὸς τὴν διαδικασίαν ταύτην. Οἱαδήποτε ἀπόφασις ληφθεῖσα κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ ἀνακοινωθῇ εἰς ἁπάσας τὰς Συμμετεχούσας Κυβερνήσεις τὸ ταχύτερον δυνατόν, θὰ περιληφθῇ δὲ εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς ἀμέσως ἑπομένης συνεδριάσεως τοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 33.

Αἱ ψῆφοι ἃς θὰ διαθέτουν αἱ ἀντιπροσωπεῖαι τῶν εἰσαγουσῶν χωρῶν εἰς τὸ Συμβούλιον θὰ εἶναι αἱ ἑξῆς :

Αὐστρία	20
Καναδᾶς	80
Κεϋλάνη	30
Ὁμοσπονδιακὴ Δημοκρατία Γερμανίας	60
Ἑλλὰς	25
Ἰσραὴλ	20
Ἰαπωνία	100
Ἰορδανία	15
Λίβανος	20
Νορβηγία	30
Πορτογαλία	30
Σαουδικὴ Ἀραβία	15
Ἱσπανία	20
Ἑλβετία	45
Ἡνωμένον Βασίλειον	245
Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι	245
Σύνολον	1.000

Ἄρθρον 34.

Αἱ ψῆφοι τῶν ἀντιπροσωπειῶν τῶν ἐξαγουσῶν χωρῶν εἰς τὸ Συμβούλιον αἱ ἑξῆς :

Αὐστραλία	45
Βέλγιον	20
Βραζιλία	50
Κίνα	65
Κούβα	245
Τσεχοσλαβακία	45
Δανία	20
Δομινικανὴ Δημοκρατία	65
Γαλλία (καὶ αἱ χῶραι ἃς ἀντιπροσωπεύει ἡ Γαλλία διεθνῶς)	35
Ἀττὴ	20
Οὐγγαρία	20
Ἰνδίαι	30
Ἰνδονησία	40
Μεξικὸν	25
Κάτω Χῶραι	20
Νικαράγουα	15
Περοῦ	40
Φιλιππῖναι	25
Πολωνία	40
Νότιος Ἀφρικὴ	20
Ε.Σ.Σ.Δ.	100
Γιουγκοσλαβία	15
Σύνολον	1.000

Ἄρθρον 35.

Ὁσάκις τὰ μέλη τὰ ὑπογράψαντα τὴν παροῦσαν Συμφωνίαν ἀλάσσουν ἢ ὁσάκις οἱαδήποτε χώρα στερεῖται τοῦ δικαιώματος ψήφου ἢ ἐπανακτᾷ καὶ πάλιν τοῦτο βάσει οἱασδήποτε διατάξεως τῆς παρούσης Συμφωνίας, τὸ Συμβούλιον θὰ ἀνακατανέμῃ τὰς ψήφους ἐντὸς τῆς ὁμάδος (τῶν εἰσαγουσῶν καὶ τῶν ἐξαγουσῶν χωρῶν), λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὰς εἰσαγούσας χώρας τῶν κατὰ μέσον ὅρον εἰσαγωγῶν αὐτῶν κατὰ τὰ προηγούμενα δύο ἔτη, ὅσον δὲ ἀφορᾷ τὰς ἐξαγούσας χώρας τῆς ἀναλογίας 40 πρὸς 60 τοῦ μέσου ὅρου τῆς παραγωγῆς αὐτῶν κατὰ τὰ δύο προηγούμενα ἔτη καὶ τῆς βασικῆς ποσότητος ἐξαγωγῆς τῆς χορηγηθείσης εἰς αὐτάς, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει οἱαδήποτε χώρα θὰ ἔχῃ ὀλιγωτέρας τῶν 15 ἢ περισσοτέρας τῶν 245 ψήφων καὶ ὅτι δὲν θὰ ὑπάρχουν κλασματικαὶ ψῆφοι.

Ἄρθρον 36.

(1) Ἐκτὸς ἂν ἄλλως ρητῶς ὁρίζεται ἐν τῇ παρούσῃ Συμφωνίᾳ αἱ ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου θὰ λαμβάνωνται διὰ πλειοψηφίας τῶν ψήφων τῶν ἐξαγουσῶν χωρῶν καὶ διὰ πλειοψηφίας τῶν ψήφων τῶν εἰσαγουσῶν χωρῶν, ἐφ' ὅσον ἡ δευτέρα ὡς ἄνω πλειοψηφία θὰ ἀποτελῆται ἐκ ψήφων δοθεισῶν ὑπὸ οὐχὶ ὀλιγωτέρου τοῦ ἑνὸς τρίτου τῶν εἰσαγουσῶν χωρῶν, αἱ ὁποῖαι εἶναι παροῦσαι καὶ ψηφίζουν.

(2) Ὁσάκις ἀπαιτεῖται εἰδικὴ ψηφοφορία, αἱ ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου θὰ λαμβάνωνται τοὐλάχιστον διὰ τῶν δύο τρίτων τῶν διδομένων ψήφων αἱ ὁποῖαι καὶ θὰ περιλαμβάνουν πλειοψηφίαν τῶν διδομένων ὑπὸ τῶν εἰσαγουσῶν χωρῶν ψήφων ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι αὕτη θὰ ἀποτελῆται ἐκ ψήφων δοθεισῶν ὑπὸ οὐχὶ ὀλιγωτέρων τοῦ ἑνὸς τρίτου τοῦ ἀριθμοῦ τῶν εἰσαγουσῶν χωρῶν αἱ ὁποῖαι εἶναι παροῦσαι καὶ ψηφίζουν.

(3) Παρὰ τὰς διατάξεις τῶν παραγράφων (1) καὶ (2) τοῦ παρόντος ἄρθρου, εἰς οἱανδήποτε σύνοδον τοῦ Συμβουλίου, συγκληθεῖσαν συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 30 (3) (ι) ἢ ἄρθρον 30 (3) (ιι) πρὸς ἐξέτασιν οἱουδήποτε θέματος ἀφορῶντος εἰς τὰ ἄρθρα 21 καὶ 22, ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου, ἐπὶ γενομένων ἐνεργειῶν ὑπὸ τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς βάσει τῶν ἐν λόγῳ ἄρθρων θὰ λαμβάνωνται δι' ἁπλῆς πλειοψηφίας τῶν διδομένων ψήφων ὑπὸ τῶν συμμετεχουσῶν χωρῶν αἱ ὁποῖαι εἶναι παροῦσαι καὶ ψηφίζουν λαμβανομένων ἐν τῷ συνόλῳ των.

(4) Ἡ Κυβέρνησις οἱασδήποτε συμμετεχούσης ἐξαγούσης χώρας δύναται νὰ ἐξουσιοδοτήσῃ τὸν ψηφίζοντα ἀντιπρόσωπον οἱασδήποτε ἑτέρας εἰσαγούσης χώρας νὰ ἀντιπροσωπεύῃ τὰ συμφέροντα αὐτῆς καὶ νὰ κάμῃ χρῆσιν τῶν ψήφων της εἰς οἱανδήποτε συνεδρίασιν ἢ συνεδριάσεις τοῦ Συμβουλίου. Ἱκανοποιητικὴ διὰ τὸ Συμβούλιον ἀπόδειξις τῆς τοιαύτης ἐξουσιοδοτήσεως θὰ ὑποβάλλεται εἰς τοῦτο.

(5) Ἑκάστη Συμμετέχουσα Κυβέρνησις ἀναλαμβάνει νὰ ἀποδέχεται ὡς δεσμευτικὰς ἁπάσας τὰς ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου βάσει τῶν διατάξεων τῆς παρούσης Συμφωνίας.

Ἄρθρον 37.

(1) Τὸ Συμβούλιον θὰ ἱδρύσῃ Ἐκτελεστικὴν Ἐπιτροπήν, συνισταμένην ἐξ ἀντιπροσώπων τῶν Κυβερνήσεων τῶν πέντε συμμετεχουσῶν ἐξαγουσῶν χωρῶν αἱ ὁποῖαι θὰ ἐκλεγοῦν δι' ἕν ἔτος κατανομῆς διὰ πλειοψηφίας τῶν ψήφων τῶν ἐξαγουσῶν χωρῶν καὶ τῶν ἀντιπροσώπων Κυβερνήσεων πέντε συμμετεχουσῶν εἰσαγουσῶν χωρῶν αἱ ὁποῖαι θὰ ἐκλεγοῦν δι' ἕν ἔτος κατανομῆς, διὰ πλειοψηφίας τῶν ψήφων τῶν εἰσαγουσῶν χωρῶν.

(2) Ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ θὰ ἀσκῇ τὰς ἐξουσίας καὶ καθήκοντα τοῦ Συμβουλίου ἃς ἀναθέτει εἰς αὐτὴν τὸ Συμβούλιον.

(3) Ὁ Ἐκτελεστικὸς Διευθυντὴς τοῦ Συμβουλίου θὰ εἶναι EX OFFICIO Πρόεδρος τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς δὲν θὰ ἔχῃ ὅμως ψῆφον. Ἡ Ἐπιτροπὴ δύναται νὰ ἐκλέξῃ ἀντιπρόεδρον καὶ νὰ ὁρίσῃ τοὺς κανόνας διαδικασίας ὑπὸ τὸν ὅρον ἐγκρίσεως τούτων ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου.

(4) Ἕκαστον μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς θὰ ἔχῃ μίαν ψῆφον. Εἰς τὴν Ἐκτελεστικὴν Ἐπιτροπὴν ἀποφάσεις θὰ λαμβάνωνται διὰ πλειοψηφίας τῶν ψήφων τῶν ἐξαγουσῶν χωρῶν καὶ διὰ πλειοψηφίας τῶν ψήφων τῶν εἰσαγουσῶν χωρῶν.

(5) Οἱαδήποτε Συμμετέχουσα Κυβέρνησις θὰ ἔχῃ δικαίωμα προσφυγῆς εἰς τὸ Συμβούλιον ἐναντίον οἱασδήποτε ἀποφάσεως τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς ὑπὸ τοὺς ὅρους τοὺς ὁποίους θὰ δύναται νὰ καθορίζῃ τὸ Συμβούλιον. Ἐφ' ὅσον ἡ ἀπόφασις τοῦ Συμβουλίου δὲν θὰ συμφωνῇ πρὸς τὴν ἀπόφασιν τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς, ἡ τελευταία αὕτη θέλει τροποποιηθῆ ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας καθ' ἣν θὰ λάβῃ τὴν ἀπόφασίν του τὸ Συμβούλιον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ XIV.

Οἰκονομικὰ

Ἄρθρον 38.

(1) Αἱ δαπάναι τῶν ἀντιπροσωπειῶν εἰς τὸ Συμβούλιον καὶ τῶν μελῶν τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς θὰ καλύπτωνται ὑπὸ τῶν οἰκείων Κυβερνήσεων. Αἱ λοιπαὶ διοικητικαὶ δαπάναι αἱ ἀπαραίτητοι διὰ τὴν συμφωνίαν ταύτην, συμπεριλαμβανομένων τῶν ἀποδοχῶν ἃς καταβάλλει τὸ Συμβούλιον, θὰ καλύπτωνται δι' ἐτησίων εἰσφορῶν ὑπὸ τῶν Συμμετεχουσῶν Κυβερνήσεων. Ἡ εἰσφορὰ ἑκάστης Συμμετεχούσης Κυβερνήσεως δι' ἕκαστον ἔτος κατανομῆς θὰ εἶναι ἀνάλογος πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν ψήφων, ἃς ἔχει κατὰ τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν ἐγκρίνεται ὁ προϋπολογισμὸς διὰ τὸ ἐν λόγῳ ἔτος κατανομῆς.

(2) Κατὰ τὴν πρώτην σύνοδον αὐτοῦ τὸ Συμβούλιον θὰ ἐγκρίνῃ τὸν προϋπολογισμὸν διὰ τὸ πρῶτον ἔτος κατανομῆς καὶ θὰ ὁρίσῃ τὰς καταβλητέας εἰσφορὰς ὑφ' ἑκάστης Συμμετεχούσης Κυβερνήσεως.

(3) Τὸ Συμβούλιον θὰ ἐγκρίνῃ, καθ' ἕκαστον ἔτος κατανομῆς, τὸν προϋπολογισμὸν αὐτοῦ διὰ τὸ ἑπόμενον ἔτος καὶ θὰ ὁρίσῃ τὴν καταβλητέαν εἰσφορὰν ὑφ' ἑκάστης Συμμετεχούσης Κυβερνήσεως διὰ τὸ ἐν λόγῳ ἔτος κατανομῆς.

(4) Ἡ ἀρχικὴ εἰσφορὰ οἱασδήποτε Συμμετεχούσης Κυβερνήσεως ἀποδεχομένης τὴν παροῦσαν Συμφωνίαν βάσει τοῦ ἄρθρου 41 θέλει ὁρισθῆ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου συμφώνως πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν ψήφων ἃς διαθέτει καὶ τὴν ὑπολειπομένην περίοδον κατὰ τὸ τρέχον ἔτος κατανομῆς οἱ γενόμενοι ὅμως ὑπολογισμοὶ ὡς πρὸς τὰς λοιπὰς Συμμετεχούσας Κυβερνήσεις διὰ τὸ τρέχον ἔτος κατανομῆς δὲν θὰ τροποποιηθοῦν.

(5) Αἱ εἰσφοραὶ θὰ εἶναι καταβλητέαι κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἔτους κατανομῆς δι' ὃ ἔχει ὑπολογισθῆ ἡ εἰσφορὰ καὶ εἰς τὸ νόμισμα τῆς χώρας εἰς ἣν εὑρίσκεται ἡ ἕδρα τοῦ Συμβουλίου. Οἱαδήποτε Συμμετέχουσα Κυβέρνησις δὲν ἤθελε καταβάλλει τὴν εἰσφοράν της μέχρι τέλους τοῦ ἔτους κατανομῆς, δι' ὃ ἡ τοιαύτη εἰσφορὰ ἔχει ὁρισθῆ, θὰ στερηθῆ τοῦ δικαιώματος ψήφου μέχρι καταβολῆς ταύτης, πλὴν ὅμως, δι' Εἰδικῆς Ψηφοφορίας τοῦ Συμβουλίου δὲν θὰ στερηθῆ οἱουδήποτε ἐκ τῶν ἄλλων δικαιωμάτων αὐτῆς οὔτε θὰ ἀπαλλαγῇ οἱασδήποτε ὑποχρεώσεώς της βάσει τῆς Συμφωνίας ταύτης.

(6) Ἐφ' ὅσον οἱ νόμοι τῆς χώρας εἰς ἣν εὑρίσκεται ἡ ἕδρα τοῦ Συμβουλίου τὸ ἐπιτρέπουν, ἡ Κυβέρνησις τῆς χώρας αὐτῆς θὰ παράσχῃ ἀπαλλαγὴν ἐκ φόρων ἐπὶ τῶν κεφαλαίων τοῦ Συμβουλίου καὶ ἐπὶ τῆς καταβαλλομένης ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου ἀμοιβῆς εἰς τοὺς ὑπαλλήλους αὐτοῦ.

(7) Τὸ Συμβούλιον θὰ δημοσιεύῃ καθ' ἕκαστον ἔτος κατανομῆς λογιστικὴν ἔκθεσιν περὶ τῶν ἐσόδων καὶ τῶν δαπανῶν αὐτοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἔτος κατανομῆς.

(8) Τὸ Συμβούλιον θὰ προβλέψῃ πρὸ τῆς διαλύσεώς του, διὰ τὴν τακτοποίησιν τοῦ παθητικοῦ του ὡς καὶ διὰ τὴν διάθεσιν τοῦ ἐνεργητικοῦ καὶ τῶν ἀρχείων αὐτοῦ κατὰ τὴν λῆξιν τῆς παρούσης Συμφωνίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ XV.

Συνεργασίαι μὲ Ἄλλας Ὀργανώσεις

Ἄρθρον 39.

(1) Τὸ Συμβούλιον δύναται ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν καθηκόντων του βάσει τῆς παρούσης Συμφωνίας νὰ συνεννοεῖται καὶ συνεργάζηται μετὰ τῶν ἁρμοδίων ὀργανώσεων καὶ ἱδρυμάτων καὶ δύναται ἐπίσης νὰ λαμβάνῃ τὰ ἀναγκαῖα μέτρα διὰ τὴν παρακολούθησιν ὑπὸ ἀντιπροσώπων τῶν ὀργανώσεων αὐτῶν τῶν συνεδριάσεων τοῦ Συμβουλίου.

(2) Ἐὰν τὸ Συμβούλιον ἤθελεν εὕρῃ ὅτι οἱοιδήποτε ὅροι τῆς παρούσης Συμφωνίας εἶναι βασικῶς ἀντίθετοι πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τὰς ὁριζομένας ὑπὸ τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν ἢ μέσῳ τῶν καταλλήλων ὀργάνων καὶ τῶν εἰδικῶν ὀργανώσεων αὐτῆς περὶ τῶν ἐνδοκυβερνητικῶν συμφωνιῶν ἐπὶ τῶν προϊόντων τὸ ἀσυμβίβαστον θὰ θεωρηθῇ ὡς ἐπηρεάζον δυσμενῶς τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης Συμφωνίας καὶ θὰ ἐφαρμοσθῇ ἡ περιγραφομένη ἐν τῷ ἄρθρῳ 43 διαδικασία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ XVI.

Διαφοραὶ καὶ Παράπονα

Ἄρθρον 40.

(1) Οἱαδήποτε διαφορὰ ἀφορῶσα τὴν ἑρμηνείαν ἢ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης Συμφωνίας, ἥτις δὲν θὰ ἐρυθμίζετο διὰ διαπραγματεύσεων, τῇ αἰτήσει οἱασδήποτε διαφωνούσης Συμμετεχούσης Κυβερνήσεως θὰ ἀναφερθῇ εἰς τὸ Συμβούλιον πρὸς λῆψιν ἀποφάσεως ὑπ' αὐτοῦ.

(2) Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν διαφορά τις ἔχει ἀναφερθῇ εἰς τὸ Συμβούλιον βάσει τῆς παραγρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου, πλειοψηφία Συμμετεχουσῶν Κυβερνήσεων ἢ Συμμετέχουσαι Κυβερνήσεις διαθέτουσαι οὐχὶ ὀλιγωτέρας τοῦ ἑνὸς τρίτου τοῦ συνολικοῦ ἀριθμοῦ τῶν ψήφων δύνανται νὰ ἀπαιτήσουν ὅπως τὸ Συμβούλιον, κατόπιν πλήρους συζητήσεως, καὶ πρὸ τῆς λήψεως ἀποφάσεως ζητήσῃ τὴν γνώμην τῆς συμβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς ἀναφερομένης εἰς τὴν παράγρ. 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐπὶ τῶν θεμάτων τῆς διαφορᾶς.

(3)-(ι) Ἐκτὸς ἐὰν τὸ Συμβούλιον ἤθελεν ὁμοφώνως συμφωνήσει ἄλλως, ἡ συμβουλευτικὴ ἐπιτροπὴ θὰ ἀποτελεῖται ἐκ τῶν ἑξῆς :

α) δύο προσώπων, ἑνὸς ἔχοντος μακρὰν πεῖραν ἐπὶ ζητημάτων τοῦ εἴδους τῆς διαφορᾶς καὶ τοῦ ἑτέρου ἔχοντος νομικὴν ὑπόστασιν καὶ πεῖραν, ὁριζομένην ὑπὸ τῶν ἐξαγουσῶν χωρῶν.

β) δύο τοιούτων προσώπων ὁριζομένων ὑπὸ τῶν εἰσαγουσῶν χωρῶν καὶ

γ) ἑνὸς προέδρου ἐκλεγομένου ὁμοφώνως ὑπὸ τῶν τεσσάρων προσώπων τῶν ὁρισθέντων ἐν (α) καὶ (β) ἀνωτέρω ἢ ἐν περιπτώσει ἀσυμφωνίας τούτων, ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Συμβουλίου.

(ιι) Πρόσωπα ἐκ χωρῶν τῶν ὁποίων αἱ Κυβερνήσεις εἶναι μέλη τῆς παρούσης Συμφωνίας θὰ εἶναι ἐκλέξιμα ὅπως καταστοῦν μέλη τῆς Συμβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς.

(ιιι) Πρόσωπα διοριζόμενα ὡς μέλη τῆς Συμβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς θὰ ἐνεργοῦν ὑπὸ τὴν προσωπικὴν αὐτῶν ἰδιότητα καὶ ἄνευ ὁδηγιῶν, ἐξ οἱασδήποτε Κυβερνήσεως.

(ιν) Αἱ δαπάναι τῆς Συμβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς θὰ καταβάλωνται ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου.

(4) Ἡ γνώμη τῆς Συμβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ οἱ λόγοι ἐφ' ὧν στηρίζεται αὕτη θὰ ὑποβάλωνται εἰς τὸ Συμβούλιον ὅπερ, κατόπιν ἐξετάσεως ὅλων τῶν σχετικῶν πληροφοριῶν, θὰ ἀποφασίζῃ ἐπὶ τῆς διαφορᾶς.

(5) Οἱονδήποτε παράπονον περὶ τοῦ ὅτι οἱαδήποτε Συμμετέχουσα Κυβέρνησις δὲν ἐξετέλεσε τὰς ὑποχρεώσεις της βάσει τῆς παρούσης Συμφωνίας θὰ ἀναφερθῇ, τῇ αἰτήσει τῆς Συμμετεχούσης Κυβερνήσεως ἥτις ὑπέβαλε τὸ παράπονον, εἰς τὸ Συμβούλιον ὅπερ καὶ θὰ ἀποφασίσῃ σχετικῶς.

(6) Οὐδεμία Συμμετέχουσα Κυβέρνησις θὰ κριθῇ ὡς ἔχουσα διαπράξει παράβασιν τῆς παρούσης Συμφωνίας ἐκτὸς διὰ πλειοψηφίας τῶν ψήφων ἃς διαθέτουν αἱ ἐξάγουσαι χῶραι καὶ διὰ πλειοψηφίας τῶν ψήφων τῶν εἰσαγουσῶν χωρῶν. Οἱοσδήποτε ἤθελεν εὕρῃ ὅτι μία Συμμετέχουσα Κυβέρνησις παραβαίνει τὴν Συμφωνίαν, ὀφείλει νὰ καθορίσῃ καὶ τὸ εἶδος τῆς παραβάσεως.

(7) Ἐὰν τὸ Συμβούλιον εὕρῃ ὅτι μία Συμμετέχουσα Κυβέρνησις παραβαίνει τὴν παροῦσαν Συμφωνίαν, δύναται διὰ πλειοψηφίας τῶν ψήφων ἃς διαθέτουν αἱ ἐξάγουσαι χῶραι καὶ διὰ πλειοψηφίας τῶν ψήφων ἃς διαθέτουν αἱ εἰσάγουσαι χῶραι νὰ στερήσῃ τὴν σχετικὴν Κυβέρνησιν τοῦ δικαιώματος τῆς ψήφου της μέχρις ὅτου ἐκπληρώσει τὰς ὑποχρεώσεις της ἢ νὰ διαγράψῃ τὴν ἐν λόγῳ Κυβέρνησιν ἐκ τῆς Συμφωνίας ταύτης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ XVII.

Ὑπογραφή, Ἀποδοχή, Ἔναρξις ἰσχύος καὶ Προσχώρησις

Ἄρθρον 41.

(1) Ἡ παροῦσα Συμφωνία θὰ εἶναι ἀνοικτὴ πρὸς ὑπογραφὴν κατὰ τὴν χρονικὴν περίοδον ἀπὸ 15ης Σεπτεμβρίου μέχρι 31ης Ὀκτωβρίου 1953 ὑπὸ τῶν Κυβερνήσεων τῶν ἐκπροσωπουμένων ὑπὸ ἀντιπροσώπων εἰς τὴν Διάσκεψιν κατὰ τὴν ὁποίαν συνεζητήθη.

(2) Ἡ παροῦσα Συμφωνία θὰ ὑπόκειται εἰς ἐπικύρωσιν ἢ ἀποδοχὴν ὑπὸ τῶν ὑπογραφουσῶν Κυβερνήσεων συμφώνως πρὸς τὰς σχετικὰς των συνταγματικὰς διαδικασίας, τὰ δὲ ἔγγραφα ἐπικυρώσεως ἢ ἀποδοχῆς θὰ κατατεθοῦν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρεταννίας καὶ τῆς Βορείου Ἰρλανδίας.

(3) Ἡ παροῦσα Συμφωνία θὰ εἶναι ἀνοικτὴ διὰ προσχώρησιν ὑπὸ οἱασδήποτε τῶν Κυβερνήσεων τῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν παράγραφον (1) τοῦ παρόντος ἄρθρου ἡ δὲ προσχώρησις θὰ πραγματοποιηθῇ διὰ τῆς καταθέσεως ἐγγράφου προσχωρήσεως εἰς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρεταννίας καὶ τῆς Βορείου Ἰρλανδίας.

(4) Τὸ Συμβούλιον δυνατὸν νὰ ἐγκρίνῃ τὴν προσχώρησιν εἰς τὴν παροῦσαν Συμφωνίαν οἱασδήποτε Κυβερνήσεως μὴ ἀναφερομένης εἰς τὴν παράγραφον (1) τοῦ παρόντος ἄρθρου ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι ἐπὶ τῶν ὅρων τοιαύτης προσχωρήσεως θὰ ἐπέλθῃ πρῶτον συμφωνία μεταξὺ τοῦ Συμβουλίου καὶ τῆς ἐπιθυμούσης νὰ πραγματοποιήσῃ τοῦτο Κυβερνήσεως.

(5) Ἡ ἡμερομηνία ἀπὸ τῆς ὁποίας μία Κυβέρνησις θὰ συμμετάσχῃ εἰς τὴν παροῦσαν Συμφωνίαν θὰ εἶναι ἡ ἡμερομηνία κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ ἔγγραφον ἐπικυρώσεως, ἀποδοχῆς ἢ προσχωρήσεως θὰ κατατεθῇ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρεταννίας καὶ τῆς Βορείου Ἰρλανδίας.

(6)-(ι) Ἡ παροῦσα Συμφωνία θὰ ἰσχύσῃ ἀπὸ τῆς 15ης Δεκεμβρίου 1953, ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἄρθρα 1, 2, 18 καὶ 27—46 συμπεριλαμβανόμενα, καὶ ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1954, ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἄρθρα 3—17 καὶ 19—26 συμπεριλαμβανόμενα, ἐὰν τὴν 15ην Δεκεμβρίου 1953 τὰ ἔγγραφα ἐπικυρώσεως, ἀποδοχῆς ἢ προσχωρήσεως ἔχουν κατατεθῇ ὑπὸ τῶν Κυβερνήσεων αἱ ὁποῖαι ἔχουν τὸ 60 ο)ο τῶν ψήφων τῶν εἰσαγουσῶν χωρῶν καὶ 75 ο)ο τῶν ψήφων τῶν ἐξαγουσῶν χωρῶν δυνάμει τῆς διανομῆς τῆς ἐκτιθεμένης εἰς τὰ ἄρθρα 33 καὶ 34 ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι αἱ ἀνακοινώσεις πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρεταννίας καὶ τῆς Βορείου Ἰρλανδίας ὑπὸ τῶν Κυβερνήσεων αἱ ὁποῖαι δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἐπικυρώσουν, ἀποδεχθοῦν ἢ προσχωρήσουν εἰς τὴν παροῦσαν Συμφωνίαν μέχρι τῆς 15ης Δεκεμβρίου 1953, αἱ περιλαμβάνουσαι τὴν ἀνάληψιν ὑποχρεώσεως ὅπως ἐπιτευχθῇ, τὸ ταχύτερον δυνατόν, συμφώνως πρὸς τὰς συνταγματικὰς των διαδικασίας, καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τεσσάρων μηνῶν ἀπὸ τῆς 15ης Δ)ρίου 1953 ἡ ἐπικύρωσις, ἀποδοχὴ ἢ προσχώρησις, θὰ θεωρηθοῦν ὡς ἐπικύρωσις, ἀποδοχὴ ἢ προσχώρησις. Ἐάν, ἐν τούτοις μίαν τοιαύτην ἀνακοίνωσιν, δὲν ἀκολουθήσῃ ἡ κατάθεσις ἐγγράφου ἐπικυρώσεως, ἀποδοχῆς ἢ προσχωρήσεως μέχρι τῆς 1ης Μαΐου 1954, ἡ ἐνδιαφερομένη Κυβέρνησις δὲν θὰ θεωρεῖται πλέον παρατηρητής. Ὁπωσδήποτε αἱ δυνάμει τῆς παρούσης Συμφωνίας ὑποχρεώσεις τῶν Κυβερνήσεων τῶν ἐξαγουσῶν χωρῶν αἱ ὁποῖαι ἐπεκύρωσαν, ἀπεδέχθησαν ἢ προσεχώρησαν εἰς τὴν παροῦσαν Συμφωνίαν μέχρι τῆς 1ης Μαΐου 1954, διὰ τὸ πρῶτον ἔτος κατανομῆς, θὰ ἰσχύσουν ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1954.

(ιι) Ἐὰν κατὰ τὸ τέλος τῆς περιόδου τῶν ἀναφερθέντων εἰς τὸ ἐδάφιον (ι) τεσσάρων μηνῶν τὸ ποσοστὸν τῶν ψήφων τῶν εἰσαγουσῶν χωρῶν ἢ τῶν ἐξαγουσῶν χωρῶν αἱ ὁποῖαι ἐπεκύρωσαν, ἀπεδέχθησαν ἢ προσεχώρησαν εἰς τὴν παροῦσαν Συμφωνίαν εἶναι μικρότερον τοῦ προβλεπομένου εἰς τὸ ἐδάφιον (ι) ποσοστοῦ, αἱ Κυβερνήσεις αἱ ὁποῖαι ἐπεκύρωσαν, ἀπεδέχθησαν ἢ προσεχώρησαν εἰς τὴν παροῦσαν Συμφωνίαν δύνανται νὰ συμφωνήσουν ὅπως ἰσχύσῃ αὕτη μεταξύ των.

(ιιι) Τὸ Συμβούλιον δύναται νὰ καθορίσῃ τοὺς ὅρους ὑπὸ τοὺς ὁποίους αἱ Κυβερνήσεις αἱ ὁποῖαι δὲν ἐπεκύρωσαν, ἀπεδέχθησαν ἢ προσεχώρησαν εἰς τὴν παροῦσαν Συμφωνίαν μέχρι τῆς 15ης Δεκεμβρίου 1953, ἀλλὰ αἱ ὁποῖαι ἐγνωστοποίησαν τὴν πρόθεσίν των νὰ ἐπιτύχουν τὸ ταχύτερον δυνατὸν ἀπόφασιν περὶ ἐπικυρώσεως, ἀποδοχῆς ἢ προσχωρήσεως δύνανται νὰ συμμετάσχουν εἰς τὸ ἔργον τοῦ Συμβουλίου ὡς παρατηρηταὶ ἄνευ δικαιώματος ψήφου ἐὰν ἐπιθυμοῦν τοῦτο.

(7) Ἡ Κυβέρνησις τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρεταννίας καὶ τῆς Βορείου Ἰρλανδίας θὰ εἰδοποιῇ ὅλας τὰς ὑπογραψάσας Κυβερνήσεις περὶ ἑκάστης ὑπογραφῆς, ἐπικυρώσεως, ἀποδοχῆς τῆς παρούσης Συμφωνίας ἢ προσχωρήσεως εἰς ταύτην καὶ θὰ πληροφορῇ ὅλας τὰς ὑπογραψάσας Κυβερνήσεις περὶ οἱασδήποτε ἐπιφυλάξεως ἢ ὅρου σχετικοῦ πρὸς τὰ ἀνωτέρω.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ XVIII.

Διάρκεια, Τροποποίησις, Ἀναστολή, Ἀποχώρησις, Λῆξις.

Ἄρθρον 42.

(1) Ἡ διάρκεια τῆς παρούσης Συμφωνίας εἶναι πενταετὴς ἀρχομένη ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1954, Ἡ Συμφωνία δὲν θὰ ὑπόκειται εἰς καταγγελίαν.

(2) Τηρουμένων τῶν ἄρθρων 43 καὶ 44, τὸ Συμβούλιον κατὰ τὸ τρίτον ἔτος τῆς παρούσης Συμφωνίας θὰ ἐξετάσῃ τὰς καθ' ὅλου ἐργασίας τῆς Συμφωνίας, ἰδίᾳ ὅσον ἀφορᾷ τὰς κατανομὰς καὶ τὰς τιμὰς λαμβάνον ὑπ' ὄψιν πᾶσαν τροποποίησιν τῆς Συμφωνίας, τὴν ὁποίαν οἱαδήποτε Συμμετέχουσα Κυβέρνησις δύναται νὰ προτείνῃ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐν λόγῳ ἐξετάσεως.

(3) Τρεῖς τοὐλάχιστον μῆνας πρὸ τῆς τελευταίας ἡμέρας τοῦ τρίτου ἔτους κατανομῆς τῆς παρούσης Συμφωνίας τὸ Συμβούλιον θὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὰς Συμμετεχούσας Κυβερνήσεις ἔκθεσιν ἐπὶ τῶν πορισμάτων τῆς ἐν τῇ παραγράφῳ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀναφερομένης ἐξετάσεως.

(4) Πᾶσα Συμμετέχουσα Κυβέρνησις, δύναται, δύο μῆνας τὸ βραδύτερον ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ἐν τῇ παραγράφῳ 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀναφερομένης ἐκθέσεως τοῦ Συμβουλίου νὰ ἀποχωρήσῃ τῆς παρούσης Συμφωνίας κοινοποιοῦσα τοῦτο εἰς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρεταννίας καὶ Βορείου Ἰρλανδίας, Ἡ ὡς ἄνω ἀποχώρησις λογίζεται ὡς γενομένη τὴν τελευταίαν ἡμέραν τοῦ τρίτου ἔτους κατανομῆς.

(5)—(ι) Ἐὰν μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν ἐν τῇ παραγρ, 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀναφερομένων δύο μηνῶν Κυβερνησίς τις μὴ ἀποχωρήσασα τῆς παρούσης Συμφωνίας δυνάμει τῆς ὡς ἄνω παραγράφου φρονεῖ ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν δυνάμει τῆς ἐν λόγῳ παρχγραφου ἀποχωρησασῶν Κυβερνήσεων ἢ ἡ σημασία τῶν Κυβερνήσεων τούτων διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς παρούσης Συμφωνίας εἶναι τοιαύτης φύσεως ὥστε νὰ παρακωλύεται ἡ ἐκτέλεσις τῆς Συμφωνίας, ἡ Κυβέρνησις αὕτη δύναται, ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ἀνωτέρω περιόδου, νὰ ζητήσῃ ὅπως ὁ Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου συγκαλέσῃ τὸ Συμβούλιον εἰς ειδικὴν συνεδρίασιν, κατὰ τὴν ὁποίαν αἱ Συμμετέχουσαι τῆς παρούσης Συμφωνίας Κυβερνήσεις θὰ ἐξετάσουν τὸ ζήτημα ἐὰν θὰ παραμείνουν μέλη ἢ θὰ ἀποχωρήσουν ἐξ αὐτῆς.

(ιι) Πᾶσα ειδικὴ συνεδρίασις συγκληθεῖσα κοτόπιν αἰτήσεως δυνάμει τοῦ ἀνωτέρω ἐδαφίου (ι) δέον νὰ γίνῃ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς λήψεως τῆς ἐν λόγῳ αἰτήσεως ὑπὸ τοῦ Προέδρου, αἱ δὲ ἐν τῇ ὡς ἄνω συνεδριάσει ἐκπροσωπούμενοι Κυβερνήσεις δάνανται νὰ ἀποχωρήσουν τῆς Συμφωνίας ἀποστέλλουσαι κοινοποίησιν περὶ ἀποχωρήσεως εἰς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρεταννίας καὶ Βορείου Ἰρλανδίας, ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἐγένετο ἡ συνεδρίασις, τῆς ἰσχύος τῆς κονοποιήσεως περὶ ἀποχωρήσεως ἀρχομένης τριάκοντα ἡμέρας ἀπὸ τῆς λήψεως αὐτῆς ὑπὸ τῆς ἀνωτέρω Κυβερνήσεως.

(iii) Αἱ μὴ ἐκπροσωπηθεῖσαι Κυβερνήσεις εἰς εἰδικήν τινα συνεδρίασιν γενομένην δυνάμει τῶν ἀνωτέρω ἐδαφίων (ι) καὶ (ιι) δὲν δύνανται νὰ ἀποχωρήσουν τῆς παρούσης Συμφωνίας δυνάμει τῶν διατάξεων τῶν ἐν λόγῳ ἐδαφίων.

Ἄρθρον 43.

(1) Ἐὰν προκύψουν περιπτώσεις, ἕνεκα τῶν ὁποίων κατὰ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου παρακωλύεται ἢ ὑπάρχει φόβος νὰ παρακωλυθῇ ἡ ἐκτέλεσις τῆς παρούσης Συμφωνίας, τὸ Συμβούλιον δύναται δι' Εἰδικῆς Ψηφοφορίας νὰ συστήσῃ εἰς τὰς Συμμετεχούσας Κυβερνήσεις τροποποίησιν τῆς παρούσης Συμφωνίας.

(2) Τὸ Συμβούλιον ὁρίζει τὸν χρόνον ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἑκάστη Συμμετέχουσα Κυβέρνησις δέον νὰ κοινοποιήσῃ γραπτῶς εἰς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρεταννίας καὶ Βορείου Ἰρλανδίας ἐὰν ἀποδέχεται ἢ ὄχι τὴν δυνάμει τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου τροποποίησιν.

(3) Ἐὰν ἐντὸς τοῦ ἐν τῇ παραγράφῳ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁριζομένου χρόνου ὅλαι αἱ Συμμετέχουσαι Κυβερνήσεις ἀποδέχωνται τροποποίησίν τινα, αὕτη τίθεται ἀμέσως ἐν ἰσχύι ἀπὸ τῆς λήψεως τῆς τελευταίας ἀποδοχῆς ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρεταννίας καὶ Βορείου Ἰρλανδίας.

(4) Ἐὰν ἐντὸς τοῦ ἐν τῇ παραγράφῳ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁριζομένου χρόνου δὲν γίνῃ δεκτὴ τροποποίησίς τις ὑπὸ τῶν Κυβερνήσεων τῶν χωρῶν ἐξαγωγῆς, αἱ ὁποῖαι συγκεντρώνουν 75 τοῖς ἑκατὸν τῶν ψήφων τῶν χωρῶν ἐξαγωγῆς, καὶ ὑπὸ τῶν Κυβερνήσεων τῶν χωρῶν εἰσαγωγῆς, αἱ ὁποῖαι συγκεντρώνουν 75 τοῖς ἑκατὸν τῶν ψήφων τῶν χωρῶν εἰσαγωγῆς, ἡ ἐν λόγῳ τροποποίησις δὲν τίθεται ἐν ἰσχύι.

(5) Ἐὰν κατὰ τὴν λῆξιν τῆς ἐν τῇ παραγράφῳ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁρισθείσης προθεσμίας, τροποποίησις τις γίνῃ δεκτὴ ὑπὸ τῶν Κυβερνήσεων τῶν χωρῶν ἐξαγωγῆς, αἱ ὁποῖαι συγκεντρώνουν 75 τοῖς ἑκατὸν τῶν ψήφων τῶν χωρῶν ἐξαγωγῆς, καὶ ὑπὸ τῶν Κυβερνήσεων τῶν χωρῶν εἰσαγωγῆς, αἱ ὁποῖαι συγκεντρώνουν 75 τοῖς ἑκατὸν τῶν ψήφων τῶν χωρῶν εἰσαγωγῆς, ἀλλ' οὐχὶ ὑπὸ τῶν Κυβερνήσεων ὅλων τῶν χωρῶν ἐξαγωγῆς καὶ τῶν Κυβερνήσεων ὅλων τῶν χωρῶν εἰσαγωγῆς.

(ι) Ἡ τροποποίησις τίθεται ἐν ἰσχύι διὰ τὰς Συμμετεχούσας Κυβερνήσεις, αἱ ὁποῖαι ἐκοινοποίησαν τὴν ἀποδοχήν των δυνάμει τῶν ὅρων τῆς παραγράφου 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ ἑπομένου ἔτους κατανομῆς μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ἐν τῇ ἀνωτέρω παραγράφῳ ταχθείσης προθεσμίας.

(ιι) Τὸ Συμβούλιον ἀποφασίζει ἀμέσως ἐὰν ἡ τροποποίησις εἶναι τοιαύτης φύσεως ὥστε αἱ Συμμετέχουσαι Κυβερνήσεις, αἱ ὁποῖαι δὲ ἀποδέχονται ταύτην, δέον νὰ ἀποκλεισθοῦν τῆς παρούσης Συμφωνίας ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἡ τροποποίησις αὕτη τίθεται ἐν ἰσχύι δυνάμει τῶν ὅρων τοῦ ἀνωτέρω ἐδαφίου (ι), εἰδοποιεῖ δὲ περὶ τούτου ὅλας τὰς Συμμετεχούσας Κυβερνήσεις. Ἐὰν τὸ Συμβούλιον ἀποφασίσῃ ὅτι ἡ τροποποίησις εἶναι τοιαύτης φύσεως, αἱ Συμμετέχουσαι Κυβερνήσεις, αἱ ὁποῖαι δὲν ἀπεδέχθησαν τὴν τροποποίησιν, εἰδοποιοῦν τὸ Συμβούλιον μέχρι τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἡ τροποποίησις πρόκειται νὰ τεθῇ ἐν ἰσχύι δυνάμει τῶν ὅρων τοῦ ἐδαφίου (ι), ἐὰν ἐξακολουθοῦν νὰ θεωροῦν εἰσέτι ταύτην ἀπαράδεκτον, αἱ δὲ ἐν λόγῳ Συμμετέχουσαι Κυβερνήσεις, αἱ ὁποῖαι ἤθελον κρίνει οὕτως, ἀποκλείονται αὐτομάτως τῆς παρούσης Συμφωνίας. Πάντως ἐάν τις τῶν ὡς ἄνω Συμμετεχουσῶν Κυβερνήσεων ἀποδείξῃ εἰς τὸ Συμβούλιον ὅτι δὲν κατώρθωσε νὰ ἀποδεχθῇ τὴν τροποποίησιν μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος αὐτῆς δυνάμει τῶν ὅρων τοῦ ἀνωτέρω ἐδαφίου (ι) λόγῳ συνταγματικῶν δυσχερειῶν ἀνεξαρτήτως τῆς θελήσεώς της, τὸ Συμβούλιον δύναται νὰ ἀναβάλῃ τὸν ἀποκλεισμὸν μέχρις ἑνὸς ἀρθοῦν αἱ δυσχέρειαι αὗται καὶ ἡ Συμμετέχουσα Κυβέρνησις κοινοποιήσῃ τὴν ἀπόφασίν της εἰς τὸ Συμβούλιον.

(6) Τὸ Συμβούλιον καθορίζει τοὺς κανόνας περὶ ἐπαναφορᾶς εἰς τὴν Συμφωνίαν Συμμετεχούσης Κυβερνήσεώς τινος ἀποκλεισθείσης δυνάμει τῶν ὅρων τοῦ ἐδαφίου (ιι) τῆς παραγράφου 5 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὡς καὶ τοὺς λοιποὺς ἀπαιτουμένους κανόνας διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρον 44.

(1) Ἐάν τις τῶν Συμμετεχουσῶν Κυβερνήσεων θεωρεῖ τὰ συμφέροντα αὐτῆς σοβαρῶς παραβλαπτόμενα λόγῳ τοῦ ὅτι μία τῶν ὑπογραψασῶν τὴν παροῦσαν Συμφωνίαν Κυβερνήσεων δὲν ἐπεκύρωσεν ἢ δὲν ἀπεδέχθη ταύτην ἢ λόγῳ τῶν ὅρων ἢ ἐπιφυλάξεων ὑπὸ τοὺς ὁποίους ἔθεσεν ὑπογραφὴν ἢ προέβη εἰς ἐπικύρωσιν ἢ ἀποδοχὴν κοινοποιεῖ τοῦτο εἰς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρεττανίας καὶ Βορείου Ἰρλανδίας. Εὐθὺς ἅμα τῇ λήψει τῆς ὡς ἄνω κοινοποιήσεως, ἡ Κυβέρνησις τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρεττανίας καὶ Βορείου Ἰρλανδίας εἰδοποιεῖ περὶ τούτου τὸ Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον θὰ ἐξετάσῃ τὸ ζήτημα, εἴτε κατὰ τὴν πρώτην του συνεδρίασιν εἴτε εἰς μίαν τῶν προσεχῶν του συνεδριάσεων, ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς τὸ βραδύτερον ἀπὸ τῆς λήψεως τῆς κοινοποιήσεως. Ἐάν, μετὰ τὴν ἐξέτασιν τοῦ ζητήματος ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου, ἡ Συμμετέχουσα Κυβέρνησις ἐξακολουθεῖ νὰ φρονῇ ὅτι παραβλάπτονται σοβαρῶς τὰ συμφέροντά της, δύναται αὕτη νὰ ἀποχωρήσῃ τῆς παρούσης Συμφωνίας κοινοποιοῦσα τὴν ἀποχώρησίν της εἰς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρεττανίας καὶ Βορείου Ἰρλανδίας ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ τερματισμοῦ τῆς ἐξετάσεως τοῦ ζητήματος ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου.

(2) Ἐάν τις τῶν Συμμετεχουσῶν Κυβερνήσεων ἀποδείξῃ ὅτι παρὰ τὰς διατάξεις τῆς παρούσης Συμφωνίας ἡ ἐκτέλεσις αὐτῆς εἶχεν ὡς συνέπειαν σοβαρὰν ἔλλειψιν ἐφοδίων ἢ μὴ σταθεροποίησιν τῶν τιμῶν τῆς ἐλευθέρας ἀγορᾶς ἐντὸς τῶν ἐν τῇ παρούσῃ Συμφωνίᾳ προβλεπομένων ὁρίων, καὶ δὲν προβῇ τὸ Συμβούλιον εἰς λῆψιν μέτρων πρὸς ρύθμισιν τῆς καταστάσεως, ἡ ἐνδιαφερομένη Κυβέρνησις δύναται νὰ κοινοποιήσῃ τὴν ἀποχώρησίν της ἐκ τῆς Συμφωνίας.

(3) Ἐὰν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς παρούσης Συμφωνίας λόγῳ ἐνεργειῶν χώρας τινὸς μὴ συμμετεχούσης ἢ λόγῳ μέτρων, μὴ συμβιβαζομένων πρὸς τὴν παροῦσαν Συμφωνίαν ληφθέντων ὑπό τινος τῶν Συμμετεχουσῶν χωρῶν, ἤθελεν ἐπέλθει μεταξὺ τῶν σχέσεων προσφορᾶς καὶ ζητήσεως τῆς ἐλευθέρας ἀγορᾶς τοιαύτη δυσμενὴς ἐξέλιξις ὥστε νὰ θεωρηθῇ ὑπό τινος τῶν Συμμετεχουσῶν Κυβερνήσεων ὅτι παραβλάπτονται σοφαρῶς τὰ συμφέροντα αὐτῆς, ἡ ἐν προκειμένῳ Συμμετέχουσα Κυβέρνησις δύναται νὰ ἀναφέρῃ τοῦτο εἰς τὸ Συμβούλιον. Ἐὰν τὸ Συμβούλιον κρίνῃ ὅτι τὸ ζήτημα εἶναι βάσιμον, ἡ ἐνδιαφερομένη Κυβέρνησις δύναται νὰ κοινοποιήσῃ τὴν ἀποχώρησίν της ἐκ τῆς παρούσης Συμφωνίας.

(4) Ἐάν τις τῶν Συμμετεχουσῶν Κυβερνήσεων φρονῇ ὅτι παραβλάπτονται σοβαρῶς τὰ συμφέροντα αὐτῆς λόγῳ τῶν βασικῶν ποσοτήτων ἐξαγωγῶν, αἱ ὁποῖαι πρόκειται νὰ καθορισθοῦν διὰ μὴ συμμετεχουσαν χώραν ἐξαγωγῆς ἐπιδιώκουσαν προσχώρησιν εἰς τὴν παροῦσαν Συμφωνίαν δυνάμει τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 41, ἡ Κυβέρνησις αὕτη δύναται νὰ ἀναφέρῃ τὴν περίπτωσίν της εἰς τὸ Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον θὰ ἀποφασίσῃ ἐπ' αὐτῆς. Ἐὰν ἡ ἐνδιαφερομένη Κυβέρνησις κρίνῃ, ὅτι, παρὰ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου, τὰ συμφέροντα αὐτῆς ἐξακολουθοῦν νὰ παραβλάπτωνται σοβαρῶς, δύναται αὕτη νὰ κοινοποιήσῃ τὴν ἀποχώρησίν της ἐκ τῆς παρούσης Συμφωνίας.

(5) Τὸ Συμβούλιον ἀποφασίζει ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν ἐπὶ παντὸς ζητήματος ὑποβαλλομένου εἰς αὐτὸ δυνάμει τῶν παραγράφων 2, 3 καὶ 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἐὰν δὲ δὲν πράξῃ τοῦτο, ἐντὸς τῆς ταχθείσης προθεσμίας, ἡ εἰς τὸ Συμβούλιον ὑποβαλοῦσα τὸ ζήτημα Κυβέρνησις

δύναται νὰ κοινοποιήσῃ τὴν ἀποχώρησίν της ἐκ τῆς παρούσης Συμφωνίας.

(6) Πᾶσα Συμμετέχουσα Κυβέρνησις, ἐὰν ἤθελεν ἐνδεχομένως εὑρεθῇ ἀναμεμιγμένη εἰς ἐχθροπραξίας, δύναται νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸ Συμβούλιον αἴτησιν περὶ μερικῆς ἢ ὁλικῆς ἀναστολῆς τῶν δυνάμει τῆς παρούσης Συμφωνίας ὑποχρεώσεων αὐτῆς, ἐν περιπτώσει δὲ ἀπορρίψεως τῆς αἰτήσεως, ἡ ἐν λόγῳ Κυβέρνησις δύναται νὰ κοινοποιήσῃ τὴν ἀποχώρησίν της ἐκ τῆς παρούσης Συμφωνίας.

(7) Ἐάν τις τῶν Συμμετεχουσῶν Κυβερνήσεων προβάλῃ ἀφ' ἑαυτῆς τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 16 διὰ νὰ ἀπαλλαγῇ τῶν ὑπ' αὐτῆς ἀναληφθεισῶν ὑποχρεώσεων δυνάμει τῶν ὅρων τοῦ ἐν λόγῳ ἄρθρου, πᾶσα ἄλλη Συμμετέχουσα Κυβέρνησις δύναται ὁποτεδήποτε ἐντὸς τῶν τριῶν ἑπομένων μηνῶν νὰ κοινοποιήσῃ τὴν ἀποχώρησίν της παρέχουσα ἐπ' αὐτῆς ἐξηγήσεις εἰς τὸ Συμβούλιον.

(8) Ἐκτὸς τῶν εἰς τὰς προηγουμένας παραγράφους τῆς παρούσης Συμφωνίας προβλεπομένων καταστάσεων, ὅταν τις τῶν Συμμετεχουσῶν Κυβερνήσεων ἀποδείξῃ ὅτι διὰ λόγους ἀνεξαρτήτους τῆς θελήσεώς της δὲν δύναται νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς δυνάμει τῆς παρούσης Συμφωνίας ἀναληφθείσας ὑπ' αὐτῆς ὑποχρεώσεις, δύναται αὕτη νὰ κοινοποιήσῃ τὴν ἀποχώρησίν της ἐκ τῆς παρούσης Συμφωνίας, ἐφ' ὅσον τὸ Συμβούλιον ἤθελεν ἀποφασίσει ὅτι δικαιολογεῖται ἡ ἀποχώρησις.

(9) Ἐὰν τὶς τῶν Συμμετεχουσῶν Κυβερνήσεων θεωρήσῃ ὅτι ἡ δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου κοινοποιηθεῖσα ἀποχώρησις ἐκ τῆς παρούσης Συμφωνίας οἱασδήποτε ἄλλης Συμμετεχούσης χώρας, εἴτε διὰ τὸ μητροπολιτικὸν ἔδαφος αὐτῆς, εἴτε δι' ὅλα ἢ τινὰ τῶν μὴ μητροπολιτικῶν ἐδαφῶν, τὰ ὁποῖα ἐκπροσωπεῖ εἰς τὰς διεθνεῖς των σχέσεις, εἶναι τοιαύτης σημασίας, ὥστε νὰ παρακωλύεται ἡ ἐκτέλεσις τῆς παρούσης Συμφωνίας, ἡ Κυβέρνησις αὕτη δύναται ἐπίσης νὰ κοινοποιήσῃ τὴν ἀποχώρησίν της ἐκ τῆς παρούσης Συμφωνίας καθ' οἱανδήποτε στιγμὴν ἐντὸς τῶν τριῶν ἑπομένων μηνῶν.

(10) Πᾶσα κοινοποίησις περὶ ἀποχωρήσεως δυνάμει τοῦ παρόντος ἄρθρου δέον νὰ ἀπευθύνεται πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρεττανίας καὶ Βορείου Ἰρλανδίας, ἀρχομένης τῆς ἰσχύος αὐτῆς τριάκοντα ἡμέρας ἀπὸ τῆς λήψεώς της ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ταύτης.

Ἄρθρον 45.

Ἡ Κυβέρνησις τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρεττανίας καὶ Βορείου Ἰρλανδίας θὰ πληροφορῇ ταχέως ὅλας τὰς Κυβερνήσεις, αἱ ὁποῖαι ὑπέγραψαν τὴν παροῦσαν Συμφωνίαν ἢ προσεχώρησαν εἰς ταύτην, περὶ πάσης πληροφορίας καὶ κοινοποιήσεως περὶ ἀποχωρήσεως, τῶν ὁποίων ἔλαβε γνῶσιν δυνάμει τῶν ἄρθρων 42, 43, 44 καὶ 46.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ XIX.

Ἰσχὺς τῆς Συμφωνίας διὰ τὰ μὴ μητροπολιτικὰ ἐδάφη

Ἄρθρον 46.

(1) Κατὰ τὸν χρόνον τῆς ὑπογραφῆς, ἐπικυρώσεως, ἀποδοχῆς τῆς παρούσης Συμφωνίας ἢ τῆς προσχωρήσεως εἰς αὐτὴν ἢ καθ' οἱονδήποτε μεταγενέστερον χρόνον πᾶσα Κυβέρνησις δύναται νὰ δηλώσῃ διὰ κοινοποιήσεως εἰς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρεττανίας καὶ Βορείου Ἰρλανδίας ὅτι ἡ Συμφωνία θὰ ἐπεκταθῇ εἰς ὅλα ἢ τινὰ τῶν μὴ μητροπολιτικῶν ἐδαφῶν τὰ ὁποῖα ἐκπροσωπεῖ εἰς τὰς διεθνεῖς των σχέσεις, ἡ δὲ ἰσχὺς τῆς Συμφωνίας ἀρχεται ἀπὸ τῆς λήψεως τῆς κοινοποιήσεως δι' ὅλα τὰ ἐν αὐτῇ ἀναφερόμενα μὴ μητροπολιτικὰ ἐδάφη.

(2) Συμφώνως πρὸς τὰς περὶ ἀποχωρήσεως διατάξεις τῶν ἄρθρων 42, 43 καὶ 44 πᾶσα Συμμετέχουσα Κυβέρνησις δύναται νὰ κοινοποιήσῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρεταννίας καὶ Βορείου Ἰρλανδίας τὴν ἀποχώρησιν ἐκ τῆς παρούσης Συμφωνίας κεχωρισμένως ὅλων ἢ τινων ἐκ τῶν μὴ μητροπολιτικῶν ἐδαφῶν, διὰ τὰ ὁποῖα εἶναι ὑπεύθυνος εἰς τὰς διεθνεῖς των σχέσεις.

Εἰς πίστωσιν τῶν ἀνωτέρω οἱ κάτωθι ὑπογεγραμμένοι, δεόντως πρὸς τοῦτο ἐξουσιοδοτημένοι ὑπὸ τῶν οἰκείων Κυβερνήσεων, ὑπέγραψαν τὴν παροῦσαν Συμφωνίαν κατὰ τὴν ἔναντι τῆς ὑπογραφῆς των ἐμφαινομένην ἡμερομηνίαν.

Τὰ κείμενα τῆς παρούσης Συμφωνίας, εἰς Κινεζικήν, Ἀγγλικήν, Γαλλικήν, Ρωσσικὴν καὶ Ἱσπανικὴν γλῶσσαν εἶναι ὅλα ἐξ ἴσου αὐθεντικά, τῶν πρωτοτύπων κατατεθέντων παρὰ τῇ Κυβερνήσει τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρεττανίας καὶ Βορείου Ἰρλανδίας, ἡ ὁποία θὰ κοινοποιήσῃ κεκυρωμένα ἀντίγραφα αὐτῶν εἰς ἑκάστην ὑπογράψασαν τὴν Συμφωνίαν καὶ προσχωρήσασαν εἰς ταύτην Κυβέρνησιν.

Αἱ κάτωθι ἀναφερόμεναι ἀντιπροσωπεῖαι ἐδήλωσαν εἰς τὴν Συνδιάσκεψιν, ὅτι, ἐὰν αἱ Κυβερνήσεις των ὑπογράψουν τὴν Συμφωνίαν, θὰ ἔχουν τὰ ἑξῆς ἐπιφυλάξεις :

1. Κούβα. Διευκρινίζεται ὅτι ἡ μετὰ τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1954 ὑπολειπομένη πρὸς φόρτωσιν ποσότης σακχάρεως πωληθείσης ὑπὸ τῆς Κούβας εἰς τὸ Ἡνωμένον Βασίλειον δυνάμει τῆς Συμφωνίας τοῦ 1953 περὶ ἑνὸς ἑκατομμυρίου τόννων, δὲν θὰ ὑπολογισθῇ εἰς τὴν δυνάμει τῶν διατάξεων τῆς παρούσης Συμφωνίας καθορισθεῖσαν διὰ τὴν Κούβαν ἐξαγωγικὴν κατανομὴν τοῦ 1954.

2. Τσεχοσλοβακία. Ἡ Τσεχοσλοβακικὴ ἀντιπροσωπεία δηλοῖ ὅτι, ἐφ' ὅσον ἡ Οἰκονομία τῆς Τσεχοσλοβακίας εἶναι ὁλοκληρωτικῶς διευθυνομένη Οἰκονομία, τὸ ἄρθρον 3 περὶ ἐπιδοτήσεως τῶν ἐξαγωγῶν σακχάρεως καὶ τὰ ἄρθρα 10 καὶ 13 περὶ περιορισμῶν τῆς παραγωγῆς καὶ περὶ ἀποθεμάτων σακχάρεως δὲν ἰσχύουν διὰ τὴν Τσεχοσλοβοκίαν.

3. Οὐγγαρία. Ἡ ἀντιπροσωπεία τῆς Οὐγγρικῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας δηλοῖ, ὅτι, ἐφ' ὅσον ἡ Οὐγγρικὴ Οἰκονομία εἶναι ὁλοκληρωτικῶς διευθυνομένη Οἰκονομία, τὸ ἄρθρον 3 περὶ ἐπιδοτήσεως τῶν ἐξαγωγῶν σακχάρεως καὶ τὰ ἄρθρα 10 καὶ 13 περὶ περιορισμῶν τῆς παραγωγῆς καὶ περὶ ἀποθεμάτων σακχάρεως δὲν ἰσχύουν διὰ τὴν Οὐγγρικὴν Λαϊκὴν Δημοκρατίαν.

4. Πολωνία. Δεδομένου ὅτι ἡ Πολωνικὴ Λαϊκὴ Δημοκρατία εἶναι χώρα διευθυνομένης οἰκονομίας, αἱ διατάξεις τῆς παρούσης Συμφωνίας περὶ παραγωγῆς καὶ ἀποθεμάτων, εἰδικῶς δὲ τὰ ἄρθρα 10, 13 καὶ 3 δὲν ἰσχύουν διὰ τὴν Πολωνικὴν Λαϊκὴν Δημοκρατίαν.

5. Ἕνωσις Σοβιετικῶν Σοσιαλιστικῶν Δημοκρατιῶν. Διευκρινίζεται ὅτι, λόγῳ τῆς κοινωνικῆς καὶ οἰκονομικῆς διαρθρώσεως τῆς Ἑνώσεως τῶν Σοβιετικῶν Σοσιαλιστικῶν Δημοκρατιῶν καὶ τῆς διευθυνομένης οἰκονομίας αὐτῆς, τὰ ἄρθρα 10 καὶ 13 περὶ περιορισμῶν τῆς παραγωγῆς καὶ περὶ ἀποθεμάτων σακχάρεως καὶ τὸ ἄρθρον 3 περὶ ἐπιδοτήσεως τῶν ἐξαγωγῶν σακχάρεως δὲν ἰσχύουν διὰ τὴν Ἕνωσιν τῶν Σοβιετικῶν Σοσιαλιστικῶν Δημοκρατιῶν.

Κεκυρωμένον ἀντίγραφον τοῦ Τελικοῦ Νόμου τῆς Συνδιασκέψεως τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν περὶ Σακχάρεως καὶ τῶν παραρτημάτων αὐτοῦ.

(Ὑπογραφὴ) .....

Τόπος σφραγῖδος Βιβλιοθηκάριος καὶ Ἀρχειοφύλαξ 1-5 Ὀκτωβρίου 1953 παρὰ τῷ Ὑπουργῷ Ἐξωτερικῶν.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ:

Ἡ ἐτησία συνδρομὴ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἡ τιμὴ τῶν τμηματικῶς πωλουμένων φύλλων αὐτῆς καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεως ἐν τῷ Δελτίῳ Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ Ἑταιρειῶν Περιωρισμένης Εὐθύνης καὶ τῷ Παραρτήματι τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἔχουσι καθορισθῆ ὡς κάτωθι:

Α'. ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

		Ἐσωτ.	Ἐξωτ.
1. Διὰ τὸ τεῦχος Α'	Δρχ.	150	200
2. » » » Β'	»	100	150
3. » » » Γ'	»	100	150
4. » » Παράρτημα	»	100	150
5. » » Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	250	300
6. » » τεῦχος «Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δ. Δ. κλπ.»	»	100	150
7. » » Δελτίον Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας	»	50	100
8. Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη, τὸ Παράρτημα καὶ τὰ Δελτία	»	700	—

Οἱ Δῆμοι καὶ αἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους καταβάλλουσι τὸ ἥμισυ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν.

Τὸ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) ποσοστὸν ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν ὡρίσθη ὡς ἑξῆς:

1. Διὰ τὸ τεῦχος Α'	Δραχ.	10
2. » » » Β'	»	5
3. » » » Γ'	»	5
4. » » Παράρτημα	»	5
5. » » Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	20
6. » » τεῦχος «Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δημ. Δικαίου κ.λ.π.»	»	5
7. » » Δελτίον Ἐμπ. καὶ Βιομ. Ἰδιοκτησίας	»	2
8. Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη	»	40

Οἱ Δῆμοι καὶ αἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους καταβάλλουσιν ὁλόκληρον τὸ ὑπὲρ τοῦ Τ.Α.Π.Ε.Τ. ποσοστόν.

Β'. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ

Ἕκαστον φύλλον, ἐξαιρέσει εἰδικῶν περιπτώσεων, τιμᾶται δραχ. 1.

Γ'. ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Ι. Εἰς τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ Ἑταιρειῶν Περιωρισμένης Εὐθύνης:

Α'. Δημοσιεύματα Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν.

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων	Δραχ.	200
2. Τῶν καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	3.000
3. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	500
4. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων εἰς γενικὰς συνελεύσεις ὡς καὶ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 32 τοῦ Ν. 3221)24 γνωστοποιήσεων	»	300
5. Τῶν ἀνακοινώσεων τῶν ὑπὸ διάλυσιν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν, κατὰ τὸ Β.Δ.20)5)1939	»	25
6. Τῶν Ἰσολογισμῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	1.000
7. Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων τῶν Τραπεζικῶν Ἑταιρειῶν	»	120
8. Τῶν Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ ἀναβολῆς συγκλήσεως τῶν γενικῶν συνελεύσεων τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	150
9. Τῶν ἀποφάσεων περὶ ἐγκρίσεως τιμολογίων τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν	»	60
10. Τῶν Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ παροχῆς ἀδείας ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν, ὡς καὶ τῶν ἐκθέσεων περιουσιακῶν στοιχείων	»	300
11. Τῶν περὶ παροχῆς πληρεξουσιότητος πρὸς ἀντιπροσώπευσιν ἐν Ἑλλάδι ἀλλοδαπῶν Ἑταιρειῶν	»	100
12. Τῶν ἀποφάσεων περὶ συγχωνεύσεως Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	1.000

Β'. Δημοσιεύματα Ἑταιρειῶν Περιωρισμένης Εὐθύνης.

1. Τῶν Καταστατικῶν	Δραχ.	500
2. Τῶν τροποποιήσεων τῶν Καταστατικῶν	»	200
3. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων	»	100
4. Τῶν Ἰσολογισμῶν	»	300

ΙΙ. Εἰς τὸ Παράρτημα:

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων, προσκλήσεων καὶ λοιπῶν δημοσιεύσεων	»	25
2. Τῶν ἀδειῶν πωλήσεως ἰαματικῶν ὑδάτων	»	200

Τὸ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) καταβλητέον ποσοστὸν ἐπὶ τῶν τελῶν δημοσιεύσεων ἐν γένει ὡρίσθη εἰς 5 ο)ο.

Δ'. ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ - ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ.

1. Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων προκαταβάλλονται εἰς τὰ Δημόσια Ταμεῖα ἔναντι ἀποδεικτικοῦ εἰσπράξεως, ὅπερ μερίμνῃ τοῦ ἐνδιαφερομένου ἀποστέλλεται εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

2. Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ δύνανται ν' ἀποστέλλωνται καὶ εἰς ἀνάλογον συνάλλαγμα δι' ἐπιταγῆς ἐπ' ὀνόματι τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

3. Ἡ καταβολὴ τοῦ ὑπὲρ τοῦ Τ.Α.Π.Ε.Τ. ποσοστοῦ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν καὶ τελῶν δημοσιεύσεων ἐνεργεῖται ἐν Ἀθήναις μὲν εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ ΤΑΠΕΤ (Κατάστημα Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου), ἐν ταῖς λοιπαῖς δὲ πόλεσι τοῦ Κράτους εἰς τὰ Δημόσια Ταμεῖα, ἅτινα ἀποδίδουσι τοῦτο εἰς τὸ ΤΑΠΕΤ, συμφώνως πρὸς τὰ ὁριζόμενα διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 192378)3639 τοῦ ἔτους 1947 (RONEO 185) ἐγκυκλίου διαταγῆς τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ. Ἐπὶ συνδρομῶν ἐξωτερικοῦ ἀποστελλομένων δι' ἐπιταγῶν, συναποστέλλεται διὰ τῶν ἐπιταγῶν καὶ τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστόν.

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΡ. ΤΡΥΦΩΝΑΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ